

کاروبار Business

محمد داود نیازی

Ketabton.com

د پښتو کتابونو پر لیکه نړۍ www.ketabton.com

لومړۍ څپرکۍ

بشري کړنې Human Activities

2 | مخ

د نړۍ انساني جوړښت له لومړي وخت څخه تر اوسه په دې هڅه کې دی تر څو د ټولنې اړتیاوې پوره کړي که مونږ او تاسو خپل چاپیرچل ته نظر وکړو نو به وگورو چې په ټولنه کې ټول وگړي په بیلابیلو کارونو بوخت دي، د بیلگې په توگه هټی وال هټی والي، روغتیا پال روغتیا پالي، ښونکي په ښونه، کروندگر په کرنه بوخت دي. انسان که په دې نړۍ کې پر هر کار بوخت وي هغه ته انساني یا بشري کړنه وایي. تاسو وینئ، چې ننني انسان څومره

کړیدي، انټرنیټ، الوتکې، اورگاډي، بمونه، توپونه، راډیو، ټلوېزیون، توغندي او داسې نور شیان یې د همدغو کړنو په پایله کې رامنځته کړي دي. دسترگوپه رپ کې د نړۍ د ها بل سر له حاله خبریږي او هان لاله مرگ سره هم جنگیږي. چې دغه ټولې انساني بوختیاوې په خپل سر ندي ټاکل شوي بلکې انسانانو د ځینو ځانگړو موخو د تر لاسه کولو لپاره ټاکلي دي د انسانانو دغه کړنې په خپل ذات کې په دوه برخو ویشل شوې دي:

۱. غیرې اقتصادي کړنې **Non_ Economics Activities** غیرې

اقتصادي کړنې هغو کړنو ته وایي چې دهغو موخه د مادیاتو

يا شتمني لاسته راوړل نه بلکي د انساني همدردۍ ، قرباني، اخلاق ، له غريبو خلکو سره مرسته ، له ناروغو خلکو سره مرسته اونورې وي. دغو ټولو کړنو ته غيرې اقتصادي کړنې ويل کيږي ځکه دې پورتنیو کړنو په ترسره کولو سره انسان ته ماديات لاس ته نه ورځي.

ا. **اقتصادي کړنې Economics Activities:** مونږ د بشر د تاريخ

په اوږدو اقتصادي لزوم او د هغه اغيزه پر نورو ټولنيزو موضوعاتو باندې په څرگند ډول ليدلای شو ځکه د اقتصاد علم تل د ټولنې د هوساينې او بښکښې لپاره کار کوي. اقتصادي کړنې هغو کړنو ته ويل کيږي چې د شتمني د لاسته راوړلو لپاره ترسره کيږي همدارنگه د اقتصادي کړنو په وسيله توکي او چوپړتياوې هم رامنځته کيږي د بيلگې په ډول د سوداگر له خوا سوداگري کول، بنوونکي له خوا په بنوونځي کې بنوونه کول د ترکان له خوا ترکانې کول چې د دغو ټولو کړنو په وسيله له يوې خوا توکي او چوپړتياوې رامنځته کيږي له بلې خوا د کار ترسره کوونکي ته عايد هم لاسته ورځي. ټولې اقتصادي کړنې په دوه برخو ويشل شوې دي چې په لاندې ډول ترې نه يادونه کوو:

ا. **غيرې کاروباري کړنې Non_ Business Activities:**

غيرې کاروباري کړنې هغو کړنو ته ويل کيږي چې موخه د گټې لاسته راوړل وي خو دا گټه بايد مخکې له مخکې ځانگړې شوې وي د غيرې کاروباري کړنو په نوم ياديږي د

بیلگې په توگه له حکومت، شخصي کمپنیو سره کار تر سره کول.

۱۱.

کاروباري کړنې Business Activities: کاروباري

4 | مخ

کړنې هغو کړنو ته ویل کیږي چې موخه د گټې لاسته راوړل وي خو گټه یې له مخکې ځانگړې شوې نه وي د بیلگې په ډول د صنعتکارانو له خوا د صنعتکاری کاروبار، د کروندگر له خوا کرنه کول، سوداگرو له خوا سوداگري کول چې دا ټول هغه کاروبارونه دي چې په دې کې گټه له مخکې نه وي معلومه کله ډیره کله لږه گټه او کله له زیان سره هم مخامخیږي.

د کاروبار تعریف Definition Of Business: کاروبار

بیلا بیل تعریفونه لري چې د ځینو یې یادونه په لاندې ډول کوو:

- ټولې هغه بوختیاوې چې د هغوی موخه د توکو او چوپړیتاوې په وسیله د شتمنۍ لاسته راوړل وي کاروبار بلل کیږي.
- هغو کړنو ته کاروبار وایي چې د هغې په وسیله انسانان خپله روزي پیدا کوي.
- د شتمني د لاسته راوړلو لپاره چې کومې کړنې تر سره کیږي کاروبار بلل کیږي.

• ټولې هغه کړنې چې یو انسان یا څو انسانان سره یوځای د توکو تولید او خرڅلاو له لارې عاید لاسته راوړي کاروبار گڼل کیږي.

5 | مخ

په کاروبار کې غیرې قانوني کړنې نه راځي. په ټولیز ډول یو کاروبار دلاندې موخو د ترلاسه کولو لپاره جوړیږي:

❖ گټه: د هر کاروبار لومړۍ بنسټیزه موخه د گټې لاسته راوړل وي. هغه کاروبار چې گټه ونلري د ډیرې لږې مودې لپاره وي او ډیر ژر له منځه ځي، گټه هغه څه ده چې دنړۍ انسانان کاروبار ته هڅوي که په نړۍ کې گټې شتون نه درلودلای نو کاروبار به هم نه وای.

❖ کار پیدا کول: د کاروبار دویمه موخه خلکو ته د کار پیدا کول دي ځکه د کاروبار په پیل سره یوازې د کاروبار څښتن ته نه بلکې ورسره یو شمیر نورو بیکارو خلکو ته هم د کار زمینه برابریږي.

❖ پانگونه: د کاروبار دریمه موخه په یو هیواد کې د پانگونه زیاتوالي دی د کاروبار په پیل سره عامو خلکو ته د پانگونه موقې پیدا کیږي.

❖ ټولنې ته چوپړ: د کاروبار بله بنسټیزه موخه د توکو تولید او ویش دی، کله چې د یوې کمپنۍ مشر توکي په ښه معیار او باکیفیته تولیدوي او ټولنې ته یې په مناسبه بیه ورکوي د دې ترڅنګ چې گټه کوي ټولنې ته چوپړ هم ترسره کوي.

❖ اقتصادي پرمختګ: په يو هيواد کې د کاروبار له پيل سره اقتصادي پرمختګ هم رامنځته کېږي او هيواد ورسره په اقتصادي لحاظ پياوړي کېږي.

6 | مخ

په نړۍ کې دوه ډوله کاروبار شتون لري چې هريو يې په لاندې ډول تر څيړنې لاندې نيسو:

1. **صنعت Industry**: په صنعت کې ټولې هغه کړنې شاملې دي چې د توکو او چوپړتياو په توليد کې تر سره کېږي د بيلگې په توګه کرنه، کب نيونه، د کانونو راويستل. صنعت دوه ډولونه لري:

لومړنی صنعت Primary Industry: په لومړني صنعت کې ټولې هغه کړنې شاملې دي چې په اومو موادو پورې اړه لري د بيلگې په توګه د کاني زيرمو راويستل، کرنه کول، کب نيونه، ځنگلونو پرې کول. په لومړني صنعت کې انسان په خپله څه نه پيدا کوي بلکې له طبيعت څخه د ځينو وسايلو په وسيله يې منځته راوړي. د بيلگې په توګه کروندګر د کرنې په وسيله توکي لاسته راوړي چې يوازې د کرنې پروسه مخته وړي يا کب نيونکي کبان نيسي. په دې پروسه کې انسان په خپله توکي منځته نه راوړي بلکې د وسايلو په وسيله توکي د کارولو لپاره لاسته راوړي.

منځنی صنعت Secondary Industry: منځنی صنعت هغه صنعت ته ويل کېږي چې په هغه کې اومه مواد په لا ګټور شکل

اړول کيږي. يانې له اومو مواد څخه بيل بيل توکي جوړيږي. د بيلگې په توگه کله چې کروندگر غنم لاسته راوړل له غنمو ډوډۍ، کيک، کلچو جوړولو ته يا د ځنگل له لرگيو نور عصري توکي لکه فرنيچر جوړولو ته منځنۍ صنعت ويل کيږي.

2. کامرس Commerce: ټولې هغه اقتصادي کړنې چې

توکي د توليد له ځايه مصرفوونکو ته رسوي د کامرس په نامه ياديږي يا ټولې هغه اقتصادي کړنې چې د توليدونکو او مصرفوونکو ترمنځ اړيکه ټينگوي کامرس بلل کيږي د بيلگې په توگه د توکو اخيستل، خرڅول، لېږد وسايل، بانکوالي، بیمه او نور... کامرس.

د "جيمز سټفين" لخوا کامرس داسې تعريف شوی: ټولې هغه کړنې چې د توکو د تبادلې په وخت کې بشري، وخت او واټن خنډونه له منځه وړي کامرس بلل کيږي.

د کامرس لمن Scope of Commerce: د کامرس له لمنې

څخه موخه ټول هغه موضوعات دي چې په کامرس کې تر څيړنې لاندې نيول کيږي. په عمومي ډول سوداگري او د سوداگرۍ مرستيالان د کامرس تر عنوان لاندې څيړل کيږي.

1) سوداگري Trade: په لرغونو زمانو کې سوداگرۍ شتون نه

درلود، د نړۍ انسانان په ځان بسيا وه چې يوازې درې اړتياوې يې لرلې: خوراک، لباس او اوسيدل چې خوراک يې د بنکار له لارې، لباس يې د وحشي ځناورو له پوستکو او د بيلابيلو بوټو له پاڼو څخه وه او د اوسيدو لپاره يې له ځمخو

څخه کارا خېست چې يو بل ته اړنه ول. خو کله چې د انسانانو فکرونو پرمختګ وکړه دوی په اړتياو کې توپير رامنځته شو. د خپلو اړتياو د پوره کولو لپاره يو بل ته اړ شول چې يو له بل سره يې د توکو تبادله پيل کړه همدلته د سوداګرۍ هنر هم رامنځته شو. د توکو تبادله د ګټې په منظور په مسلسل ډول سوداګري بلل کېږي يا د توکو اخیستل او خرڅول ته سوداګري وايي، همدارنګه کولای شو سوداګري داسې هم تعريف کړو: ټولې هغه کړنې چې د توکو تبادله له توکو يا له پيسو سره کوي سوداګري بلل کېږي. سوداګري هم په دوو برخو ويشل شوې ده.

- **کورنۍ سوداګري Home Trade:** هغې سوداګرۍ ته ويل کېږي چې د يو هېواد د وګړو ترمنځ ترسره کېږي. د بيلګې په توګه د لغمان او روزګان د ولايتونو د وګړو ترمنځ د توکو او چوپړتياو تبادله ته کورنۍ سوداګري وايي.

کورنۍ سوداګري د ځينو ځانګړتياو پر اساس په دوو برخو ويشل شوې:

- (a) **ټول پلوري Whole sale Trade:** ټول پلوري د کورنۍ سوداګرۍ هغه ډول دی چې توکي په لويه پيمانه له کمپينو اخلي او په کوچنۍ پيمانه يې په ټوک پلورونکو پلوري د ټول پلورۍ لپاره بايد داسې ځای وټاکل شي ترڅو توکي په اسانۍ له کمپنيو ترلاسه او په اسانۍ ټوک پلورونکو ته

ورکړي. ټول پلورنکي دې ته اړ نه دي چې د ټوک پلورونکي په خپر دښار يا بازار په منع کې ځای وټاکي.

(b) **ټوک پلوري Retail Trade**: د کورنۍ سوداګرۍ په دې ډول

9 | مخ

کې توکي په کوچنۍ پيمانه اخيستل او خرڅول کيږي. ټوک پلورونکي مال له ټول پلورنکي څخه د خلکو د اړتيا په اساس اخلي او مصرفوونکو ته يې رسوي، چې د ټول پلورنکو او مصرفوونکو ترمنځ اړيکه ټينګوي.

• **بهرنۍ سوداګري Foreign Trade**: د تاريخ په لومړيو

وختونو کې د انسانانو اړتياوې ساده وې نو له همدې کبله انسان تر ډير بريده پر ځان بسيا و خو کله چې دانسانانو فکرونو پرمختګ کوي د انسانانو په اړتياوو کې زياتوالي راځي د خپلو اړتياوو د پوره کولو لپاره نورو ته اړ شول چې ددغو اړتياوو د پوره کولو لپاره يې بهرنۍ سوداګري رامنځته کړه. بهرنۍ سوداګري له کورنيو پيل شوه تر بيلابيلو تېرونو پورې ورسیده د وخت په تيريدو سره د انسانانو په اړتياوو کې دومره زيات والی راغلی چې تېرونه خولاشه چې اوسمهال ډير پرمختللي هېوادنو هم نشي کولای چې د خپلو خلکو اړتياوې پوره کړي د خپلو خلکو د اړتياوو د پوره کولو لپاره نور هېوادنو ته اړ شول ترڅو له هغو هېوادنو چې توکي له خپلو اړتياوو زيات توليدوي خپل هېواد ته وارد کړي چې همدلته نړيواله يا بهرنۍ سوداګري رامنځته شوه. نړيواله سوداګري هغې سوداګرۍ ته وايي چې

دوو هیوادنو د سوداګرو ترمنځ توکي او چوپړتیاوې تبادله کيږي یا په نړیواله سوداګرۍ کې د نړۍ د بیلابیل هیوادنو ترمنځ توکي او چوپړتیاوې تبادله کيږي همدارنګه "ار. پی. جونز" نړیواله سوداګري داسې تعریف کړیده: نړۍ واله سوداګري د نړۍ د بیلا بیلو هیوادنو ترمنځ د توکو په اخیستلو او خرڅولو پورې اړه لري چې بهرنۍ سوداګري لاندې ډولونه لري:

a. **صادرات Export**: د صادراتي سوداګرۍ څخه موخه هغه سوداګري ده چې یو هیواد خپل تولیدات بل هیواد ته د خرڅلاو لپاره لیږدوي.

b. **واردات Import**: وارداتي سوداګري هغې سوداګرۍ ته ویل کیږي چې یو هیواد له نورو هیوادنو توکي پیري.

(2) **د سوداګرۍ مرستیالان Aids to Trade**: د سوداګرۍ مرستیالان ټول هغه وسایل چې توکي له تولیدونکو څخه مصرفوونکو ته رسوي د سوداګرۍ مرستیالان بلل کیږي او په لاندې ډول ترې نه په لنډه توګه یادونه کوو:

- **ټرانسپورټ Transportation**: په لرغونې زمانو کې د توکو لېږد له یو ځای څخه بل ځای ته ډیرې ستونزې لرلې سوداګرو په وحشي حیواناتو توکي له یو ځای څخه بل ځای ته لېږدول په سمندرو نو کې داسې بیړۍ وې چې د باد په وسیله یې خوځېدې او چې ډیر وخت به یې د هوا د ښه والي لپاره انتظار کاو. سرکونو شتون نه درلود. د دې ترڅنګ چې

د لیږد وسایل سست و ورسره خوندي هم نه وو نو له همدې کبله د توکو لیږد له یو ځای څخه بل ځای ته ستونزمن و که په یو هیواد کې لوږه راتله نو د بل هیواد خلکو به ورسره نشو کولای چې مرسته ترسره کړي. هغه عمل یا کاروبار چې توکي یا وگړي له یو ځایه بل ځای ته ولېږدوي ترانسپورټ بلل کیږي.

- **بیمه insurance:** بیمه شل (20) پېړۍ دمخه په لومړي ځل دیونان او روم سوداگرو په کاروبار کې کارولي، په لرغونو زمانو کې چې د یونان سوداگرو توکي د بحري بیړیو په وسیله نورو هیوادنو ته لیږدول که د لارو په اوږدو کې توکو ته زیان رسید، نو د بیړیو کمپنیو به د توکو زیان ورکاو، د وخت په تېریدو سره د بشر د ذهنونو په پرمختګ سره سوداګرۍ هم پرمختګ وکړ او په دې حالت کې د بیمې رامنځته کیدل د ځان او مال په مقابل کې د اوسنۍ بیمې مفهوم رامنځته کړ. بیمه په راتلونکي کې انسان له کومو زیانونو سره مخامخېږي یو سړي یا یوه اداره د دې خبرې ضمانت ورکوي چې د پېښیدونکو زیانونو لگښت به ورکوي.

- **تمویل Fianace:** په تیرو وختونو کې کمپنۍ په کمه پیمانه چلیدې د تولید طریقه اسانه وه د توکو په تولید کې له انسان څخه کار اخیستل کید نو له دې کبله د کاروبار لپاره تمویل ته ډیر اړتیا نه وه، خو په نړۍ کې له صنعتي

اوبنتون وروسته د توکو د تولید طریقه بدله شوه. توکي په وسیع پیمانه تولیدیدل د انسان ارزښت په کاروبار کې د تیرپه نسبت کم شو. کاروبا پراخه شو، داومه موادو ډیر اخیستل، د کارکوونکو د تعداد ډیرول د دغو ټولو اړتیاو د پوره کولو لپاره تمویل ته ډیره اړتیا پېښه شوه او ارزښت یې لا پسې ډیر شو. له تمویل څخه موخه د پانګې او پورهغه ارزښت دي چې کاروبار ممکنوي.

- **بانک Bank**: د اقتصاد پوهنې پوهانو د بانک دیلابیلو دندو په نظر کې نیولوسره بیلابیل تعریف کړی دی، نو پر دې اساس د بانک لپاره دیومشخص تعریف وړاندې کول ستونزمن کاردی، داځکه چې بانک بیلابیلې دندې سرته رسوي چې دغه دندې د هېوادونو او دوخت له مخې توپیر لري او د بانک دندې ورځ تربلې پیچلې کیږي. په ساده ډول مونږ کولای شو بانک په لاندې ډول تعریف کړو: "بانک یوه مالي اداره ده چې د باوریزو پیسو کاروبار کوي. دغه اداره په کم سود له خلکو څخه پیسې د پور په ډول اخلي او په زیات سود یې اړو وگړو ته په پور ورکوي، چې د دواړو سودونو ترمنځ تفاوت د بانک ګټه تشکیلوي."

- **مخابرات Cummuncation**: د مخابراتو موخه د خبر رسول او اړیکه ده، د مخابراتو په وسایلو کې ټول هغه

وسایل شامل دي چې د هغوی په وسیله پیغام او خبر رسول
کيږي.

سازمانونه

(Organizations)

کله چې یو شخص یا یوه ډله اشخاص د ګډو موخو د ترلاسه کولو لپاره وسایل په کار اچوي سازمان بلل کیږي، چې دغه سازمانونه په دوه ډوله دي:

1. **غیرې ګټور سازمان Non profitable Organization:** غیرې

ګټور سازمان هغه سازمان ته ویل کیږي چې د هغو د جوړیدو موخه د ګټې لاسته راوړل نه بلکې د ټولنې بهبود وي، د بیلګې په توګه سیاسي ډلې، مذهبي ډلې، ټولنیزې شوراګانې.

2. **ګټمن سازمانونه Profitable Organizations:** هغه

سازمانونه چې د ګټې په منظور جوړ شوي وي او د هغوی اړیکه تر ډیر بریده د توکو د تولید او چوپړتیاود وړاندې کولو پورې وي. ګټمن سازمانونه مصرفوونکو ته معیاري توکي او چوپړتیاوې تهیه کوي چې ور سره اقتصادي پرمختګ هم رامنځته کیږي. ګټور سازمانونه په ټولیز ډول په درو برخو ویشل شوي دي:

○ **شخصي کاروبار (Sole Proprietorship):** دا ډول

کاروبار له ډیر لرغوني وخت څخه په ټولنه کې دود دی چې دا ډول کاروبار یو شخص پورې اړه لري، کاروبار په خپله چلوي، د کاروبار لپاره په خپله پلان جوړوي او په خپله یې عملي کوي، د کاروبار لپاره په خپله ځای ټاکي، خپله پانګه کاروي د اړتیا په وخت کې له خپلو ملګرو او دوستانو پور اخلي اود خرڅلاو لپاره یې تل بڼه قیمت لټوي. د شخصي کاروبار د تعریف په هکله تامس جې اډیمز (Thomas.J.Adams) داسې وایي:

”شخصي کاروبار د کاروبار یو داسې ډول دی چې د هغه ملکیت او پرمخ وړل د یوه شخص په ولکه کې وي.“
د کاروبار د ګټې او زیان، د کاروبار د بریالیتوب او ناکامېدو مسوول وي. د هیوادونو په داخل کې دا ډول کاروبار ډیر ترسره کېږي چې ټوک پلوري یې بڼه بیلګه ده.

د شخصي کاروبار ځانګړتیاوې

- اسانه جوړښت: د دې ډول کاروبار جوړښت ډیر ساده وي هر څوک چې یې هر وخت وغواړي جوړولای یې شي. قانوني پروسې ته اړتیا نلري بدون له اجازې هم کولای شو چې دغه کاروبار پیل کړو دا ډول کاروبار راجسټر ته اړتیا نلري.

• پانگه: په دې ډول کاروبار کې پانگه د کاروبار څښتن په خپله تهیه کوي په بعضې وختو کې د کاروبار د پرمخ وړلو لپاره له ملگرو، دوستانو او بانکونو څخه پورونه هم اخلي.

• د کاروبار انتظام: په دې ډول کاروبار کې د کاروبار د چلونې ټول بوج د کاروبار پر څښتن وي، په یوازې ځان د کاروبار لپاره پروگرامونه، پالیسی، جوړوي او عملي کوي په کاروبار کې هم مزدور او هم مشر وي، د کاروبار څارن او واکوال وي.

• د گټې ویش: په دې ډول کاروبار کې یوازې یو شخص د کاروبار مسوول وي. ټول کاروبار په یوه شخص پورې اړه لري چې د گټې ویش ته اړتیا نلري.

• قانوني شخصیت: په دې ډول کاروبار کې د کاروبار بیل شخصیت نه وي د کاروبار شخصیت د کاروبار په څښتن پورې اړه لري.

• نامحدود مسوولیت: په شخصي کاروبار کې د کاروبار د څښتن مسوولیت نامحدود وي. د زیان په صورت کې کیدای شي چې د کاروبار د څښتن شخصي شتمنۍ هم پکې ورکړل شي.

• کوچني کاروبار: شخصي کاروبار په ټولیز ډول کوچنی وي مگر کله کله په لویه پیمانه هم پیلیږي چې ډیر بریالی وي، د دې ډول کاروبار بڼه والی په دې کې دی چې په هر

ځای کې شتون لري او په هر ځای کې مصرفوونکو ته
توکی رسوي.

O شراکت (Partnership): د شخصي کاروبار د ځینو
ستونزو له کبله (د پانګې کموالی، نامحدود مسوولیت) د
کاروبار یو بل ډول رامنځته شو چې شراکت ورته وايي. شراکت
هم د کاروبار ډیره لرغونې بڼه ده چې په دې ډول کاروبار کې
د پانګې مقدار ډیر وي او شریکان د کاروبار، کار په خپل منع
کې ویشي او هر چاته مسوولیت ورکوي.

شراکت کې دوه یا له دوو څخه ډیر وګړي د یو تړون په اساس
راغونډیږي، قانوني کاروبار پیلوي او د تړون په اساس
خپلې دندې او حقوق خوندي کوي. پروفیسور "کینټ"
شراکت داسې راپیژني: د یو تړون په اساس یو څو وګړي سره
پانګه، کار او وړتیا شریکوي ترڅو له لاس لاندې کاروبار
څخه ګټه ترلاسه کړي.

همدرانګه "استوري" شراکت داسې تعریفوي: شراکت یو
داسې خوښمن تړون دی چې دوه یا له دوو څخه زیات وګړي
بې په قانوني ډول پانګه او کار یو ځای کوي ترڅو له
کاروبار یا سوداګرۍ څخه لاسته راغلې ګټه په خپل منع کې
وویشي.

په یو شراکت کې لاندې نقطې ډیرې اړینې دي:

- شراکت د دوو یا له دوو څخه زیاتو وګړو ترمنځ د اړیکې
نوم دی.

- د شریکانو ترمنځ دغه اړیکه یو تړون وي.
- د بیلابیلو وگړو ترمنځ دغه تړون د گډ کاروبار په ګټه کې شراکت دی.

17 | مخ

- یو داسې تړون چې په هغه کې د ګټې شراکت شتون ونلري نو دا ډول تړون د شراکت تړون نشي کیدای.
- په کاروبار کې ټول شریکان برخه اخلي او کیدای شي چې یو شخص د کاروبار ټولې چارې پرمخ یوسي.

له پورتنیو نقطو څخه داسې رامنځته کیږي چې شراکت د بیلابیلو وگړو ترمنځ یو داسې تړون دی چې په کاروبار کې د ګټې د ترلاسه کولو لپاره رامنځته کیږي. ترکومې چې د ګټې خبره ده نو دا اړینه نده چې ټول گډونکوونکي باید یو ډول ګټه ترلاسه کړي بلکې د تړون په اساس چې په تړون کې څه ډول ذکر وي خو طبیعي خبره ده کوم شریک چې ډیره پانګه ولري یا د کاروبار پرمخ بیولو کې ډیر برخه اخلي ډیره ګټه هم ترلاسه کوي.

په شراکت کې د ټولو گډونکوونکو مسوولیت نامحدود وي دا په دې مانا، که شراکت له زیان سره مخامخیږي نو د هغوي مسوولیت یوازې تر خپلې برخې نه وي بلکې خپله شخصي شتمني هم په زیان کې ورکول کیږي.

د شراکت ځانګړتیاوې: په ټولیز ډول یو شراکت لاندې ځانګړتیاوې لري:

18 | مخ

- تړون: د شراکت د پیل لپاره تړون اړین دی له تړون څخه بهیرد شراکت پیلول ناممکن دي. په تړون کې د کاروبار په هکله بشپړ معلومات وي چې دغه تړون په ژبه یا لیکلي ډول وي خو ډیری وخت تړون په لیکلي ډول وي ځکه په راتلونکي کې د ګډونکو تر منځ د ستونزو د راولاړېدو او د هغوی په منځه وړلو کې مرسته کوي.
- د شریکانو شمیر: د شراکت په کاروبار کې باید کم تر کمه دوه وګړي که له دوو وګړو څخه کم وي شراکت ورته نه شو ویلای. بلکې دا شخصي کاروبار دی په ټولیز ډول په شراکت کې له دوو څخه تر پنځوسو یا شلو پورې شریکان شراکت کوي او د بانک په کاروبار کې د شریکانو شمیر تر لسو ډیر نه وي.
- کاروبار: د کاروباري تړون موخه د کاروبار چلول دي چې د کاروبار د توکو د تولید او یا د توکو ویش پورې اړه لري د کوم تړون چې موخه د کاروبار چلول نه وي، هغه تړون ته د شراکت تړون نه شو ویلای.
- ګټه اوزیان: د شراکت اصلي موخه د ګټې لاسته راوړل دي چې دغه ګټه شریکان په خپل منځ کې وېشي او که کاروبار له زیان سره مخ شي نو د کاروبار ټول شریکان د زیان د ورکړې مسوولیت لري.

- مسوولیت: د کاروبار د زیان په صورت کې د زیان د ورکړې ټول شریکان مسوولیت لري چې د ډیر زیان په صورت کې کیدای شي چې د شریکانو شخصي شتمني هم په زیان کې ورکړل شي.
- د لیرېد حقوق: د کاروبار هیڅ یو شریک خپله برخه د نورو شریکانو له خوښې پرته بل چاته نه شي لیرېدولای.
- مالیه: هر شریک د خپلې گټې په اندازه مالیه ورکوي.
- څارنه: په قانوني ډول د دې ډول کاروبار څارنه اړینه نده.
- د شراکت قانون: د دې ډول کاروبار لپاره په هیوادونو کې یو قانون شتون لري.
- د کاروبار انتظام: د کاروبار د پرمخ وړلو لپاره ټول شریکان شریک وي، لیکن د شریکانو په خوښه له ټولو شریکانو څخه یو شخص د کاروبار د پرمخ وړلو لپاره ټاکي چې د نورو شریکانو د استازي په توګه د کاروبار کار پرمخ یوسي.
- نابالغ شریک: په شراکت کې نا بالغ شریک هم ګډون کولای شي چې په ګټه کې مکمله برخه لري او د زیان په صورت کې پرې د زیان بوج نه اچول کیږي.
- پانګه: په ټولیز ډول ټول شریکان د کاروبار د پیلولو لپاره پانګه شریکوي خو اړینه نده چې ټول شریکان برابره پانګه شریکه کړي بلکې کیدای شي چې بدون له پانګې خپل لیاقت او تجربې پر اساس هم په کاروبار کې ګډون وکړي.

د شراکت تړون (Partnership Deed): د شراکت تړون

د هغو قواعدو او سربښتو ټولگه ده چې د شراکت د کورنیو چارو د اجرا لپاره په کارول کېږي یا شراکت تړون له هغه تړون څخه عبارت دی چې په کاروبار کې د گډونوالو حقوق څرگندوي. تړون په ژبني یا لیکلي ډول وي چې لیکلی ډول یې راجسټر هم وي. په پورتنیو ډولونو کې بهتري په لیکلي ډول دی چې د ټولو شریکانو لاسلیک پرې هم وي ترڅو د ټولو شریکانو حقوق خوندي او دندې ځانگړې کړي او په راتلونکي کې د ستونزو د راولاړیدو مخنیوی وکړي. د شراکت په تړون کې لاندې نقطې اړینې دي:

- د سازمان نوم: د کاروبار له پیل څخه وړاندې باید د کاروبار لپاره یو داسې نوم وټاکل شي چې د حکومت لخوا یې ایښودل منع شوي نه وي او دغه نوم باید په تړون کې ذکر شي.
- د کاروبار ډول: په تړون کې باید د کاروبار ډول ذکر شي چې کوم ډول کاروبار دی د توکو له تولید سره یا د توکو له ویش سره څه سروکار لري.
- نېټه: په تړون کې باید د کاروبار نېټه ذکر شي چې کاروبار د څومره وخت لپاره دی، کله پیل او کله پای ته رسیږي.
- پانگه: د کاروبار په تړون کې باید دا ولیکل شي چې شریکان په ټولیز ډول څومره پانگه لري او د هر یو پانگه باید معلومه وي.

• د گټې اوزيان ویش: د کاروبار په تړون کې باید دا هم ولیکل شي چې د شریکانو ترمنځ گټه اوزيان په کوم نسبت ویشل کېږي.

• له بانک څخه د پیسو ایستل: په تړون کې باید دا هم ولیکل شي چې له کوم بانک سره حساب خلاص کړي او د پیسو د اېستلو لپاره د کوم شریک لاسلیک پر چک شتون ولري.

• انتظام: په تړون کې باید د شریکانو برخه د کاروبار په انتظام کې معلومه شي چې کوم شریک د کاروبار په کار کې ونډه لري او دندې یې کومې دي همدارنگه بعضې شریکان یوازې پانگه شریکوي بیا بعضې همداسې سره شریکېږي چې خپل کار او تجربه په کار اچوي.

• شریکانو پیژندنه: په تړون کې باید د ټولو شریکانو په هکله معلومات شتون ولري.

• اجوره: په تړون کې باید دا ذکر شي چې که کوم شریک د کاروبار پرمخ وړلو کار کوي هغه ته اجوره ورکړي که نه، که یې ورکړي څومره؟

• پور: په تړون کې باید دا هم ولیکل شي چې ایا یو شریک کولای شي چې دخپلو شخصي مسایلو د حل لپاره له کاروباره پور ترلاسه کړي که هو وي نو بیا به دا پور څه ډول وي، سود به ولري او که نه، که سود ولري نو مقدار یې هم باید ذکر کړي.

- د نوي شریک شمولیت په تړون کې باید دا هم ذکر شي چې نوی شریک په کومو شرایطو کولای شي کاروبار ته شامل شي.

22 | مخ

- د کاروبار ختمول: په تړون کې باید دا هم ذکر شي چې په کومو حالاتو کې کاروبار ختمولای شي.
- د پانګې ډیروالی: په تړون کې باید دا هم ذکر شي چې د اړتیا په وخت کې کاروبار پانګه له کومو سرچینو ترلاسه کوي.
- د شراکت ډول: په تړون کې باید دا هم ولیکل شي چې کاروبار اختیاري دی او که د یو معلوم وخت لپاره.
- د شریکانو مرګ: د شراکت په تړون کې باید دا هم ذکر وي چې د شریکانو له مرګ وروسته د شریکانو قانوني وارثان د شراکت برخه مخته وړای شي او که نه؟
- تغیرات: که په تړون کې څه تغیرات راولي باید طریقه یې ذکر شي.

شریکانو ډولونه (Kinds Of Partners): په شراکت کې د

شریکانو ډولونه په لاندې ډول دي:

1. د انتظام د چارو په اساس:

- فعال شریک (Active Partner): یو داسې شریک چې د کاروبار د کارد مخته وړلو په چارو کې هم برخه اخلي. ددې ترڅنګ چې په کاروبار کې پانګه لري، دا ډول شریک د کاروبار استازی هم وي. د کاروبار د پرمختګ ضامن وي نو له همدې کبله د کاروبار لپاره ډیر مهم هم وي.

- پانگوال شریک (Sleeping or Dormant Partner): یو داسې شریک چې په کاروبار کې یوازې پانگونه کوي، په گټه او زیان کې شریک وي، د کاروبار د انتظام په چارو کې ونډه نه اخلي دې ډول شریک ته غلی شریک وایي.
- د نوم شریک (Nominal Partner): په نړۍ کې ډیر داسې خلک شتون لري چې په کاروباري چارو کې ښه نومبالی دي دا ډول خلک خپلو ملگرو او دوستانو ته د گټې رسونې په موخه له هغوی سره په کاروبار کې ځان شریکوي چې دا ډول شریک نه پانگه تهیه کوي او نه د کاروبار په چارو کې ونډه اخلي په گټه او زیان کې هم ونډه نلري چې دا ډول شریک ته ننداریز شریک وایي ننداریز شریک د نوم لپاره په کاروبار کې شرکت کوي.
- کاریگر شریک (Worker partner): کاریگر شریک د کاروبار لپاره پانگه نه تهیه کوي په کاروبار کې د خپل علم، تجربې او لیاقت په اساس شریکيږي چې خپله وړتیا د کاروبار د بریالیتوب لپاره کاروي د کاروبار په گټه کې ځان شریکوي.
- نیمه شریک (Quasi Partner): له نیم شریک څخه موخه هغه شریک دي چې مخکې په کاروبار کې شریک و خو له کاروبار څخه جلا شوی او خپله ونډه یې کاروبار کې د پور په ډول پرې ایښې او سود پرې اخلي.

2. د عمر په لحاظ د شریکانو ډولونه:

- بالغ شریک (Adult Partner): بالغ شریک هغه شریک ته وایي چې عمر یې له 18 کلو ډیر وي بالغ شریک بلل کیږي.
- نا بالغ شریک (Minor Partner): د دې ډول شریک عمر له اتلس کلو څخه کم وي چې یوازې د کاروبار په گټه کې شریک وي. کله چې نا بالغ شریک بلوغ ته رسیږي باید شپږ میاشتې مخکې کاروباري ادارې ته د خپل کار په هکله خبر ورکړي چې کاروبار ته ادامه ورکوي او که نه.

3. د تجربې په اساس د شریکانو ډولونه:

- رسیدلی شریک (Senior Partner): رسیدلی شریک هغه شریک ته وایي چې په کاروبار کې ډیره پانگه لگوي، ډیره تجربه لري، د کاروبار په چارو کې ډیره ونډه اخلي چې سود او زیان یې د نورو شریکانو په نسبت هم ډیروي.
- نارسیدلی شریک (Junior Partner): دا ډول شریک په کاروبار کې کمه پانگه لگوي او د کاروبار په چارو کې هم ډیر لږ ډخیل وي چې گټه او زیان ورته د نورو گډونوالو په نسبت کم ورکول کیږي.

4. د مسوولیت په اساس د شریکانو ډولونه:

- محدود المسؤلیت شریک (Limited Partner): دا ډول شریک د زیان په صورت کې یوازې د خپلې پانگې په اندازه مسوول وي چې دا ډول شریک د کاروبار په چارو کې د لاس وهنې اجازه نلري.

- نامحدود المسؤلیت شریک (Un-Limited Partner): دې ډول شریک مسوولیت په کاروبار کې غیر محدود وي. د زیان په صورت کې د شریک شخصي شتمني هم په زیان کې ورکول کېږي.

د شراکت ډولونه (Kinds of Partnership)

- معین شراکت (Partnership of Fixed period): دا ډول شراکت د یو معلوم وخت لپاره وي کله چې دغه وخت پای ته ورسېږي، شراکت هم له منځه ځي.
- اختیاري شراکت (Partnership AT_Will): ددې ډول شراکت وخت له مخکې څخه تعین نه وي که هر شریک وغواړي د ختمولو پریکړه یې کولای شي دا ډول کاروبار د نامعین وخت لپاره وي، یا دا ډول کاروبار د یو وخت لپاره پیل شوي وي مګر د وخت په پوره کیدو سره بیا هم کاروبار ادامه پیدا کړي وي یا د یو ځانګړي کار لپاره پیل شوي وي د کار په تکمیلیدو سره بیا هم شراکت ادامه پیدا کړي.
- محدود المسؤلیت شراکت (Limited Partnership): په دې ډول شراکت کې یو شریک محدود المسؤل او بل نا محدود المسؤل شریک وي چې ددې ډول شراکت راجسټر اړین دی. محدود المسؤل شریک د کاروبار په چارو کې دخپل نه وي نورو شریکانو ته سلا ورکولای شي. محدود

المسؤل شریک د کاروبار د ختمولو لپاره اقدام نشي کولای، چې په دې ډول کاروبار کې د یو محدود المسؤل شریک او یو د نا محدود المسؤل شریک شتون اړین دی.

شراکت له منځه وړل

(Dissolution of Partnership)

د شراکت ختمول یا له منځه وړل په دې مانا چې د هغه قانوني بڼه له منځه یوړل شي. که شراکت هر ډول وي په لاندې مواردو کې له منځه ځي:

- د تړون په اساس (Dissolution by Agreement): کله چې ټولو شریکانو ته د کاروبار د له منځه وړلو صلاحیت ورکړل شوی وي او هغوی د کاروبار د له منځه وړلو تړون وکړي نو شراکت له منځه ځي.
- د یادښت په وسیله (Dissolution by Notice): په اختیاري شراکت کې هر شریک نورو ته خبر ورکوي او ورته وایي چې زه د نورو په کاروبار کې شریک نه یم همدلته شراکت هم له منځه ځي.
- ځانگړو پیښو د راپېښېدو په وخت: ❖ که شراکت د یو معین وخت لپاره پیل شي کله چې وخت پوره شي شراکت هم له منځه ځي.

- ❖ که شراکت د کوم کار لپاره پیل شوي وي کله چې کار پای ته ورسیري شراکت هم له منځه ځي.
 - ❖ که کوم شریک مړ یا لیونی شي شراکت له منځه ځي.
 - ❖ که محکمه د کوم شریک په هکله د لیوني حکم صادر کړي شراکت له منځه ځي.
 - ❖ که یوه داسې پېښه رامنځته شي چې د هغې په وسیله د شراکت قانوني بڼه بې قانونه شي شراکت له منځه ځي.
 - ❖ که جنگ رامنځته شي او د شراکت کاروبار له دښمن هیواد سره وي نو شراکت ورسره هم له منځه ځي.
- یادښت: که کوم شریک لیوني یا مړي نو شراکت ورسره هم له منځه ځي لیکن کاروبار ورسره له منځه نه ځي، ځکه کیدای شي چې نور شریکان کاروبار بیا پیل کړي نو پدې ډول کاروبار له منځه نه ځي بلکې جوړښت یې نوی کیږي.
- د محکمې په وسیله: که شریک د کاروبار په خلاف په محکمه کې عریضه وکړي، نو د لاندې حالاتو په صورت کې شراکت له منځه ځي.
 - ❖ که شراکت د تړون په اساس کار ونکړي.
 - ❖ که کوم شریک ته خپل حق نه ورکول کیږي.
 - ❖ که کوم شریک خپله دنده نه ترسره کوي.
 - ❖ که د کوم شریک ذهني توازن خراب شوی وي.
 - ❖ که کاروبار په مسلسل ډول زیان کوي.

O گډې پانگې کمپنۍ (Joint stock Company): د

شخصي کاروبار ډول په نړۍ کې ډیر لرغونی دي چې دا ډول کاروبار یو لږ ستونزې (پانگې کمپنۍ، ټول زیان یو نفر) لري او د دغو ستونزو د حل لپاره ځینې خلک سره راټول یوځای یې کاروبار پیل کړ چې ورسره د کاروبار دویم ډول (شراکت) یې رامنځته کړ. خو شراکت هم د پورتنیو ستونزو په حل کې پاتې راغی په ځانګړې توګه کله چې د اوولسمې میلادي پیړۍ په اخرو کې په نړۍ کې صنعتي اوښتون رامنځته شو، له دې اوښتون سره د توکو په تولید او ویش کې زیاتوالی راغی نو له همدې کبله د کاروبار دوه پورتنی ډولونه ګټور ثابت نه شول او د کاروبار درېیم ډول (ګډې پانگې کمپنۍ) رامنځته شو. د ګډې پانگې کمپنۍ د کاروبار یو داسې ډول دی چې ډیر وګړي د ګټې د لاسته راوړلو لپاره سره یوځای خپله پانګه د ونډې په شکل سره راټولوي چې په راټولې شوې پانگې پراخ کاروبار پیلوي له کاروبار څخه لاسته راغلې ګټه په خپل منځ کې ویشي. د ګډې پانگې کمپنۍ دلیرد رالیرد، بانکوالۍ، بیمه، فولادو کمپنۍ او نور کمپنۍو لپاره ډیر پانګه تهیه کوي. د ګډې پانگې کمپنۍ د بیلابیلو پوهانو لخوا داسې تعریف شوي:

لارډ لنډلي: "د گډې پانگې کمپنۍ د وگړيو يوه داسې ټولنه ده چې پيسې او پيسو ته ورته توکي د گډې موخې د لاسته راوړلو لپاره په گډه پانگه کې لگوي".

جيمز سټيفن: "د گډې پانگې کمپنۍ د ډيرو وگړو يو ټولنه ده چې د کاروبار يا سوداگرۍ په موخه پيسې يا پيسو ته ورته ارزښتناک توکي سره شريکوي له کاروبار څخه لاسته راغلي گټه په خپل منځ کې ويشي".

همدرانگه کولای شو چې د گډې پانگې کمپنۍ داسې هم تعريف کړو: د گډې پانگې کمپنۍ په هغو وگړو مشتمله وي چې په دې موخه په کاروبار کې پانگونه کوي چې دخپلې ونډې په اندازه د کاروبار په گټه او زيان کې شريک شي.

هغه خلک چې د کاروبار لپاره پانگه تهيه کوي ونډه لرونکي (Share Holder) بلل کېږي. د خلکو را ټوله شوې پانگه د کمپنۍ پانگه جوړوي چې دغه پانگه په کوچنيو کوچنيو برخو ويشلې چې هر برخې ته يې ونډه وايي. هرونده يو ځانگړی قيمت لري چې بيلابيلو وگړو ته بې له کومې ستونزې ليرېدول کېږي. د گډې پانگې کمپنۍ ځان ته قانوني شخصيت (حقوقی شخصیت) لري. د کمپنۍ چارې د وگړو يوه ډله چې (Board of Directors) يا مشرتابه پلاوی (مدیره هئيت) ورته وايي پرمخ وړي چې دغه مشرتابه پلاوی د ونډه والو استازي وي او له کاروبار سره مخامخ

اړیکه لري. د کمپنۍ د ونډه والو په لیوننتوب یا مړه کیداسره په کمپنۍ هیڅ ډول اغیزه نه غورځي. د ګډې پانګې کمپنۍ ځینې اړینې ځانګړتیاوې په لاندې ډول دي:

- **حقوقی شخصیت:** په شخصي او شریک کاروبار کې د کاروبار او خاوندانو ترمنځ شخصیت جلا نه وي که کوم شخص له کاروبار څخه پیسې اخلي نو د کاروبار له څښتن سره معامله ترسره کوي خو د ګډې پانګې کمپنۍ کاروبار له ونډه والو څخه جلا شخصیت لري چې شخصیت یې د مصنوعي انسان په څېر وي او کولای شي په خپل نوم معاملات ترسره کړي، تر وونو کې ګډون وکړي د دعوي په صورت کې شخص په کمپنۍ د عوه کولای شي نه په ونډه وال.
- **محدود المسؤلیت:** د ګډې پانګې کمپنۍ ونډه وال محدود مسوولیت لري د کمپنۍ هرو ونډه وال د خپلې ونډې په اندازه مسوولیت لري.
- **د ونډې لیرېد:** په عامه لمیتید کمپنیو کې ونډه وال کولای شي په اسانۍ سره خپله ونډه بل چاته ته ولیردوي چې د عامه کمپنۍ ونډه وال هروخت وغواړي خپله پانګه ترلاسه کولای شي لیکن په شخصي لمیتید کمپنۍ کې ونډه وال په خپلواک ډول نشي کولای خپله ونډه بل چاته ولیردوي.
- **د ونډه والو شمیر:** په عامه لمیتید کمپنیو کې د ونډه والو شمیر لږ تر لږه اووه (7) او د ډیر و شمیر د کمپنیو په ونډو

پورې تړلی وي، همدارنگه په شخصي لميتيد کمپنيو کې د شريکانو شمير لږ تر لږه دوه (2) او زيات تر زياته پنځوس (50) دی.

31 | مخ

- د سازمان چارې: د کمپنۍ د چارو د مخته وړلو لپاره يو پلاوی (هئيت) ټاکل کيږي چې د مشرتابه پلاوی په نامه ياديږي، د کمپنۍ لپاره پلانونه، پروگرامونه جوړوي او هغه پرمخ وړي مشرتابه پلاوی يو مشر لري چې د درو کالو لپاره ټاکل کيږي او د مشرۍ دنده بايد په ډيره امانت والۍ سره ترسره کړي.
- اوږد عمر: د گډې پانگې کمپنۍ له ونډه والو څخه جلا حقوقي شخصيت لري که کوم ونډه وال مري يا ليوني کيږي د کمپنۍ په عمر اغيزه نلري نو له دې کبله د دې ډول سازمانو عمر اوږد وي.
- دگټې ویش: د دې ډول کمپنيو د جوړولو موخه د گټې لاسته راوړل وي نو د کمپنۍ د گټې په صورت کې ټول ونډه وال د کمپنۍ ټوله گټه په خپلو کې نه ویشي بلکې يو مقدار گټه د زيرمې په بڼه ساتي تر څو د غيرې متراقبه ستونزو د راپېښيدو په وخت کې د ستونزو مخنيوي وکړي.
- د کار تبديليدل: د گډې پانگې کمپنۍ کاروبار ته په اسانۍ تغير نه ورکول کيږي تل هغه کارونه مخته وړي چې په قانون کې يې ذکر کړي وي.

- د ونډو پیرودل: د عامه کمپنیو ونډې هر وخت خلک کولای شي واخلي مگر شخصي کمپنیو ونډې هر څوک نشي کولای چې وپيري.
- د ځمکو پېر او پلور: د ګډې پانګې کمپنۍ ځانته یو قانوني بڼه لري کولای شي په خپل نامه ځمکې وپيري یا وپلوري او کیدای شي چې په خپل نامه له نورو کاروباري ادارو سره تړونونه هم وکړي.
- پراخه کاروبار: په ګډې پانګې کمپنۍ کې کاروبار په پراخه توګه پیل کیږي ځکه دلته د پانګې د نه شتون ستونزه نه وي.
- د پرايويت لفظ: شخصي پرايويت لميتيد کمپنیو سره د پرايويت لفظ کارول اړین دي خو عامه کمپنۍ له دغه حالت څخه مستثنا دي.
- د کاروبار په چارو کې لاس وهنه: د سازمان په نظم کې هېڅ یو ونډه وال لاس وهنه نشي کولای البته په کلنۍ غونډه کې ونډه وال کولای شي چې د کاروبار د چارو په هکله نظر ورکړي.
- د ملکیت حقوق: د کمپنۍ ونډه وال یوازې تر خپلو ونډو په کمپنۍ کې ونډه لري د ټولې کمپنۍ د عوه نشي کولای ځکه کمپنۍ ځانته قانوني بڼه لري ټولې شتمنۍ د کمپنۍ ملکیت وي هېڅ یو ونډه وال ته د شتمنۍ د ملکیت حقوق نه ورکيږي.

ګډې پانګې کمپنۍ اداري جوړښت: لکه څرنګه چې د ګډې پانګې کمپنۍ د یو قانوني شخصیت بڼه لري تر جوړښت وروسته په خپل کار پیل کوي او د استازیتوب لپاره یو اداري مجلس له ونډه والو ټاکي چې د مشرتابه پلاوی (Board of Directors) ورته وایي. دغه ټاکنې د ټولو ونډه والو له رایو اچولو وروسته تر سره کېږي چې دغه مشرتابه پلاوی یو نفر د مشر په توګه له پلاوي څخه یا له باندې وټاکي چې (Chief Executive) ورته وایي. ټول ونډه وال په کال کې یو ځل غونډه کوي چې پکې د ګډې پانګې کمپنۍ کړنلاره، حسابونه او اړونده راپورونه ترڅیړنې لاندې نیسي. او وروسته بیا د اړونده ادارو مسوولین ټاکي چې دا کار د رایو له اچولو وروسته تر سره کېږي، هر ونډه وال د یوې رایې د اچولو حق لري دا په دې مانا چې که د چا ونډې لس وي هغه ته د لسو رایو اچولو حق ورکول کېږي له کلنۍ غونډې وروسته د ګډې پانګې کمپنۍ په کارو کې ونډه وال هیڅ ډول لاسوهنه نه کوي د ګډې پانګې کمپنۍ په دوه حالاتو کې له منځه تللي شي:

- 1- د اچې په اداري مجلس کې د له منځه وړلو پریکړه وشي.
- 2- کله چې کمپنۍ له سقوط سره له دې امله مخ شي چې پورونه له ټول قیمت څخه واوړي.

په دواړو حالاتو کې اړینه ده چې د له منځه وړلو چارې یې د کمپنۍ د اړونده چارو سمبالښت د ادارې له اجازي وروسته

ترسره شي او له قانوني اجازه ليک پرته دا کار نشي کيدای. په ټوليز ډول په داسې حالت کې د حکومت له لوري د کمپنۍ د ماشينونو او اومو موادو ليلام او د پورېوي تر منځ د هغه د ویش په موخه يو سمبالونکی ټاکل کېږي چې له منځه وړونکي بلل کېږي.

د شرکت او کمپنۍ تر منځ توپير: شرکت او د ګډې پانګې کمپنۍ د کاروبار دوه ډولونه دي چې يو له بل سره لاندې توپير لري:

1- په شرکت کې شته وسايل د ټولو برخه والو ترمنځ يو شان ګډ ګڼل کېږي او هر شريک يې د بل شريک له لوري وکيل وي همدراز د دوي ټولو مسووليت يو رنگ وي. د بيلګې په توګه که د شرکت د کوم پورې کول اړين وي نو په ورکولو يې ټول يو شان مکلف دي خو کمپنۍ د شرکت برخلاف جلا قانوني بڼه لري او هريو ونډه وال يې جلا بلل کېږي. کمپنۍ کې د ګډونوالو ونډه د دوي ترمنځ ونډه محدود وي داسې چې که چيرته کمپنۍ د يوالياه (ګروبه) شي نو د وسايلو ویش بايد هر ونډه وال د ونډې په تناسب سره ترسره کېږي. له ديوالياه کيدو دمخه دغه کار يو شريکوال هم نشي کولای، داسې چې د کمپنۍ الاتو کې کوم تصرف وکړي. له همدې امله چې کله يو ونډه وال د کمپنۍ پورېوي وي او دهغه برخه په کمپنۍ کې له منځه يوړل شي نو اغيز به يې يوازې د ده تر ونډې محدود وي داسې چې کومه ونډه يې په

واک کې وي هغه به د پور په بدل کې له منځه ځي نور څه نه د کمپنۍ په الاتو کې چې دا کومه ونډه لري هغه له منځه نه ځي ځکه چې د کمپنۍ په الاتو کې قانوني ډول هیچاته د تصرف اجازه نشته.

2- په شراکت کې که د کار او یا هم د شریکان له لوري د عوه وشي نو ټول شریکان په خپل منځ کې مدعي او مدعي عليه وي خو کمپنۍ د دې ټولو برخلاف جلا قانوني بڼه لري او له ګډونوالو پرته یوازې کمپنۍ مدعي او مدعي عليه وي او په محکمه کې د قانوني شخص استازیتوب اداري کس وي.

3- شرکت او کمپنۍ هم جلا قانوني بڼه لري چې د قانوني شخص په نامه یادېږي.

4- په شرکت کې هر شریک خپل ګډون فسخه او پانګه بیرته تر لاسه کولای شي. په کمپنۍ کې داسې نشي کیدای او یوازې خپله ونډه پلورلای شي.

5- په شرکت کې په عمومي توګه ګډونوال مسوولیت د دوی تر لاس لاندې وسایلو پورې محدود نه وي او په کمپنۍ کې محدود وي.

د کمپنۍ ونډې: کله چې خلک په کمپنۍ کې ګډون کوي او خپله پانګه ورکوي کمپنۍ په خپل وار سره د ګډون والو په نوم یو سند خپروي خو په کمپنۍ کې د هغوی د ګډون کچه ښکاره شي. دغه سند ته ونډه (Share) وايي کمپنۍ ته چې څومره بودیجه ومنل شي هغه په برخو یا ونډو ویشل کېږي.

هر ونډه ټاکلې بیه لري چې دغه بیه کله د ونډې له پاسه لیکلې وي چې ښکاره (face value) ورته وایي. د ونډو ویش دوه ډوله کیږي لومړي ډول یې هغه دي چې د ګډون کوونکي نوم پرې لیکل شوي وي چې لیکلې ونډه (Registered share) په نامه یادېږي او دویم ډول یې هغه دي چې نوم پرې نه وي لیکل شوی، د چا په لاس کې چې وي د هغه بلل کیږي د ونډې ته لاسي ونډه (Bearer share) وایي.

ونډې د ونډه والو د حقوقو پر بنسټ په دوه ډوله دي:

1- عادي ونډې (Ordinary share)

2- ځانګړې ونډې (Preference Share)

د دواړو ونډو تر منځ توپیر د ادای چې د غوره شوې ونډې لرونکي ته د کمپنۍ د عوایدو په ویش کې د عادي ونډه وال په پرتله د لومړیتوب حق ورکول کیږي چې د لومړیتوب صورتونه یې په لاندې ډول دي:

1- د ځانګړې ونډه والو ته عواید د هغه اچول شوي پانګې په تناسب ورکول کیږي. دبیلګې په توګه که لس سلمه پانګه اچولې وي، لومړي عواید ځانګړي ونډه وال ته د هغوي د پانګې د سلمې په اساس ویشل کېږي وروسته چې څه پاتې شي هغه عادي ونډه والو ته ورکول کیږي او که پاتې نه شي دوی به همداسې بې برخې وي همداراز که کمپنۍ د کال په بهیر کې څه عواید تر لاسه نه کړای شي، د ځانګړې ونډه

والو عوايد بيا هم ساتل کيږي داسې چې راتلونکي کال کله چې عوايد ترلاسه شي لومړي دوی ته او بيا عادي ونډه والو ته ورکول کيږي.

2- کله بيا د ځانگړې ونډه وال د عوايدو کچه د عادي ونډه والو په پرتله زياته وي.

3- دکمپنۍ په کلنۍ غونډه کې د ځانگړې ونډه والو خاوندانو ته د رايو ورکولو حق وي او عادي ونډه والو ته دا حق حاصل نه وي او يا خودوی ته د يوې رايې اچولو حق وي په داسې حال کې چې د ځانگړي ونډه وال ته د دوو رايو حق وي.

گډې پانگې کمپنۍ ډولونه

Kind of joint stock companies

اجازه ليک کمپنۍ (Chartered Company): دا ډول کمپنۍ په اروپا او برتانيا کې 1844 ميلادي وړاندې د شاه د فرمان په اساس جوړېدلې چې چارتر بانک اف انگلينډ، چارتر بانک اف انډيا يې بڼې بيلگې دي خو کله چې د کمپنيو قانون جوړ شو نو اجازه ليک کمپنۍ يو ځل بيا د قانون په اساس جوړې شوې په اوسنيو وختونو کې د دا ډول کمپنيو شمېر ډير لږ دی ځکه اوسمهال د کمپنيو د جوړښت لپاره يو جلا قانون شتون لري.

د اجازه ليک کمپنيو ځانگړتياوې:

- د ډول کمپنۍ د شاه د فرمان په اساس جوړېږي.
- له دې ډول کمپنیو سره د لمیتید کلمه نه وي ذکر.
- دا ډول کمپنۍ ډیر صلاحیت لري چې د قواعدو او ضوابطو په اساس کاروبار چلوي.
- مشري د شاهي فرمان په اساس د شاه لخوا ټاکل کیږي چې ډیر با صلاحیته وي.
- د شاهي فرمان په اساس د دې ډول کمپنیو کاروبار معطل کیږي.

قانوني کمپنۍ (Statutory Company): دا ډول کمپنۍ د یوې معتبرې قانوني مرجع یا د ولسمشر د ځانګړي فرمان په اساس جوړېږي. د قانوني کمپنیو ځانګړتیاوې په لاندې ډول دي:

- 1- دا ډول کمپنۍ د یو قانوني مرجع یا د ولسمشر د ځانګړي فرمان په اساس جوړېږي.
- 2- دا ډول کمپنۍ داسې کارونه سرته رسوي چې د ټولنې بهبود په کې وي.
- 3- دا ډول کمپنۍ د حکومت په ولکه کې وي.
- 4- په دې ډول کمپنیو کې ونډه وال تر خپلې ونډې مسوول وي.
- 5- دا ډول کمپنۍ د کاروبار په هکله مکمله اجاره داري لري.
- 6- دا ډول کمپنۍ د ټولنې د ګټو د ساتلو لپاره جوړېږي.

راجستر کمپنی Registered Corporation: دا ډول کمپنی په هیوادونو کې د شته قوانینو په وسیله چې د هیوادنو د ولسي جرگوله خوا تصویب شوې وي جوړیږي او دوه ډوله لري:

- **نامحدود المسؤلیت کمپنی Unlimited Company:** په دې ډول کمپنیو کې ونډه وال د کمپنی د زیان یا پورونو په وړاندې نامحدود مسوولیت لري دا په دې مانا که کمپنی کله له زیان سره مخامخیري، د ونډه والو شخصي شتمني هم په پور کې ورکول کیږي.

- **محدود المسؤلیت کمپنی Limited Company:** په دې ډول کمپنیو کې ونډه وال د زیان په صورت کې تر خپلو ونډو مسوولیت لري د یوې کمپنی پور په دوه ډوله تړل کیږي:

❖ د ضمانت په اساس By Guarantee

❖ د ونډې د ارزښت په اساس By share value

یوه کمپنی د ونډو په وسیله په دوه ډوله محدودیږي:

- **شخصي محدود المسؤلیت کمپنی Private Limited Company:** په دې ډول کمپنیو کې د ونډه والو شمیر له دوو تر پنځوسو پورې وي دغه کمپنی ونډې ویشي او نه یې خپروي او نه په بازار کې ونډې پلورل کیږي، چې له دې ډول کمپنیو سره د پرایویټ کلمې لیکل اړین دي.

• عمومی محدود المسؤلیت کمپنی **Public Limited**

Company: په دې ډول کمپنیو کې د ونډه والو شمېر لږ تر لږه اووه او د زیاتوالي یې په ونډو پورې تړلی وي او د دې ډول کمپنیو ونډې د ونډو په بازار کې په ازاده توګه پلورل او پیرودل کېږي.

دویم څپرکی

صنعت Industry: باید ووايو چې په لرغونو زمانو کې څارویو او کرنیزو محصولاتو د خلکو اړتیاوې نه شوې پوره کولای نو خلکو د کرنې پیاوړتیا ته پام وړ او نو ځکه یې د اړتیا له مخې اسبابونه جوړ کړل چې همدا د لومړي صنعت پیلامه وه همدارنګه کله چې انسان له کوچیانې ژوند نه د

مېشت کېدو خوا ته راغی، نو انسان به خپل ټول اړتیاوړ
تو کي په لاسو جوړول. له خاورینو کتوریو نیولې ان تر کالیو
او جامو پورې ټول شیان به یې په طبیعت کې له شته توکو
نه په لاسونو او بدل او جوړول. هغه وخت لاسي صنایع د بشر
له رغنده استعدادونو او له نوښتونو ډک ول او هر قوم به له
خپل استعداد او وړتیاوو سره سم د اړتیا وړ توکي رامنځته
کول د لرغونو انسانانو هر قوم او قبیلې به د سیمې چاپیریال
له مخې خپل، خپل لاسي توکي رامنځته کول د ساري په
توگه طبیعت د سړو سیمو خلک دې ته اړ وېستل چې له
سړو نه د بچ کېدو په موخه ځانونو ته تودې جامې وگنډي او
د حیواناتو له پوستینونو څخه ځانو ته کالي او نور توکي
جوړ کړي. همدغو لاسي صنایعو د وخت په تېرېدو سره
پرمختګ وکړ، خو کله چې انسان د فلزاتو ویلې کیدل زده
کړل چې دا صنعت دویم پړوا بلل کېږي چې د ماشین
تراخترا پورې د دودیز صنعت لږی روانه وه خو کله چې په
اوولسمې میلادي پېړۍ په اخرو کې په انگلستان کې
صنعتي اوښتون رامنځته شو نو په نړۍ کې ژور بدلون
راغی. په نړۍ کې عصري توکي او وسایل رامنځته شول. د
خلکو د گټې اخیستنې لپاره د توکو استحصال، کیفیت او
بڼې بدلون ته صنعت ویل کېږي، چې د اقتصاد د علم له نظره
هغه تولیدي پروسه ده چې له خامو موادو لکه وړۍ، پنبې
، پوستکي او نورو څخه د انسان د مټ قوت، ځواک او یا د

ماشين په وسيله ترې کار اخيستل کيږي. په دې کې شک نشته چې صنايع د هيواد په اقتصاد کې ستر ارزښت او اهميت لري، په هيوادونو کې د صنعت د پرمختګ سره د بهرنۍ سوداګرۍ نا انډولې له منځه ځي. له پورتيڼو څرګندونو څخه داسې رامنځته کېږي چې په نړۍ کې دوه ډوله صنعت شتون لري:

1- لومړني صنعت Primary Industry: په لومړني صنعت

کې ټولې هغه کړنې شاملې دي چې په اومو موادو پورې اړه لري د بيلګې په توګه د کاني زيرمو راويستل، کرڼه کول، کب نيونه، ځنګلونه پرې کول. په لومړني صنعت کې انسان په خپله څه نه پيدا کوي بلکې له طبيعت څخه يې د ځينو وسايلو په وسيله منځته راوړي. د بيلګې په توګه کروند ګرد کړنې په وسيله توکي لاسته راوړي چې يوازې د کړنې پروسه مخ ته وړي يا کب نيونکي کبان نيسي. په دې پروسه کې انسان په خپله توکي منځته نه راوړي، بلکې د وسايلو په وسيله توکي د کارولو لپاره لاسته راوړي. لومړنی صنعت په دوه ډوله دی:

1- استخراجي صنعت Extractive industry: په دې ډول صنعت کې ټولنې هغه کړنې شاملې دي چې د ځمکې له سريا منځ څخه اومه مواد راوباسي. د بيلګې په توګه د کانونو راويستل، ځنګلونو وهل، کب نيونه او نور.

2- جنټيکي صنعت Genetics industry: په دې ډول صنعت کې ټولې هغه کرني شاملې دي چې د حيواناتو او نباتاتو په پالنه کې ترسره کېږي. د بيلگې په توگه د نباتاتو کينول، قلمي لگول د کبانو روزل، چرگانو روزل او نور.

2- منځنۍ صنعت Secondary Industry: منځنۍ صنعت

هغه صنعت ته ويل کېږي چې په هغه کې اومه مواد په لا گټور شکل اړول کېږي. يانې له اومه موادو څخه بېلا بېل توکي جوړېږي. د بيلگې په توگه کله چې کروندگر غنم لاسته راوړل له غنمو ډوډۍ، کيک، کلچو جوړولو ته يا د ځنگل له لرگيو نور عصري توکي لکه فرنيچر جوړولو ته منځنۍ صنعت ويل کېږي. په منځني صنعت کې توکي په بېلا بېلو بڼو بدلېږي. منځنۍ صنعت هم په درې ډوله دی:

1- رغندو صنعت Constructive industry: په دې ډول صنعت کې ټول هغه کارونه شامل دي چې له رغونې سره سروکار لري. د بيلگې په توگه: سپکونو رغول، کورونو رغول، ساه گانو جوړه ول او نور.

2- توليدي صنعت Manufacrng industy: په دې ډول صنعت کې توکي په کار تمامه او نيمه کار تمامه توکو بدلېږي. دساري په ډول: د بېلابېلو خوړو جوول، د کاليو جوړول او نور.

3- چوپړتيايي صنعت Services industry: په دې ډول صنعت کې ټولې مسلکي چوپړتياوې شاملې دي چې انسانان يې سرته رسوي د بيلگې په توگه روغتيا پالي، ښوونه او روزنه او نور.

صنعت د جوړېدا په لحاظ هم په دوه ډوله دی چې عبارت دي له:

1- **لاسي صنعت Handcraft**: لاسي صنعت هغه صنعت ته وايي چې په هغه کې ټول توکي په لاس جوړېږي، چې عموماً په شخصي تشبثاتو پورې اړه لري لاسي صنعت د هيواد په اقتصاد او د کورنيو په اقتصادي وده کې مهمه ونډه لري چې په پرمختللو او پرمختيايي هيوادونو يو شان ارزښت لري د پرمختللو هيوادونو له ډلې د المان او جاپان په اقتصاد کې ځانگړې ځای لري. که مونږ او تاسو د نړۍ بازارونو ته وگورو نو ټول په زړه پورې ماشيني صنايعو څخه ډک دي خو بيا هم د ماشيني صنعت په نسبت د لاسي صنايعو مينه وال ډیر دي.

2- **ماشيني صنعت**: ټول هغه توکي چې د ماشين په وسيله جوړېږي ماشيني صنعت بلل کېږي، چې په کې ټولې درنې، منځنۍ او سپکې صنايع شاملې دي. خو بايد وويل شي چې د ماشيني صنعت تر راتگ دمخه ټول د کار وسايل په لاس جوړېدل. د لومړي ځل لپاره کله چې د انگلستان

صنعتي او بښتون رامنځته شو، نو د نړۍ په اقتصادي ژوند -
ژواک کې لوي بدلون رامنځته شو. تر هغې وروسته ډير
لاسي کارونه په ماشين بدل شول او هر هيواد د خپل ځواک
په اندازه له ماشين الاتو څخه کار اخيستل پيل کړل.

په افغانستان کې د صنعت تاريخي بهير: زمونږ په لرغوني
هيواد کې چې د زرگونو کلو تاريخ لري او ددې ټولې دورې
په اوږدو کې د فرهنگ او مدنيتونو ځانگړه ده په يو شمير
سيمو، لکه کاپيسا، بگرام، هډه، باميان، اي خانم، ميرزکه
او نورو کې د پلټنو او کيندنو په پايله کې داسې لاسي
 صنايع تر لاسه شوي چې د ډير ښه او لوړ هنر ذوق
استازيتوب کوي.

د ځينو تاريخپوهانو او لرغون پيژندويانو د اټکل له مخې
9000 کاله دمخه په اريانا کې د فلزاتو دوره پيل شوې چې
د مس او قلعي گډ مرکب د هډوکو او تيگو څخه د جوړو
وسايلو ځای ونيو او بيا له نن نه پنځه زره کاله وړاندې د ډول
ډول مسکوکاتو، کلالي صنعت او ډيرو فلزي وسايل او
لوښو لرونکي او وروسته د ميلاد په لومړي پيړۍ کې يې د
ډيرو هلو ځلو په پايله کې دومره پرمختگ کړی دی چې
خپلې ټولې اړتياوې يې په خپله پوره کړي او په ښه ډول يې
خپل صنعت ته وده ورکړې ده او د زړه په مينه يې پاللي او
راتلونکو ته يې ښې تجربې پريښودې دي او په بيلابيلو
څانگو کې کلالي، ترکاني، زرگري، اهنگري د قالينې

،تغر، لیمخي، شری او د نورو اوبدل پوستان گنډل،
 خامک دوزي او داسې نورو کې یې د ستاینې وړ
 پرمختگونه کړي دي.

په افغانستان کې د لومړي ځل لپاره د امیر دوست محمد
 خان په وخت کې له ماشیني صنعت څخه کار واخېستل شو.
 دا هغه وخت و چې افغانانو دویمه جگړه له انگریزانو سره
 پای ته رسولې وه او په کابل کې د وسلو جوړولو یوه لومړنۍ
 فابریکه جوړه کړې وه چې له افغانانو پرته هندي او ایراني
 کارپوهانو هم پکې کار کاو. تر امیر دوست محمد خان
 وروسته د امیر شیرعلي خان په واکمنۍ کې د ټوپک جوړولو
 تر څنگ د یو شمیر ټوپونو جوړل هم پیل شول او تردې پرته
 د چاپ ماشین هم کابل ته راوړل شو چې د شمس النهار اخبار
 او یو شمېر کتابونه، پوستي ټکټونه او دولتي فرمانونه به
 یې چاپول. خو دا هر څه د انگریزانو له دویمې پلا جگړې سره
 ډیر زیانمن او له ځنډ سره مخامخ شول.

کله چې 1880 میلادي کې عبدالرحمان خان واک ته
 ورسید، د لرغونو ماشینونو تر فعالولو پرته یې په کابل کې
 د علم گنج په نوم ماشین خانه جوړه کړه چې عسکري وسایل
 به یې پکې جوړول او له دې پرته یې سل لوی او واړه
 ماشینونه درلودل چې د چاپ، صابون جوړونې، شمع
 جوړونې او نورې چارې به په سرته رسېدلې، چې تقریبا

600 تنه فلزات په صنعتي محصولاتو بدلیدل او 50000 تنو په کې کار کاو.

دامیر حبیب الله خان په دوره کې ماشینې صنعت لاپسې وده وکړه په 1906 میلادي کال کې دخرمنو او بوټانو فابریکه فعاله شوه او د ورینو منسوجاتو فابریکې هم په کار پیل وکړ. جبل السراج د بریښنا د فابریکې بنسټ هم کیښوول شو دا وخت د صنعتي کارکوونکو شمیر د 50000 تنو په شاوخوا کې و. کله چې غازي امیرامان الله خان د هیواد د خپلواکۍ اعلان وکړ د ټولنیزو، سیاسي، فرهنګي او اقتصادي چارو تر څنګ یې د صنعت پیاوړتیا ته هم ډیره مخه وکړه. ده په واکمنۍ کې د بریښنا د تولید، مطبعو، د سمنټو صنعت

بورې، گوګړو، کاغذ جوړولو، بنیښې جوړولو، غوړایستلو، دمېوود کنسروا کولو او نور ماشینونه واخېستل او هیواد ته راوړل شول.

خو کله چې امیر حبیب الله خان د سقاو و زوي نهه میاشتي د اړودوړ دوره جوړه کړه دا هر څه په ټپه ودریدل او ټول صنعتي کارونه پر ځای ولاړ ول ترهغه وروسته چې اعلیحضرت محمد نادر خان واک ته ورسید، نوموړي وکړای شول په هیواد کې یو ځواکمن حکومت جوړ کړي ټولې هغه صنعتي دستګاوې چې له فعالیتته پاتې وې بیرته فعالې کړي او یو څه نوي ماشینونه یې هم هیواد ته راوارد

کړل اود صابون جوړولو د فابريکې بنسټ يې هم کيښود، د موټر د ترميم فابريکه هم رامنځته شوه، د ترکانۍ فابريکه يې هم رامنځته کړه او همدارنگه په جبل السراج کې د ټوکر فابريکې هم په کار پيل وکړ. وروسته بيا اعليحضرت محمد ظاهر شاه او شهيد سردار محمد داود خان د واکمنيو په مهال کې د هيواد صنعتي کيدو ته ډيره پاملرنه وشوه او له بيلا بيلو هيوادونو څخه سپک او درانه ماشينونه هيواد ته راوړل شول چې د هيواد په پلازمينه او ولايتونو کې يې فعاليت پيل کړ.

په کال 1352 هـ ش کې د هند په بې بدله مرستې د کابل د څرخي پله په سيمه کې صنعتي پارکونو پروژه فعاله شوه چې له خصوصي متشبثينو سره يې ډيره مرسته وکړه. له 1312-1352 هـ ش پورې د هيواد په دولتي سکتور برسېره ملي پانگوالو ته هم د صنعتي فعاليتونو اجازه ورکړل شوه چې يو شمير شرکتونو له بهر څخه سپک او درانه ماشينونه هيواد ته راوړل او په کاري پيل وکړ چې د دغو خصوصي پروژو شمير درې سوه 300 ته رسيد چې په دې ډله کې د غالي جوړولو، وچلونۍ (خشکه شويۍ)، تشناب کاغذ، کارتن جوړولو، کشمش پاکۍ، او بدلو، يخ جوړولو، نجارۍ، بوټ جوړولو او يو شمير نورې فابريکې شاملې وې. خو کله چې په 1357 هـ ش کې د ثور د مياشتې په اوومه د يوې کودتا په ترڅ کې د افغانستان سياسي بدل شو په پيل

کې يې د يو شمير کمونستي هيوادنو له لوري يو شمير ماشينونه را وارد شول تر يو وخته يې کار هم وکړ خو وروسته يو شمير پانگوالو د زنداني کيدو او وژلو له امله په ټولو چارو کې بدلون رامنځته شو. کډوالي پيل شوه. مقاومت داوم وموند. د هيواد په ولايتونو کې په صنعتي توليداتو کې د کميت او کيفيت له لحاظه ډير کمښت رامنځته شو خوله دې ټولو ستونزو سره سره تر 1371 هـ ش پورې په هيواد کې (574) صنعتي او توليدي موسسو شتون درلود چې په دغو موسسو کې د بريښنا د انرژۍ 41، د ډبروسکرو 10، نفت او ګاز 3، کيمياوي صنايع 73، ساختماني صنايع 18، د ماشين جوړولو او فلز کارۍ صنايع 50 د درملو د توليد صنايع 3، د چاپ او خپرونې صنايع 26، د نجارۍ او کاغذ جوړولو صنايع 16، خفيفه صنايع 141، د ارتزاقې موادو صنايع 124 او نورې 69 موسسې شاملې وې.

له کال 1371 هـ ش څخه وروسته په هيواد کې د واک پر سر جګړې پيل شوې او دا پورتنۍ ټولې موسسې زياتره وسوزيدې، ماشين الات يې غلا شول تر هغه چې طالبان واک ته ورسيدل. هغوي هم پانگوالۍ ته زړه نه ښه کاو خو بيا هم يو شمير صنعتي کارونه وشول، په هيواد کې د موقتي ادارې په رامنځته کيدو سره د صنعت په برخه کې هم ځينې پرمختگونه رامنځته شول. په کال 1390 هـ ش کې د

هيواد په داخلي ناخالص توليد کې د صنعت د سکتور ونډه 21.3% سلمه وه، او په کال 1388 هـ ش کې د صنعت د سکتور د داخلي توليد ټوليز ارزښت 8991 ميلونه افغانۍ، په 1389 هـ ش کې 8949 ميلونه افغانۍ او په کال 1390 هـ ش 10562 ميلونه افغانۍ وه. اوس مهال په افغانستان کې 288 صنعتي موسيسې د صنعتي توکو د توليد په برخه کې فعاليتونه تر سره کوي چې 22000 هيوادوال په کې کار کوي او د هيواد مهم صنعتي توکي عبارت دي له: کيمياوي سرې، سمنټ، دارو، مالګه، کاغذ تشناب، وره، غوښه، ساب ونه، غيرې الکولي مشروبات او نور. همدرانګه له ډېرو لرغونو زمانو راهيسې زموږ هيوادوال هم د لاسي صنايعو په جوړښت کې رول لري او ځينې تر اوسه لاهم د لاسي شيانو پر جوړښت اخته دي. له ډېر پخوا راهيسې زموږ په هيواد کې لاسي غاڼۍ، ليمڅي، تېغر، کڼي، لاس ماغوان، جرابي... او نور شيان او بدل کيږي.

همدغسې په هيواد کې کندهارۍ غاړې، غاړکۍ، ګوتې، لاس بندونه، ملاوستنې، بګرۍ... او نور توکي او بدل کيږي. په ځينو ځايونو کې له لرګيونه ډېر توکي لکه کړڅۍ (خمڅۍ)، مېزونه، ښاخۍ، راشپېلونه، صندلۍ، المارۍ، کاسې، دروازې جوړيږي. په هيواد کې له کانو او ډبرو نه هم ډېر اړين توکي لکه بګرۍ، مېچنې او نور وسايل

جوړېدل چې اوس ځينې توکي په انټيکو توکيو بدل شويدي. يو مهال ډېرو وگړيو له دغو توکو ډېره گټه پورته کوله او ټول ژوند يې په همدغو توکو مخته روان و اوس هم ځينې هېوادوال ترې گټه پورته کوي د هيواد د ځينو مهمو لاسي صنايعو يادونه په لاندې ډول کوو:

1- کلالی: د کلالۍ هنر د افغانستان له نومياليو لاسي صنايعو او کسبونو څخه دی چې د هيواد په هره سيمه کې ډير ارزښت لري او په مشکله به يو داسې کور په کليو او بانډو کې وموندل شي چې هلته د کلال د لاس جوړلوني شتون ولري. د کلالۍ د لوبنو جوړولو تاريخ خو په څرگند ډول معلوم ندي خو دا اندازه يې څرگنده ده چې په دې هيواد کې زرگونه کاله اوږد تاريخ لري او اوس هم د هيواد په بيلا بيلو سيمو کې په بيلا بيلو ډولونو جوړېږي. د هيواد په بيلا بيلو سيمو کې همدا اوس اوس کاسې، مجسمې، کوزې، چيلمچي، قنداني گلدان، د مستو کټوې، چيلم د جامو مينځلو او کورتو سولولو تغارې، کاشي خښتې، بلوونه، مرتبانونه او داسې نور توکي جوړوي او په مناسبه بيه پلورل کېږي. د کلالۍ اومه مواد له خټې (خاورې) جوړوي چې د سختې، نرمې او سريښنانکې ځانگړتياوې ولري.

2- غالی: غالی زموږ د هيواد د لاسي صنايعو يو ارزښتمن توليد دی چې په ملي اقتصاد کې تر نور هر څه ډير رول لري اود هيواد له لويو صادراتي توکو څخه شميرل کېږي. د

غالیو اوبدل په افغانستان کې یو لرغونی تاریخ لري او په بهرنۍ نړۍ کې افغاني غالی له یو ځانگړي شهرت څخه برخمنې دي چې اوس هم د نړۍ په مشهورو موزیمونو کې افغاني غالی د نندارچیانو لپاره نندارې ته ایښوول شوي دي. زموږ په هیواد کې په ډیر وسایزونو او ډیرو رنگونو جوړېږي چې د هرې سیمې قالینې خپلې ځانگړنې او خپل ځانگړي شهرت او ښکلا لري. د غالیو د تولید مهم مرکزونه له اقچې، اندخوي، دولت اباد، فاریاب، بلخ، قزل ایماق، شبرغان، مېمنه، قلعه زال، خماب، مور چاق چکش، قرقینو، بلوچي، هرات سیمې دي. د غالیو عمر او ښکلا د هغې په تار او د گڼدونکي مهارت پورې اړه لري. زموږ د هیواد هغه سیمې چې یادونه یې پورته وشوه چې په غالیو اوبدلو کې شهرت لري، ډیر کلي او بانډې دي چې هلته میرمنې له خپلو نارینو سره د غالیو په اوبدلو کې څنګ په څنګ ونډه اخلي او تقریبا ټولې میرمنې د غالیو په اوبدلو کې ښه وړتیا لري.

3- پوستین: د پوستین گنډلو اساسي اړتیا وړ مواد د پسونو پوستکي جوړوي. پوستین گنډونکي چې کله پوستکي له قصاب څخه تر لاسه کړي لومړي هغه پوستکي ته اش ورکوي. اش د اوږو اوربشو او مالګې له مخلوط څخه عبارت دي چې دا درې واړه په غلیظه او ټینګه توګه جوړوي او بیا پوستکي د ځمکې پر مخ هواروي او تیار شوي اش یې

پرمخ هواروي. کله چې پوستکي را ټول کړي، د وړۍ مخ يې بهرته کوي او بيا يې لمر ته اچوي چې دا کار هره ورځ تر سره کوي ترڅو هره ورځ نوي اش د هغه پرمخ ځای ونيسي. دا کار لس ورځې دوام لري او په ژمي کې چې هوا سړه وي پنځه ويشت ورځې دوام کوي ترڅو پوستکي د تراشلو لپاره چمتو شي کله چې غواړي پوستکي و تراشي په يو هوار ځای يې هوروي او ټوله غوښه يا وازده چې په پوستکي نښتې وي ترې تراشي. تر دې چې يو نازک او پوست پوستکي پاتې شي. رنگ ورکول يې هم همدا سې يو عمليه غواړي ترڅو پوستکي رنگ شي تر رنگ وروسته يې سنډې پخوي چې بخۍ يې هم بيا دوه ډوله يو ليسه بخۍ او يوه پرکاره بخۍ پرې کوي. وروسته له هغې پرې بخۍ پيلوي چې د قلم وهلو مرحله ورته وايي او په پای کې ترې يو ښکلي تود پوستين جوړ شي چې زموږ په هيواد کې هغه سيمو کې چې ډيره واوره لري او سړې سيمې دي له پوستين څخه ډير کار اخلي او د افغانستان پوستين نړيوال شهرت هم لري چې ډير شمير بهر نړۍ ته صادريږي او د بهرنۍ نړۍ په بازار کې ښه مقام هم لري او د هيواد له مهمو صادراتي توکو څخه شميرل کيږي.

4- زرگري: د زرگري صنعت په هيواد کې د نورو صنايعو په څير له استاده شاگرد ته له پلاره زوي ته پاتې وي چې زياتره استادان له دوو څخه تر پنځو شاگردان لري چې دا صنعت هم

زمونږ په هیواد کې زرگونه کاله تاریخ لري. د زرگری صنعت په درو فلزاتو چلیږي: سره زر، سپین زر او برنج. زرگران د سرو زور تول او اندازه په قیراط کوي چې دایو ترکی ویی دي چې معادل یې له خلورو وربشو سره کیږي چې د گرام 10/1 برخه جوړوي د هیواد د پلازمېنې تر څنګ ننګرهار، کندهار، بلخ او هرات کې هم ډیر ښه بازارونه لري.

5- خامک گنډل: خامک گنډل د ټول هیواد په کلیو او او ښارونو کې له ډیرې پخوا څخه دود دي او په ښځینه طبقه کې د ډیرې پاملرنې او توجو وړ صنعت گنل کیږي او د دود له مخې وړو نجونو ته په ډیر کوچنیوالي کې ستنه او تار ورکول کیږي چې په دسمالو کې گلان و گنډي او یا خو د رنجو کڅوړې او یا نور څه په و گنډي ترڅو وکولای شي چې ښوونځي ته د شاملیدو تر وخته له گنډلو سره بلده شي. په دویم قدم کې ورته د پخلي په هکله لارښوونه او روزنه ورکوي. میندې ډیرې هڅې کوي چې په خپلو لوڼو خامک گنډل او پخلي ښه زده کړي.

د هیواد په ډیرو (چې ډیرې پښتنې سیمې دي) سیمو کې دا دود دی چې کله یوه نجلی کوژده شي نو هغه ځان اړ بولي چې تر واده پورې ډیر توکي د بیلګې په توګه دسمالونه، سرمیزی، پردې، خادرونه او یوه ښکلی ښایسته غاړه د واده د زلمي لپاره جوړوي چې د واده پر مهال یې د جیز په نوم د خاوند کور ته له ځان سره یوسي او هلته یې په

خوسر، لیور او نورو نژدې دوستانو وويشي. دا له یوې خوا د ناوې سوغات او له بلې خوا د خوسر کوروالاو ته د خپل لاس کمال څرگندوي. دا صنعت که له یوې خوا د هیواد په دننه کې ډیر اهمیت او ارزښت لري له بلې خوا یې په بهرنۍ نړۍ کې نندارتونه او سالونونه ښایسته کړي دي.

7- لاسي فلزي صنعت: په هیواد کې د حلبي جوړونې صنعت د هیواد د نورو صنایعو په څیر ډیر اهمیت او ارزښت لري چې د هیوادوالو ډیرې اړتیاوې (سطل، چای جوش، منقل، ابدان، تشت...) چې دا ټول وسایل جوړوي او د خرابیدو په صورت کې یې بیا جوړونه هم کوي د حلبي جوړونې تر څنګ د مسګرۍ صنعت هم زموږ په هیواد کې د سلطان محمود غزنوي د واکمنۍ له وخته دود دی. د هیواد په هر ځای کې یې ښه پاڅه کاریګران شتون لري او د کور ډیر اړین سامانونه جوړوي د بیلګې په ډول دیګ، کاسه، تشت، کوزه، چلمچي، چلم، ابدان او نور چې دا سامان الات د سیمو له مخې یو له بل سره توپیر لري. همدارنګه اهنګري هم زموږ په هیواد کې له مشهورو لاسي صنعتونو څخه شمیرل کېږي او په هیواد کې اوږده سابقه لري او په هیواد کې ډیر ارزښناکه وسایل (بیل، رمبي، لور، خټک، تیر، مارتول، شاول، تبي، دسپارې پال ...) جوړوي چې د هیواد کړنې ته ډیر ارزښت لري.

د هیواد عمده صنعتي سیمې: د هیواد لوي ښارونه چې د نفوس، اداري، کلتوري او هیواد اقتصادي مرکزونه جوړوي او صنعت لپاره هم ښې برابرې دي. دغه ښارونه له کابل، کندهار، ننگرهار، هرات، بلخ او کندوز څخه عبارت دي. د دې تر څنګ چې دغه ښارونه په خپله اداري، کلتوري او اقتصادي مرکزونه دي نور ګاونډي ولایتونو ته هم ځانګړې اقتصادي اهمیت لري. نو په دې اساس کولای شو د هیواد صنعتي سیمې په شپږو برخو وویشو:

۱- د کابل حوزه: د کابل ښار د هیواد له عمده صنعتي برخو څخه ده په دې حوزه کې کابل، لوګر، غزني، پکتیکا، وردګ، بامیان او پروان ولایتونه شامل دي.

۲- د کندهار حوزه: د کندهار ښار هم د عمده صنعتي مرکزونو له ډلې څخه دی چې په دې حوزه کې کندهار، نیمروز، روزګان او زابل ولایتونه راځي.

۳- د هرات حوزه: دا حوزه له هرات ښار، فراه، بادغیس او غور ولایتونو څخه عبارت دی.

۴- د بلخ حوزه: د دې حوزې مرکز د مزار شریف ښاردی او نور ولایتونه یې له: جوزجان، فاریاب، او سمنګان څخه عبارت دي.

۵- د کندوز حوزه: د کندوز د حوزې مرکزونه پلخمرې او بغلان دي او نور ښارونه يې عبارت دي له: کندوز، بغلان، بدخشان او تخار خخه.

۶- ننگرهار: د دې حوزې مرکز د جلال اباد ښار او نور ښارونه يې لغمان، کونړ او نورستان دي.

هيواد کې د صنعتي او موادو سرچينې: زموږ د هيواد اقتصاد په کره ولاړ دی او د اخیستل شوې احصائې له مخې 85 سلمه وگړي په کره او مالدارۍ بوخت دي چې له همدې لارې خپل خوراکي مواد برابروي. صنعتکاران د خپلو ورسره وسایلو په وسیله په کلیو کې خپلو تولیداتو ته دوام ورکوي چې د اړتیا وړ او مه مواد له لاندې سرچینو څخه ترلاسه کوي:

1- حیواني سرچینې: وړۍ، پټ، پوستکي، وژغني او طبیعي ورینم.

2- نباتي سرچینې: پنبه، منسوج، کتان، سند او داسې نور.

3- کاني سرچینې: اوسپنه، مس، سره زر، سپین زر، قیمتي ډبرې (لاجورد، بیروژ، زمرد، رخام) او نور.

دریم خپرکی

2- کامرس Commerce: ټولې هغه اقتصادي کړنې چې توکي د تولید له ځایه مصرفوونکو ته رسوي د کامرس په نامه یادېږي. د بیلګې په توګه د توکو اخیستل، خرڅول، د لیږد وسایل، بانکوالي، بیمه... یا ټولې هغه اقتصادي کړنې چې د تولیدوونکو او مصرفوونکو ترمنځ اړیکه ټینګوي کامرس بلل کېږي.

جیمز سټیفین کامرس داسې راپیژني: "ټولې هغه کړنې چې د توکو د تبادلې په وخت کې بشري، د وخت او واټن خنډونه له منځه وړي کامرس بلل کېږي".

د کامرس لمن Scope of Commerce: د کامرس له لمنې څخه موخه ټول هغه موضوعات دي چې په کامرس کې

راځي. په عمومي ډول سوداګري او د سوداګري مرستيالان د کامرس تر عنوان لاندې څيرل کيږي.

A-سوداګري Trade: انسان له بيلابيلو اړتياو او غوښتنو سره يو ځای نړۍ ته راغلی چې دغه غوښتنې او اړتياوې انسان ډيرو هڅو ته اړباسي په پخوانيو زمانو کې سوداګري شتون نه درلود. د نړۍ انسانان په ځان بسيا ول. يوازې درې اړتياوې يې لرلې: خوراک، لباس او اوسيدل چې خوراک يې د ښکار له لارې، لباس يې د وحشي ځناورو له پوستکو او ديلا بيلو بوټو له پانو څخه و او د اوسيدو لپاره يې له ځمخو څخه کار اخېست چې په هغه وخت کې انسانان يو بل ته اړ نه ول. خو کله چې د انسانانو فکرونو پرمختګ وکړ ددوي په اړتياو کې توپير رامنځته شو د خپلو اړتياو د پوره کولو لپاره يو بل ته اړ شول. د خپلو اړتياو د پوره کولو لپاره يې يو له بل سره توکي تبادله کول. چې همدلته د سوداګري هنر رامنځته شو. د توکو تبادله د ګټې په منظور په مسلسل ډول سوداګري بلل کيږي يا سوداګري د توکو اخېستل او خرڅولو ته وايي. همدارنګه کولای شو سوداګري داسې هم تعريف کړو: ټولې هغه کړنې چې د توکو تبادله له توکو يا پيسو سره کوي سوداګري بلل کيږي. د وخت په تيريدو سره کله چې د انسان پانګه او تجربه زياته شوه خپله ګټه يې په دې کې وليده ترڅو ځينې توکي

له خپلو اړتیاو څخه ډیر تولید کړي او هغه د نورو اړتیا وړتوکو سره تبادله کړي.

له درو پیړیو را په دې خوا د سوداګرۍ موضوع په ځانګړې توګه بهرنۍ سوداګرۍ د نړۍ د اقتصاد پوهانو او پالیسۍ جوړوونکو د بحث او جدل وړ ګرځیدلې ده. په اقتصاد کې سوداګرۍ او د هغې رول په اړوند مطالعه د میرکنتالستانو په دوره کې 15-18 میلادي پېړۍ پورې رامنځته شوه. په هغو وختونو کې لیکوالان او سیاست پوهان پر دې عقیده ول چې د هر هیواد ملي ګټې د صادراتو په هڅو نه بلکې د وارداتو په راکمونه کې نغښتې ده، چې وروسته له 18 میلادي پېړۍ څخه نوموړې نظریې خپل ځای ازادې سوداګرۍ ته پرېښود. په دې دلیل سره چې ازاده سوداګرۍ د دواړو خواو په ګټه تمامیږي.

ایډم سمیت او ریکارډو د دې نظریې د بنسټوالو او کلکو مدافعینو له ډلې څخه ګڼل کیږي. د ایډم سمیت او ریکارډو د تیورۍ په اساس که یو هیواد یو توکي نظر دې ته چې په خپله یې تولید کړي له بل هیواد څخه په مناسب قیمت لاسته راوړي، باید له هغه هیواد څخه یې را وارد کړي او خپله پانګه او بشري ځواک په یو داسې توکي ولګوي چې په نورو هیوادونو کې ښه اخیستونکي ولري. له سوداګرۍ څخه د ګټې د تیورۍ په پام کې نیولو سره د هیوادونو تر منځ

سوداگري ورځ تر بلې زياتيږي، هان تر دې بريده چې ځينو هيوادونو لخوا بې وزله هيوادونه تر خپل تسلط لاندې راوستل شول. همدرانگه د گمرکي خنډونو د تيورۍ رامنځته کول هم له همدې انگيزې څخه پيل شوې دي. په نړۍ کې د پوهې او اقتصادي څيړنو له پرمختگ سره په نړۍ کې سوداگريز بلاکونه رامنځته شول ترڅو غړي هيوادونه په ازاده توگه توکي او چوپړتياوې تبادله کړي. سوداگري په نړۍ کې په دوه بڼو شتون لري:

- **کورنۍ سوداگري Home Trade:** کورنۍ سوداگري د اقتصادي کړنو ستره برخه جوړوي چې له پخوا څخه تر دېره بريده په خصوصي سکتور پورې اړه لري. کورنۍ سوداگري د اقتصادي کړنو په پراخوالي کې، د کار په پيدا کولو کې، د ژوند سطحې د پورته کولو او د هيوادونو په اقتصادي پرمختگ کې اساسي ونډه لري. کورنۍ سوداگري نه يوازې ښارونه له يو بل سره تړلي بلکې ښارونه له کليو سره او خلکو ته له يو بل سره پيوند ورکوي. ټولنيزې، فرهنگي، اقتصادي او سياسي اړيکې د بيلابيلو قومونو او قبایلو تر منځ پراخوي له بلې خوا کورنۍ سوداگري په غيرې مستقيم ډول زرگونه انسانانو ته گټه رسوي. نه يوازې سوداگرو ته بلکې نور افراد لکه هټۍ وال، د ټرانسپورتي وسيلو مالکانو، هوټلونه هم له کورنۍ سوداگري څخه گټه لاسته راوړي. واره سوداگر سوداگريز توکي له کليو او بانډو

څخه کوچنیو ښارونو ته او ځینې وخت لویو ښارونو ته لیږدوي. د هیواد زیات سوداګر د اړتیا وړ سوداګریز توکي د هیواد له لویو ښارونو څخه کوچنیو ښارونو ته، ولسوالیو ته او د هیواد لږې پرتو کلیو ته لیږدوي چې سوداګریزو کړنو څخه ګټه پورته کوي. دغه سوداګر اومه مواد، میوې، لاسي مصنوعات او څاروي ښارونو ته عرضه کوي او په بدل کې مصرفي سوداګریز توکي اړوندو سیمو ته لیږدوي.

کورنۍ سوداګري هغې سوداګرۍ ته ویل کیږي چې د یو هېواد د وګړو ترمنځ ترسره کیږي. د بیلګې په توګه د لغمان او روزګان د ولایتونو د وګړو ترمنځ د توکو او چوپړتیاو تبادلې ته کورنۍ سوداګري ویل کیږي. کورنۍ سوداګري لاندې ځانګړتیاوې لري:

- i. کورنۍ سوداګري د هیوادونو تر بازارونو محدوده وي.
- ii. په دې سوداګرۍ کې راکړه ورکړه په کورنیو پیسو کیږي.
- iii. په ټولیز ډول دغه سوداګري په داخلي توکو راڅرخي خو کله کله بهرني توکي هم رانغاړي.
- iv. د هیواد ټولو سوداګرو ته یو رنگه اسانتیاوې د حکومت له خوا برابرېږي.
- v. په کورنۍ سوداګرۍ کې حکومت ډیره لاسوهنه نکوي، خلک په سوداګرۍ کې خپلواک وي.

کورنۍ سوداګرۍ ډولونه

(c) **تول پلوري Whole sale Trade**: په لومړيو وختونو کې

توکی په لږه پیمانه تولیدیدل. کمپنیو په خپله توکی مصرفوونکو ته ورکول چې د هغوي ترمنځ استازي شتون نه درلود. لیکن د وخت په تیریدو سره د صنعت په برخه کې پرمختګ رامنځته شو، چې ورسره د توکو د تولید په برخه کې هم زیاتوالي راغی چې اوس نو کمپنیو نشو کولای مستقیماً توکی مصرفوونکو ته ورسوي. نو له همدې کبله کمپنۍ توکی په ډیره پیمانه پر ټول پلورونکو، پلوري ترڅو هغوي یې پر ټوک پلورونکو، وپلوري او مصرفوونکو ته یې ورسوي. ټول پلوري د کورنۍ سوداګرۍ هغه ډول دی چې توکی په لویه پیمانه له کمپنیو پیري او په کوچنۍ پیمانه یې په ټوک پلور، پلوري. د ټول پلورۍ لپاره باید داسې ځای وټاکل شي ترڅو توکی په اسانۍ له کمپنۍ ترلاسه او په اسانۍ یې ټوک پلورو، ته ورکړي. ټول پلورۍ دې ته اړنه دی چې د ټوک پلوري په څېر د ښار یا بازار په منځ کې ځای ونیسي. د ټول پلوري ځانګړتیاوې په لاندې ډول دي:

- i. په ټول پلورۍ کې توکی په ډیره پیمانه له کمپنیو اخیستل کیږي او د اړتیا له مخې په ټوک پلورو پلورل کیږي.
- ii. ټول پلوري په عمومي ډول یو ډول توکی پیري او پلوري یې چې کیدای شي بیا دغه توکی نور ډولونه ولري. لکه دارو چې دارو بیا خپل ډولونه لري.

iii. ټول پلوري په عمومي ډول ځایونه په لویو لویو سوداگریزو مرکزونو کې جوړوي.

iv. ټول پلوري د توکو له پېر څخه وړاندې کمپنیو ته پیسې ورکوي.

v. په ټول پلوري کې توکي معلوم قیمت لري چې د پیر په وخت کې د قیمت جگ والي او ټیټ والي غوښتنه د وخت ضایع کول دي.

vi. له ټول پلوري سره مالي وسایل ډیروي نو ځکه توکي په ډیره پیمانه پیري.

(d) **ټوک پلوري Retail Trade**: د کورنۍ سوداگرۍ په دې ډول کې توکي په کوچنۍ پیمانه پیرودل او پلورل کیږي. ټوک پلوري توکي له ټول پلورو څخه دخلکو د اړتیا له مخې پېري او مصرفوونکو ته یې رسوي چې د ټول پلورو او مصرفوونکي ترمنځ اړیکه ټینګوي. ټوک پلوري لاندې ځانګړتیاوې لري:

- i. ټوک پلوري له مصرفوونکو سره مخامخ په اړیکه کې وي.
- ii. ټوک پلوري د توکو بیلابیل ډولونه پلوري، چې له هر توکي څخه ورسره په لږه پیمانه شتون لري.
- iii. ټوک پلوري عموماً خپل مرکز د عامو خلکو د اوسیدو سره نژدې جوړوي.
- iv. د ټوک پلورو ټول کاروبار په نغده ډول وي.

یو ټوک پلورونکی باید له ښو اخلاقو کارواخلي. ځکه ټوک پلورنکی له مشتریان سره مخامخ په اړیکه کې وي.

• **بهرنۍ سوداګري Foreign Trade:** د تاریخ په لومړیو وختونو کې د انسانانو اړتیاوې ساده وې. نو له همدې کبله انسان تر ډیر بریده پر ځان بسیا و. کله چې انسان پرمختګ وکړ، د انسانانو په اړتیاو کې زیاتوالی راغی د خپلو اړتیاو د پوره کولو لپاره نورو ته اړ شو، چې دغې اړتیا سوداګري رامنځته کړه. سوداګري له کورنیو پیل شوې تر بیلا بیلو تېرونو پورې ورسیده د وخت په تیریدو سره د انسانو په اړتیاو کې دومره زیاتوالی راغلی چې تېرونه خولاڅه چې اوسمهال ډیر پرمختللي هیوادونه هم نشي کولای چې د خپلو خلکو اړتیاوې پوره کړي. د خپلو خلکو د اړتیاو د پوره کولو لپاره نور هیوادونه ته اړ شول، ترڅو له هغو هیوادونو چې یو توکي له خپلو اړتیاو زیات تولیدوي خپل هیواد ته وارد کړي. همدلته نړیواله یا بهرنۍ سوداګري رامنځته کیږي. موږنې ټیکنالوژۍ نننۍ نړۍ سره ډیره کوچنۍ او نژدې کړې ده. نن د نړۍ ټول ملتونه په یو ډول په خپلو کې اقتصادي پيوند لري. بهرنۍ سوداګرۍ د بیلا بیلو هیوادونو د ملتونو او خلکو په پيوند ورکولو کې ارزښتناک اهمیت لري. دغه سوداګري د بیلا بیلو هیوادونو تر منځ د توکو او چوپړتیاو د مبادلې څرنگوالی، پرته له عامل او واسطې په پام کې نیولو څخه تر غورلاندې نیسي، څرنگه

چې وړاندې وویل شول د نړۍ د بیلا بیلو هیوادونو تر منځ د سوداګرۍ موضوع په اروپا کې 15 او 18 میلادي پېړیو کې د مرکنتالستانو زمانه کې مطرحه شوه. په هغې زمانې کې عقیده دا وه چې د هر هیواد ګټه به په دې کې وي چې صادرات یې ډیر او واردات یې کم وي، هغوي د هیواد اقتصادي وضع او حالت د ښه کولو لپاره د ګمرکي قوانینو او خنډونو وضع کولو پلویان ول هغوی دا استدلال کاو، که یو هیواد په دې بریالی شي چې خپل صادرات زیات او واردات کم کړي نو کولای شي سره زر او سپین زر لاسته راوړي او په پای کې د هیواد اقتصادي وضعه د کورنیو تولیداتو د اندازې د زیاتوالي له لارې ښه کړي ولې دغه سیاست د اتلسمې پېړۍ په نیمایي کې د اقتصاد پوهانو تر سختو نیوکو لاندې راغی. ډیویدهیوم پر دې عقیده و که سره زر او سپین زر واردول په لنډه موده کې ګټور تمامېږي او په اوږدې موده کې کیدای شي د اقتصادي زیانونو سبب شي. د بیلګې په ډول د سرو زرو زیاتوالي په اقتصاد کې د ډېر ګرځښت (راکړې ورکړې) او په پایله کې د توکو د بیې اوچتیدو سبب کیږي، هغه څه چې مونږ ورته نن ورځ انفلاسیون یا د پیسو پړسوب وایو.

ایډم سمیت چې د اقتصاد د علم د پلار په نامه مشهور شوي دی اود ملتونو پانګې مشهور کتاب لیکوال هم دي، د هغوی نظریې تر سختو نیوکو لاندې نیولي ده او پر دې

عقیده و چې ټول زید خله هیوادونه له سوداګرۍ څخه ګټه وړي. استدلال یې کاو چې د ګمرکي خنډونو لپړې کول او د ازادې سوداګرۍ ټینګول د ټولو زید خلو هیوادونو په ګټه تمامیږي.

ایډم سمیت پردې عقیده و چې د هیوادونو ترمنځ ازاده سوداګري به د کار د ویش ډول ښه کړي او هیوادونه به وهڅوي تر څو خپل توان او شته د هغو توکو په تولید متمرکز کړي چې هغه دنورو هیوادونو په پرتله ارزانه تمامیږي. همدارنګه هغه به ویل: د توکو یو ترمنځ توپیر د هغو د وړلو او راوړلو سبب کیږي.

ایډم سمیت پردې عقیده و چې د تولید لګښت د یو د ټاکلو ډیر اړین عامل جوړوي. له همدې امله (مطلق مزیت) نظریه رامنځته کړه په دې استدلال سره چې یو هیواد د هغو توکو په تولید کې تخصص پیدا کوي چې دهغه په تولید کې مطلقه لوړتیا ولري. د ایډم سمیت خلاف د یویدریکارډو د کلاسیک اقتصاد پوه استدلال کاو، که یو هیواد د ټولو توکو په تولید کې له نورو هیوادونو مطلقه لوړتیا هم ونلري کولای شي له بهرنۍ سوداګرۍ څخه ګټه پورته کړي چې ریکارډو د نسبي ګټې نظریه رامنځته کړه. د دې نظریې په اساس که یو هیواد د اړتیا وړ توکو په تولید کې نظر نورو هیوادونو ته مطلق مزیت ونلري کولای شي له دغه هیواد

سره د سوداګرۍ په ټينګولو سره ګټه پورته کړي. د بيلګې په توګه که لومړنی هيواد کولای شي خپل توان او شته د هغو توکو په توليد پورې متمرکز کړي چې د هغه توليد کې لږه لوړتيا ولري او هغه بل هيواد ته صادر کړي او ډيره ګټه لاسته راوړي، نن ورځ هم د ريکارډو دغه نظر ډير لږ بدلون سره د اقتصاد د علم په بهير کې ډير مهم نظر ګڼل کېږي.

بهرنۍ سوداګرۍ د تاريخ په اوږدو کې ډيرې لوړې او ژورې تيرې کړي دي. زيات شمير هيوادونو نړيواله سوداګرۍ د زياتې پانګې د لاسته راوړلو او په نورو هيوادونو کې د هغو نفوذ پراخيدو او په پای کې د هيوادونو د لاندې کولو د يوې موډرنې لارې تعقيب کولو د وسيلې په توګه استفاده کړې زياتو نورو هيوادونو چې ځان يې په کمزوري موقعيت کې ليد، هڅه يې کوله چې په هر ډول چې ممکن وي د مقتدرو هيوادونو د نفوذ په وړاندې ودرېږي. دغو هيوادونو ازاده سوداګرۍ په خپل زيان وبلله له بلې خوا ازادې سوداګرۍ د سيالۍ ستونزه رامنځته کړه ځکه د نړۍ صنعتي هيوادونو په موډرنو توليدي صنايعو او بنو تړانسپورتي وسايلو لرلو سره تل دا هڅه کوله چې دنړۍ بازارونه تر خپلې ولکې لاندې راولي او د کمزورو او بېرته پاتې هيوادو د ځوان صنعت لپاره شرايط سخت کړي. نړيواله سوداګري کولای شو په لاندې ډول تعريف کړو:

نړيواله سوداگري هغه سوداگري ده، چې د دوو هېوادونو د سوداگرو تر منځ پکې د توکو او چوپړتياو تبادلې صورت نيسي يا په نړيواله سوداگري کې د نړۍ بېلا بېل هيوادونه توکي او چوپړتياوې تبادلې کوي.

همدارنگه اړ پي. جونز نړيواله سوداگري داسې تعريف کړيده: نړۍ واله سوداگري د نړۍ د بېلا بېلو هيوادونو تر منځ د توکو په پير او پلور پورې اړه لري.

د نړيوالې سوداگري د رامنځته کيدو سببونه: د نړيوالې سوداگري د رامنځته کيدو اصلي عامل د انسانانو اړتياوې دي. ځکه که د انسانانو اړتياو شتون نه درلود نو نړيواله سوداگري هم نه رامنځته کيده. دا چې نړيواله سوداگري د انسانانو اړتياوې څنگه پوره کوي د يو شمير وسايلو نه شتون په هيوادونو کې د بېلگې په توگه افغانستان ډيره ښه وچه ميوه لري. هغه هيوادونه چې وچه ميوه نلري له افغانستانه يې واردوي ترڅو دخپلو خلکو اړتياوې پوره کړي. همدارنگه ځيني هيوادونه په ځانگړو توکو کې طبيعي انحصار لري، لکه د عربو هيوادونو چې نفتي مواد لري د نړۍ نور هيوادونه مجبور دي ترڅو له عربي هيوادونو نفت ترلاسه او خپلې اړتياوې په پوره کړي.

همدارنگه په نړۍ کې بعضې هيوادونه کرنيزوي، بعضې کانونه، بعضې ډير ښه موقعيتونه لري چې د نړۍ له

هيوادونوسره اړېکي ونيسي او د خپلو خلکو اړتياوې پوره کړي. له بلې خوا په نړۍ کې داسې توکي هم شته چې يو هيواد کولای شي په ډير مناسب قيمت يې توليد کړي، نسبت نورو هيوادونو ته هغه هيوادونو نه چې دغه توکي نسبت دې هيواد ته په لوړ قيمت توکي توليدوي، خپله توليد نه کوي له دې هيواد څخه يې واردوي چې نړيواله سوداگري په همدې شکل هم رامنځته کېږي. نړيواله سوداگري لاندې ډولونه لري:

1- صادرات Export: له صادراتي سوداگري څخه موخه هغه

سوداگري ده چې يو هيواد خپل توليدات بل هيواد ته د پلور لپاره لېږدوي. صادراتي سوداگري په لاندې ډول ترسره کېږي:

- صنعت کار: صنعت کار بعضې وخت په خپله خپل توکي صادوري کله چې صنعت کار د مقابل هيواد د سوداگري له لوري د پيرودلو غوښتنلیک ترلاسه کړي له هغې وروسته توکي نوموړي سوداگر ته استوي. اوسمهال په نړۍ کې لويې لويې صنعتي فابريکې صادراتي څانگې لري چې د خبرتياو، سفري استازو او نورو لارو په وسيله په بهرنیو هيوادونو کې مشتریان پيدا کوي.
- صادراتي سوداگر: بهرنۍ سوداگري په ډيرې وخت د صادراتي سوداگرو په وسيله ترسره کېږي. صادراتي سوداگر په هيواد کې له صنعت

کارانو توکي پيري او بيا يې په بهرنيو هيوادونو کې د استازو په وسيله پلوري.

- ليرېد استازي: د ليرېد استازي د بهرني سوداگر په لارښوونه کار کوي. د ليرېد استازي د پېراو پلورکار سرته نه رسوي، بلکې د توکو د ليرېد چوپړتياوې تر سره کوي چې په مقابل کې بدله اخلي.
- د واردونکو دفتر: بعضې وخت وارداتي سوداگر په صادراتي هيواد کې خپل دفتر پرانيزي چې د دفتر کارکوونکي د خپل امر په لارښوونه توکي پيري او واردونکي سوداگر ته يې استوي.

2- واردات Import: وارداتي سوداگري هغې سوداگرۍ ته ويل کېږي چې يو هيواد له نورو هيوادونو توکي پيري او په لاندې ډول تر سره کېږي:

- ټول پلوری سوداگر: ټول پلوری سوداگر توکي مستقيماً له بهرني هيواد څخه واردولای شي چې دا طريقه د صادرونکي او واردونکي تر منځ د ليک په وسيله صورت نيسي.
- د پيرودلو بهرنی دفتر: ډيري وختونه واردونکي سوداگر په صادرونکي هيواد کې دفتر پرانيزي چې د هماغه دفتر له لارې توکي واردوي.

په افغانستان کې د سوداګرۍ تاریخچه: سوداګري زموږ په لرغوني هیواد کې اوږد تاریخ لري په ډیرو لرغونو زمانو کې افغانستان د ورینسمو لویې لارې په اوږدو کې پروت و چې ختیز او لویډ یزیې سره تړلي ول.

دامیر عبدالرحمان خان تر دورې پورې په افغانستان کې سوداګري د باري څارویو (اوبښ، اس، خر، کچر) په وسیله تر سره کیده. د هیواد پراخو دښتو او دنگو غرونو د توکو وړل او راوړل ستونزمن کړي ول. ولې د نولسمې پېړۍ په وروستیو کې د لویو ترانسپورتي لارو او د ریل پټلیو غځولو پراختیا او جوړونه د روسانو په وسیله په مرکزي اسیا کې او د بریتانویانو له خوا د هند نیمې وچې د پنجاب (پاکستان) کې د انسانانو او سوداګریزو توکو وړل او راوړل اسانه او د سوداګرۍ ښې ته بدلون ورکړ. دغه بدلون د افغانستان د خلکو لپاره ډیرې ناوړې اغیزې پرېښوولې په داسې ډول سره چې افغانستان د روس او انګلیس تر منځ د لویې لوبې (Great Game) په میدان بدل شو. په پایله کې د ډیورنډ کرښې افغانستان له بریتانوي هند څخه جلا کړ. په حقیقت کې دغې کرښې د هیواد ولایتونه او قبایل له یو بل څخه جلا کړل او زیات شمیر قبایل یې د کورنۍ جګړې، سوداګرۍ او قاچاق په موخه مصروف وساتل. د بریتانیې د سیاست ښه بیلګه "بېل یې کړه ایل یې کړه." له بلې خوا دغه لویې لارې د اړوندو هیوادنو او قبایلو لپاره یې د سوداګرۍ او زیاتې ګټې اخیستنې امکان رامنځته کړ. د هیواد

پخوانيو پاچاهانو لکه امير عبدالرحمان خان، حبيب الله خان او غازي شاه امان الله خان سره له دې چې غوښتل يې افغانستان د سوداگرۍ له لارې په يوه متمدن هيواد باندې بدل کړي، مگر د لويو لارو او دريل د کرنو له پراخيدو سره چې هيواد يې له استعمارگرو گاونډيانو روس او انگليس سره وصل کاو ډډه کوله.

امير عبدالرحمان خان ويل: افغانستان يو وزگوري ته پاتې کيږي چې زمري او خرس دواړو هغه ته د حريص سترگې نيولي دي. دا ويره د دې سبب شوه چې افغانستان د بنو ترانسپورتي لارو او دريل د کرنې له لرلو څخه بې برخې پاتې شو. حال دا چې نړۍ د تمدن لوړې پورې ته رسيدلې وه ولې تر اوسه پورې اس، خر او اوبن د ډيرو بنو ترانسپورتي وسيلو په څير د هيواد په ډيرو سيمو کې گڼل کيږي.

په 1950-1970 ميلادي کلونو کې افغانستان د يوې پخې حلقوي لارې څښتن شو چې هيواد يې په چمن، کندهار او تورخم کې له پاکستانه سره، د هرات له لارې ترکمنستان او ايران سره او په بلخ کې د حيراتان بندر او په کندوز کې د شيرخان بندر له لارې له پخواني شوروي اتحاد سره وصل کړ. د کابل-کندهار لويه لار د امريکا متحده ايالاتو په مرسته، د سالنگ مشهوره لويه لار د پخواني شوروي اتحاد په مالي او تخنیکي مرسته جوړې شوې روسيې د ننگرهار-کابل او کندهار-تورغونډۍ لويو لارو په جوړولو کې هم اساسي رول درلود. افغانستان يو

غرني او په وچه پورې تړلې هيواد دی چې له بهرنۍ نړۍ سره د سوداگرۍ لپاره د ګاونډيو هيوادونو همکارۍ ته سخته اړتيا لري.

له 1920 ميلادي کال څخه مخکې د هيواد سوداګرو خپل سوداګريز توکي د ننگرهار له لارې پېښور ته او له هغه ځايه کراچۍ ته لېږدول او د بېړۍ په وسيله يې نورو هيوادونو ته صادروله. په 1920 ميلادي کال کې د بریتانيې د همکارۍ نه کولو په دليل افغانستان مجبور شو چې د خپلې سوداګرۍ لوري د پخواني شوروي اتحاد ته بدل کړي. په هغه وخت کې افغانستان په دې بريالۍ شو ترڅو د سوداګرۍ تړون له روسيې سره لاسليک کړي چې دهغې په اساس دا هيواد کولای شي خپل سوداګريز توکي پرته له ګمرکي محصول څخه د شوروي اتحاد د جمهوريتونو له لارې بهرنۍ نړۍ ته ولېږدوي. په پايله کې د افغانستان ترانزيتي لارو د هرات په شمال کې د تورغونډۍ، بندر، حيراتان په بلخ کې او شيرخان بندر په کندوز کې پراختيا پيدا کړه او زيات افغاني سوداګريز توکي د دغو پولو له لارې او د شوروي اتحاد په اور ګاډو کې اروپا ته رسيدل. د شوروي اتحاد له ړنګيدو وروسته اود ګډو ګټو مستقلو هيوادونو اتحاد له رامنځته کيدو سره دغه سوداګريزې اړيکې له زياتو ستونزو سره مخ شوې. دغه ستونزې وروسته له دې چې طالبانو د هيواد شمال سيمې تر کنټرول لاندې راوستلې ډيرې جدي شوې. د شپېتمې ميلادي لسيزې په کلونو کې افغانستان د سوداګرۍ

يو ترانزيتي تړون د پاکستان له هيواد سره لاسليک کړ چې د هغه په اساس افغاني سوداگريز توکي د کراچۍ د بندر له لارې او د پاکستان له خاورې څخه په تيريدو، پرته له گمرکي تعرفې څخه افغانستان ته واردات وکړي او د هيواد صادراتي توکي نورې نړۍ ته له همدې لارې صادر کړي.

له دويمې نړيوالې جگړې څخه وروسته کله چې د لويې لوبې ځای (سرې جگړې) ونيو افغانستان له پاکستان سره ډيرې ستونزې پيدا کړې، چې په پايله کې د دواړو هيوادونو سوداگريزو اړيکو بڼه پرمختگ ونکړ. د پښتونستان او ډيورنډ د کرښې مساله د دې سبب شوه چې افغانستان ډير په روسيې تکيه وکړي. روسيانو د هند سمندر گرمو اوبو ته د رسيدو په موخه د افغانستان د لويو لارو په جوړولو کې مرسته وکړه.

امريکايانو چې غوښتل يې د روسيانو نفوذ د هندوکش د غرونو په حدودو کې وساتي، د کابل - کندهار لويه لارې جوړه کړه.

سردار محمد داود خان غوښتل چې په هيواد کې د روسيانو نفوذ را کم کړي نو د ايران له پاچاهانو سره يې ډيرې نژدې اړيکي رامنځته کړل. په 1974 کال کې ايران او افغانستان د ترانزيت د سوداگريز تړون لاسليک کړ. دغه تړون افغاني سوداگرو ته اجازه ورکړه ترڅو په اسلام کلا او مشهد کې د وراغو له پولو او بندر عباس له لارې د فارس

خليج ته ورسېږي او خپل سوداگريز توکي له دې لارې د
خليج هيوادنو ته وليږدوي.

په 1975 ميلادي کال کې د ايران پاچا له بندر عباس څخه
تر کابل پورې د اورگاډي پټلۍ د غځولو په موخه
(2 بيلونه) امريکايي ډالرو ژمنه وکړه. دغه پټلۍ يا کرښه له
غزني ولايت څخه تيريدله او ايران يې له کابل سره وصل او.
دا هغه ژمنه وه چې هيڅ کله پوره نه شوه ځکه 1979 ميلادي
کال کې روسيانو افغانستان اشغال کړ. نور نو نه شهيد
سردار محمد داود خان په افغانستان کې او نه هم د ايران
پاچا په ايران کې واکمن پاتې شول. د ايران د پاچاهۍ نظام
د امام خميني تر لار ښوونې لاندې د اسلامي اوښتون په
وسيله رانسکور شو. په پايله کې يې له غربي گاونډي سره
هم سوداگرۍ پراخيدو امکان پيدا نکړ. دغه بهير د جگړو
په کلونو کې بدلون وکړ. په داسې ډول سره چې د سوداگريزو
اړيکو انډول په بشپړه توگه بدلون پيدا کړ. نور د هيواد په
سوداگرۍ کې د شمال گاونډيانو رول هغومره نه و چې له
ختيزو او لويديزو هيوادونو سره يې پيدا کړ. پاکستان د
ميلونو افغان کډوالو په منلو سره اوډې کډوالو ته د
اقتصادي کړنو په اجازت ورکول سره د افغانستان په
سوداگرۍ کې اساسي رول پيدا کړ. که څه هم په دغې موده
کې پاکستان د ترانزيت سوداگري د تړون مراعت نه کاوه او د
خوراکي توکو صادرو ل يې له پاکستان څخه افغانستان ته

منع کړه، ولې بیا هم دغه هیواد تل د افغانستان لپاره د یوازینۍ سوداګریزې لارې په توګه پاتې شو. نن ورځ هم چې شرایط دومره ښه نه دي او د افغانستان حکومت هم تر اوسه په دې ندی توانیدلی ترڅو خپل اقتصادي بنسټونه پیاوړي کړي، پاکستان او ایران د دوو سوداګریزو ګاونډیانو په توګه د هیواد په سواګریزه راکړه-ورکړه کې ستر رول لري. افغانستان اوسمهال 6766 میلونه نړیواله سوداګري لري چې 94.4% واردات او 5.6% صادرات جوړوي. د هیواد مهم صادراتي توکي له تازه او وچې مېوې، مساله جاتو، پوستکي، وړۍ، پنبې، غالی، گیلیم څخه عبارت دي او د هیواد واردات له ماشین الاتو، تجهیزاتو، نفتي موادو، کیمیاوي موادو، جوړونې موادو، کاغذ، غذایی موادو، مشروباتو او نورو څخه عبارت دي. افغانستان اوسمهال له پاکستان، هندوستان، ایران، چین، روس، امریکا، جرمني، انگلستان، تاجکستان، ترکمنستان، ترکیه، مصر، دوبي، سعودي عربستان او یو شمیر نورو هیوادونو سره سوداګریزې اړیکې لري.

B-د سوداګرۍ مرستیالان: Aids to Trade د کامرس دویمه برخه د سوداګرۍ مرستیالان دي یانې هغه وسایل چې د سوداګرۍ په پرمختګ کې پوره ونډه لري او دهغوی په وسیله سوداګري اسانه ترسره کیږي. د سوداګرۍ

مرستیالان ټول هغه وسایل چې توکي له تولیدونکي څخه مصرفوونکو ته رسوي د سوداګرۍ مرستیالان بلل کېږي چې په لاندې ډول ترې یادونه کوو:

○ **ټرانسپورټ Transportation:** په لرغونو زمانو کې د توکو لیږد له یو ځای څخه بل ځای ته ډیرې ستونزې لرلې. سوداګرو په وحشي حیواناتو توکي له یو ځای څخه بل ځای ته لیږدول. په سمندرونو کې داسې بیړۍ وې چې د باد په وسیله یې خوځښت کاو چې ډیرې وخت به یې د هوا د ښه والي لپاره انتظار کاو. سړکونو شتون نه درلود. د دې تر څنګ چې د لیږد وسایل سست ول، خوندي هم نه ول نو له همدې کبله د توکو لیږد له یو ځای څخه بل ځای ته ستونزمن و. که په کوم هیواد کې لوړه راتله نو د بل هیواد خلکو به ورسره نشو کولای چې مرسته ورسره ترسره کړي. په نړۍ کې د نویو پرمختګونو سره نه یوازې دا چې د توکو په تولید کې زیاتوالی راغلی بلکه د لیږد وسایلو هم پرمختګ موندلی دی. پخوا به چې کوم واټن په څو ورځو کې وهل کید او سمهال په ورځ یا څو ګریو کې ترسره کېږي. د نویو وسایلو په رامنځته کیدو سره انسان په دې وتوانید، هغه ستونزې چې د لیږد رالیږد په برخه کې وې له منځه یوسي، له تولیدونکو څخه توکي په اسانۍ مصرفوونکو ته ورسوي. که توکي د نړۍ په هر ګوټ کې تولید شي. په اسانۍ د نړۍ بلې برخې ته لیږدول کېږي. لیږد وسایل د هیوادونو په صنعتي

، سوداگریز او کرنیزو پرمختگونو کې اساسي ونډه لري. د لیږد یوه بڼه وسیله لاندې ځانگړتیاوې لري:

I. هوسا: د لیږد وسیله باید ارامه او د سفر لپاره ستړې

کوونکې نه وي.

II. خوندي: د لیږد وسیله باید خوندي یانې په خوندي ډول باید

توکی او انسانان له یو ځای څخه بل ځای ته ولیږدوي.

III. گړندی: د لیږد وسیله باید گړندی هم وي ځکه اوسمهال د

وخت اهمیت لا ډیر شوی تر خود خلکو په وخت کې سپما

رامنځته شي.

IV. پراخه: د لیږد وسیله باید پراخه وي تر څو ډیر توکی په

مناسب قیمت ولیږدوي او د خلکو ستونزې حل کړي.

V. روان: د لیږد وسیله باید هر وخت روانه وي خنډ ونلري تر څو

کاروبار اغیزمن نکړي او هر وخت چې وغواړي تر لاسه یې

کړي.

د ترانسپورت ډولونه: په عمومي ډول ترانسپورت درې

ډولونه لري چې عبارت دي له: 1- ځمکنۍ 2- اوبنۍ 3-

هوايي، چې هر یو یې په ترتیب سره تر څیرنې لاندې نیسو:

1- ځمکنۍ: هغه وسیلې چې توکی د ځمکې پرمخ له یو ځای

څخه بل ځای ته لیږدوي، ځمکنۍ ترانسپورت بلل کیږي. له

ځمکني ترانسپورت څخه له ډیرې لرغونې وخت راهیسې

کار اخېستل کيږي. هغه وسایلو چې د تاریخ په اوږدو کې د
ځمکنی ترانسپورت دنده ترسره کړې په لاندې ډول دي:

A. بشر یا انسان: هر هغه انسان چې توکي له یو ځایه بل ځای ته
لیږدوي جوالي بلل کيږي. جوالي د ژوند په لومړیو وختونو
کې ډیر اهمیت لرلو چې اوس هم د نړۍ په بیلابیلو
هیوادونو کې د توکو په لیږد کې له جوالي کار اخيستل
کيږي. له جوالي څخه ډیری وخت په هغو سیمو کار اخيستل
کيږي چې ګڼه ګڼه پکې ډیره وي. له بلې خوا له جوالي څخه
هغه وخت هم کار اخيستل کيږي چې د توکو د لیږد واټن لږ
وي.

B. ځناور: د نړۍ په ځینو هیوادونو کې ځناور هم د لیږد
د وسیلې په توګه کارول کيږي، چې د ځناورو کارول په دوو
بنو صورت نیسي: په لومړۍ بڼه کې د ځناور په شا توکي
لیږدول کېږي. په دویمه بڼه کې لومړي په ځناور پسې یو څیز
تړي په تړل شوي څیز کې توکي اچوي او ځانګړي ځای ته یې
لیږدوي چې په دې بڼه کې ځناور تر سلو کیلو ګرامو ډیر
توکي لیږدوي چې دا ډول ترانسپورت په اکثره کلو بانډو
کې ډیر کارېږي او ګټور هم دی.

C. لاری او وېګن: لاری او وېګن د ساینسي پرمختګ لاسته
راوړنه ده. د لاری او وېګن په رامنځته کیدو سره د
تولیدونکو او مصرفونکو تر منځ واټن بېخي له منځه
ولاړ، ځکه د لاری او وېګن په وسیله مونږ کولای شو په ډیره

پیمانۀ توکي له یو ځایه بل ځای ته ولیږدو. د لیږد دغه وسیله له اورگاډي هم بهتره ده ځکه د لاری او ویګن په وسیله مونږ کولای شو توکي د پلورنکي ترهټۍ ورسو و حال دا چې اورگاډي توکي یوازې تر خپل تمځي پورې وړي. لوی کاروبار لرونکو خلکو دخپلو توکو د لیږد لپاره لاری او ویګنې رانیولې دي، ترڅو له یوې خوا د لیږد رالیږد له لګښتونو څخه خلاص او له بلې خوا توکي په خپل وخت ولیږدوي.

D. اورگاډي: د براسي ماشین په رامنځته کیدو سره اورگاډی هم رامنځته شو چې اوسنیو وختونو کې د لیږد له لویو وسیلو څخه شمیرل کیږي. د اورگاډي د چلولو لپاره اوسپنیزو لارو ته اړتیا ده چې د دغو اوسپنیزو لارو جوړول پر هواره ځمکه اسان دي خو په غرونو او جګو ځایونو کې ډیر سخت او له خطر نه ډک کار دی.

E. نلیکه (پایپ لاین): نلیکه د اوبلنو غازي توکو یانې ګیس، تیلو د لیږد تر ټولو بهترینه وسیله ده ځکه د نلیکې په وسیله مونږ په اسانۍ سره مایع توکي له یو ځای څخه بل ځای ته لیږدولای شو. د نلیکې لپاره سړک ته اړتیا نشته، په هر رنگه هوا کې لیږد صورت نیسي، د لیږد یو ګړندی وسیله ده چې د مایع توکو په لیږد کې ځانګړی اقتصادي اهمیت لري.

F. پوست خونې: د پوست خونو په وسیله هم مونږ د لیږد ځینې چوپړتیاوې تر سره کوو. چې د پارسلونو په وسیله توکي له یوه ځایه بل ځای ته توکي لیږدوي.

82 | مخ

○ **اوبنې ترانسپورت:** هغه وسایل چې توکي په اوبو کې لیږدوي د اوبنې ترانسپورت په نامه یادېږي. په دغه ډول ترانسپورت کې له لویو، کوچنیو بیړیو او اوبتلونو څخه کار اخیستل کېږي چې توکي په ډیره پیمانه له یو ځای څخه بل ځای ته په مناسب قیمت او خوندي ډول لیږدوي.

○ **هوايي ترانسپورت:** هغه ترانسپورت چې توکي د هوا په وسیله له یوه ځایه بل ځای ته لیږدوي د هوايي ترانسپورت په نامه یادېږي. د ژوند په لومړیو وختونو کې یوازې انسانانو له هوايي ترانسپورت څخه کار اخیست لیکن د وخت په تیریدو د توکو د لیږد لپاره هم کارول کېږي چې د لیږد تر ټولو گړندی وسیله ده. د قیمت په لحاظ تر ټولو لوړ قیمت لري لیکن د قیمتي توکو د لیږد لپاره بهترینه وسیله ده.

د کامرس په پرمختګ کې د ترانسپورت ونډه: د هیوادونو اقتصادي پرمختګ او بهبود دلیرد رالیرد په وسایلو پورې تړاو لري. کوم هیوادونه چې د لیږد رالیرد پرمختللي وسایل ولري په اقتصادي، سیاسي، ټولنیز او دفاعي لحاظ هومره پیاوړي وي د لیږد رالیرد په ښو وسایلو مونږ کولای شو خپل بیکاره وسایل په کار واچوو. د توکو په صادراتو

کې ترې ګټه پورته کړو، توکي تر مصرفوونکو پورې ولېږدوو. وارد شوي توکي تر خپلې موخې ورسوو. د خلکو په تګ راتګ کې ترې ګټه واخلو، چې له دې سره په نړيواله سوداګرۍ کې پرمختګ رامنځته کېږي. د لوږې په صورت کې توکي په اسانۍ سره رسول کېږي. د توکو په ژر لېږد کې د وخت سپما رامنځه کېږي. توکي له خرابېدو ساتل کېږي. په لګښتونو کې کموالی راځي او د لېږد رالېږد په وسيله د توکو په توليد کې ډيروالي سړي سرعايد ډيروي. پورتنۍ ټولې کړنې چې د ترانسپورت په وسيله تر سره کېږي د کامرس په پرمختګ کې اساسي ونډه لري.

په افغانستان کې ترانسپورت: د افغانستان جغرافيوي موقعيت په نظر کې نيولو سره د اسيا د لويې وچې په مرکز کې پروت هيواد دی چې له ډيرو لرغونو زمانو راهيسې د ختيز او لويديز په سوداګرۍ کې اړينه ونډه لري. له ميلاد څخه څلور پېړۍ دمخه د سکندر په وخت کې د هند او يونان ترمنځ سوداګري د افغانستان له لارې تر سره کيده. افغانستان د يونانيانو او باخترې شاهانو په وخت کې د سوداګرۍ په برخه کې ځانګړې اهميت درلود. بلخ د ورېښمو او مساله جاتو د لارو په مرکز کې پروت و او دغه ښار د چينايي او هندي توکو د تبادلې مرکز هم و همدارنګه د ورېښمو لار چې ختيزې له لويديز سره نښلاو زموږ له هيواده تيريده چې هغه مهال ورېښمو ډير ارزښت درلود او

له همدې لارې د هيواد توليدات د ختيز او لويديز بازارونو ته ليرېډول كيدل. د افغانستان دغه سوداگريز اهميت د چنگيز يرغل، په اروپا كې د ورينسمو د چينجيو روزنې دود، همدارنگه په اروپا كې د بحري لارو كشفولو او عصري وسايلو رامنځته كولو اغيزمن كې. تر اوسه چې په نړۍ كې كوم اقتصادي پرمختگونه رامنځته شوي يو عامل يې ترانسپورتي وسايل دي. په افغانستان كې تر كال 1930 ميلادي پورې د توکو ليرېد راليرېد د حيواناتو له لارې صورت نيو خو كله چې نړۍ د پرمختگ څوكو ته ورسیده په افغانستان كې هم د ترانسپورت په برخه كې يوشمير پرمختگونه وشول. د هيواد لويې لارې جوړې شوې افغانستان اوس مهال 3363 كيلومتره لويې لارې، 4884 كيلومتره سيميزې لارې، 9656 كيلومتره ولايتي سړكونه او 17000 كيلومتره كليوال سړكونه لري. په دويم قدم كې په افغانستان كې هوايي ترانسپورت ته پاملرنه وشوه. په افغانستان كې د هوايي ترانسپورت په برخه كې د لومړي ځل لپاره يوه اداره د هوانوردۍ د تنظيم په موخه د بهرنيو چارو په وزارت كې جوړه شوه چې وروسته دغه په مديريت بدله شوه او د هوايي ځواكونو په چوكاټ كې راغله. په افغانستان كې د لومړي ځل لپاره د هوانوردۍ كړنې په كال 1306 هـ ش كې پيل چې په همدې كال د شوروي اتحاد يوې کوچنۍ الوتکې په مياشت كې دوه ځله د كابل

او ترمز تر منځ الوت (پرواز) پیل کړ. په افغانستان کې په لومړي ځل په کال 1333هـ ش کې د اریانا افغان هوایي شرکت تاسیس شو چې اوسمهال یو شمېر نور شرکتونه لکه صافي، کام ایر، شرکتونه په افغانستان کې کورني او بهرني پروزاونه تر سره کوي. د افغانستان دوه نړیوال هوایي ډگرونه (کابل، کندهار) لري او دهیواد په کچه یو شمیر نور هوایي ډگرونه هم شتون لري چې عبارت دي له: ننګرهار هوایي ډگر، بدخشان هوایي ډگر، هرات هوایي ډگر، مزار شریف هوایي ډگر او نور. افغانستان اوبنی ترانسپورت نلري ځکه د افغانستان سیندونه د بیړۍ چلونې لپاره مساعد ندي له بلې خوا افغانستان بحر ته لاره هم نلري.

بیمه insurance: بیمه شل (20) پېړۍ دمخه په لومړي ځل د یونان او روم سوداګرو په کاروبار کې کارولې. په لرغونو زمانو کې چې د یونان سوداګرو توکي د بحري بیړیو په وسیله نورو هیوادونو ته لیږدول که د لارو په اوږدو کې توکو ته زیان رسید نو د بیړیو خاوندانو به د توکو زیان ورکاو، د وخت په تیریدو سره د بشر د ذهنونو په پرمختګ سره سوداګری هم پرمختګ وکړ او په دې حالت کې د بیمې رامنځته کیدل د ځان او توکو په مقابل کې د اوسنۍ بیمې مفهوم رامنځته کړ. په 1680 میلادي کال کې نیکولس باربون (Nicholas Barbon) د سوداګرو یوه ډله په دې خوښمنه کړه ترڅو له ده سره په اور او عامه بیمه کې ګډون

وکړي. دوی د فونیکس انشورنس افس (phoenix insurance office) په نوم شرکت رامنځته کړ. له هغې وروسته په کال 1720 میلادي کې سن فایرافس (sun fire office)، لندن انشورنس کمپنۍ (London insurance CO)، چې تر لږې مودې وروسته د ملکې ایلزبت یو وزیر چې توماس گريشن نومید د لندن رایل انشورنس ایکسچینج کمپنۍ (Royal Exchange Insurance Co) جوړه کړه چې وروسته د بحري بیمې مرکز شو او اوس هم د بیمې یو مهم مرکز دی.

په همدې ترتیب له نن څخه څلور پېړۍ دمخه په ایټالیا یا روم کې د بحري بیمې کمپنۍ رامنځته شوه. د وچې بیمې کمپنۍ په اوولسمه پېړۍ کې د المان په هامبورگ ښار کې رامنځته شوه. په کال 1898 میلادي کال کې د فرانسې حکومت ټولنیزه بیمه دود کړه او تقاعد شویو خلکو ته یې د بیمې کمپنۍ رامنځته کړه.

بیمې ته په عربي ژبه تامین وایي چې دامن له کلمې سره رېښه لري او دبیمې کلمه د هندي ژبې د بیمیه له لفظ څخه اخیستل شوې چې د ضمانت مانا لري. بیمه د دوو خواوو تر مینځ یوه تړون دی چې په هغه کې یو خوا د بیمې کمپنۍ او بله خوا بیمه کیدونکي سره ژمنه کوي چې هر کله د بیمه کیدونکي توکي یا ځان ته له کوم سببه زیان ورسیري، زیان

به د بیمې کمپنۍ ورکوي چې په یو ټاکلي وخت کې بیمه شوي شخص د بیمې کمپنۍ ته ټاکلې پیسې ورکوي چې د پرمیم یا دبیمې قسط په نامه یادېږي په کومواصولو چې دغه تړون ترسره کوي د بیمې پالیسي بلل کېږي.

دافغانستان د بیمې نوي قانون بیمه داسې تعریف کړې: "بیمه د بیمه کوونکي او بیمه کیدونکي ترمنځ عقد دی چې په لیکلي توګه صورت مومي او پر موجب یې بیمه کوونکو د ټاکلي حق البیمې د اخېستلو په وړاندې د مقابل لوري د زیان د جبران ژمنه ده" دبیمې له تعریف څخه داسې جوتیږي چې بیمه په خپله د ګواښونو مخنیوي نه کوي بلکې ګواښونه د بیمې کمپنۍ ته لیږدوي چې د بیمې کمپنۍ د ګواښونو یا زیانونوپه مقابل کې حق البیمه تر لاسه کوي.

په ګران هیواد (افغانستان) کې په 1334 هـ ش کال کې د سوداګرۍ د قانون په 13 لسمه ماده کې د بیمې یادونه شوې او په کال 1351 په رسمي جریده کې د بیمې قانون خپور شو. د وخت په تیریدو سره بیمې سوداګریز ارزښت هم پیدا کړ. په افغانستان کې د لومړي ځل د افغان ملي بیمې شرکت خپلې کړنې په کال 1343 هـ ش د زمري د میاشتې پر 31 نیټه پیل چې %51 سلمه افغانانو او %49 بریتانویانو په کې ونډه لرله. د ډاکتر نجیب الله د حکومت له نسکوریدو وروسته د

دغه شرکت کړنې په تپه ودریدې خو په هیواد کې د موقتي ادارې په رامنځته کیدو سره دغه شرکت خپلې کړنې یو ځل بیا پیل کړې د افغانستان د اسلامي جمهوریت د جمهور رئیس لخوا 1387 هـ ش کال کې د بیمې نوي قانون توشیح چې ورسره یو شمیر نورو شرکتونو هم د افغانستان له مالیې وزارت څخه د کړنو جوازونه ترلاسه کړل چې اوسمهال په هیواد کې د بیمې څلور لوي شرکتونه هیوادوالو ته د بیمې چوپړتیاوې ترسره کوي.

په بیمه کې شاملې خواوې:

- بیمه وال: له بیمه وال څخه موخه هغه شخص یا اداره ده چې خپل ژوند یا شتمني بیمه کوي.
- د بیمې کمپنۍ: د بیمې له کمپنۍ څخه موخه هغه اداره ده چې د خلکو او ادارو ځانونه او توکي بیمه اخلي او د زیان د ورکولو ضمانت کوي.

د بیمې د تړون ځانگړتیاوې:

- تړون باید په لیکلي ډول وي.
- په دې تړون کې دوه خواوې شاملې وي.
- د بیمې تړون د ځانگړیو پیسو لپاره وي.
- که بیمه وال خپلې پیسې په خپل وخت ادا نکړي تړون لمنځه ځي.
- دا تړون د زیان ورکولو تړون وي.

د بیمې بنسټیز اصول:

- i. د گټو خوندي توب: د گټوله خوندي توب څخه موخه دا ده چې په له منځه تللو سره یې بیمه وال ته زیان او د هغو په ساتلو سره د هغه لپاره گټه وي د بیلگې په توګه یو سړی په خپلې ښځې او د ښځې په خپل خاوند د گټو د خوندي توب حقوق دي.
- ii. باور: د بیمې د تړون انحصار په باور بیمه شوی شخص او بیمه کوونکې کمپنۍ د دواړو حقوق څرګند کړي چې دواړه باید یو له بل سره په صداقت چلند وکړي. که بیمه شوی شخص یا اداره له ناسمو لارو کار اخلي نو د بیمې کمپنۍ د تړون د له منځه وړلو حق لري. همدارنګه که د بیمې کمپنۍ هم له ناسمو کړنو کار اخلي بیمه وال هم د تړون د له منځه وړلو صلاحیت لري.
- iii. د زیان د ورکړې تړون: کله چې فریقینو ته د زیان د رسیدو په صورت کې زیان ورکوي د زیان د ورکړې د تړون په نامه یادېږي.
- iv. وړ اقدامات: د توکي بیمه کوونکو باید د توکو د ساتنې لپاره وړ اقدامات ترسره کړي. که د بیمه وال له بې پروايۍ توکو ته زیان ورسېږي د بیمې کمپنۍ د زیان د ورکړې څخه انکار کولای شي.
- v. د زیان ورکړه: د بیمې کمپنۍ هغه وخت د توکو زیان ورکوي چې پېښې په هکله تړون کې روڼتیا شتون ولري که روڼتیا

شتون ونلري نو د بيمې کمپنۍ د زيان د ورکړې مسووله نه ده.

د بيمې ډولونه:

- د ژوند بيمه: د ژوند په بيمه کې د بيمې کمپنۍ په يو مالومه مقرر کې له يو شخص څخه د بيمې پرميم اخلي تر يو معلوم وخت وروسته د مړي وارثان د يو معلوم مقدار د ورکړې ژمنه کوي، چې د د غې ژمنې په مقابل کې د بيمې کمپنۍ له بيمه شوي شخص څخه په قسط وار يو مقدار پيسې اخلي چې د بيمې پرميم يې بولي. د ژوند د بيمې اصلي موخه د ټولنې اقتصادي خوبتيا ده. ژوند په خپله يو داسې تړلی راز دی چې تل د مرگ له گواښ سره مخ وي او مرگ هر وخت کولای شي چې د ژوند پسرلي له خزان سره مخ کړي، ليکن د انسان ژوند تل له اقتصادي مسايلو سره تړلی چې په دې اقتصادي مسايلو کې د ژوند د بيمې منگولې ډير کلکې دي. زمونږ په ټولنيز کورني ژوندانه کې داسې يوه سلسله شتون لري چې يو شخص د کورنۍ ساتل په غاړه لري، چې هغه شخص يوازې د اوس لپاره د کورنۍ غم نه خوري بلکې راتلونکي يې هم په نظر کې نيسي چې همدلته د ژوند بيمه رامنځته کيږي او اهميت يې لا پسې ډيريږي.
- د اور بيمه: د اور په بيمه کې د بيمې کمپنۍ يو داسې تړون کوي که په يو مالوم وخت کې بيمه شوی توکی اور واخلي نو

د بیمې کمپنۍ به یې زیان ورکوي او د بیمې کمپنۍ په هغه وخت کې زیان ورکوي چې په واقعي ډول توکي د اور له امله زیانمن شوي وي او که د معلوم وخت په منځ کې توکو ته د اور له کبله زیان وانه وښت نو د بیمې کمپنۍ د زیان له ورکولو څخه خلاصه ده.

- بحري بیمه: بحري بیمه هغې بیمې ته وايي چې د بیمې کمپنۍ د هغو ټولو زیانونو د ورکړې تړون له بیمه کیدونکي سره وکړي چې بیمه شوي توکو ته په سمندر کې اوږي کله چې یو سوداگر خپل توکي بیمه کړي که په سمندر کې توکو ته کوم زیان رسیږي نو سوداگر له دې زیان څخه خلاص دي بلکې دا زیان به د بیمې شرکت ورکوي.
- د حادثې بیمه: د حادثې په بیمه کې د بیمې کمپنۍ له بیمه وال سره داسې تړون کوي که د حادثې په صورت کې د ځان او توکو زیان د بیمې کمپنۍ ورکوي، چې د دې په مقابل کې بیمه وال د بیمې کمپنۍ ته پرمیم ورکوي.

تمويل finance: د کمپنیو د جوړښت په لومړیو وختونو کې د تولید طریقه ډیره ساده و. کمپنیو تولید په لږه پیمانه ترسره کاو. په تولید کې له انساني ځواک څخه ډیر کار اخیستل کید، نو له دې کبله د کاروبار لپاره تمویل ته ډیره اړتیا نه وه. خو په نړۍ کې له صنعتي اوښتون وروسته د توکو د تولید طریقه بدله شوه توکي په وسیع پیمانه تولیدیدل. د انسان ارزښت د تیر په نسبت کم شو. کاروبار

پراخ شو، اومه مواد ډیر اخیستل کیږي. د کارکونکو د شمیر ډیرول د دغو ټولو اړتیاو د پوره کولو لپاره تمویل ته ډیر اړتیا پېښه شوه او ارزښت یې لا پسې ډیر شو.

د تمویل د تعریف په هکله بیلا بیلو پوهانو نظریات ورکړي چې د ځینو یادونه یې په لاندې ډول کوو:

- بي-او-ویلر (B.O.Whealer): تمویل له هغو کاروباري کړنو څخه عبارت دی چې د هغو سروکار د پانگیز فنډ د لاسته راوړلو او ساتلو سره وي ترڅو د کاروباري ادارې مالي اړتیاوې او موخې ترلاسه شي.
- جوزف اي-کرز (Joseph A.Krizz): له تمویل څخه موخه هغه پانگه او د پوره هغه ارزښت دی چې کاروبار کې اسانتیا راولي.
- پي-جي-هسټنګ (P.G.Hasting): تمویل د پیسو د لاسته راوړلو او کارولو هنر دی.

د تمویل لپاره مونږ تاسو کولای شو یو داسې تعریف هم وړاندې کړو چې تر ټولو اسانه او ساده دی: له تمویل څخه موخه د پانگې او پوره هغه ارزښت دی چې کاروبار ممکنوي.

د تمویل موخې (Objectives of Finance): په کاروبار کې تمویل د لاندې موخو د ترلاسه کولو لپاره کارېږي:

- I. کاروباري ادارې ته د مناسبې پانگې برابرول
- II. د پانگې ساتل او په هغې کې زیاتوالی راوستل
- III. د پانگې د ښې کارونې له کبله د گټې ډیرول

د تمویل ډولونه:

a. لنډ مهالۍ تمویل (Short Term Finance): لنډ مهالۍ

تمویل هغه تمویل چې له یو کال څخه د کم وخت لپاره تر لاسه کیږي، چې دغه تمویل د ورځنیو اړیتاو د پوره کولو لپاره کارول کیږي، او هغه اړتیاوې په لاندې ډول دي:

- د کارکوونکو معاشونه
- د بیلونو ورکړه
- د بیمې د پرمیم ورکړه
- د لیږد رالیږد لگښتونه

د لنډ مهاله تمویل د لاسته راوړلو وسایل:

ملګري او خپلوان (Friends and Relatives): د

کاروباري ادارې مالکان د خپلو لنډ مهاله اړتیاو د پوره کولو لپاره له ملګرو او دوستانو څخه پورونه اخلي چې دغه پورونه په خپل ضمانت تر لاسه کوي په ټولیز ډول دغه پورونه له سود پرته وي.

سوداگريز پور (Trade Credit): په پرمختيايي او پرمختللو هيوادونو کې سوداگري په پور تر سره کيږي چې دغه پور له 3 ورځو څخه نيولې تر 90 ورځو پورې وي. که څه هم دغه ډول معاملات په پور کې نه راځي خو بيا هم په حقيقت کې خرڅوونکي، اخيستونکي ته توکي په پور ورکوي د اخيستلو وخت څخه د ورکړې تر وخته هم په تمويل کې راځي.

بانکي پور (Bank loan): سوداگريز بانکونه خپلو مشتريانو ته د لنډ مهال لپاره د پورونو د ورکړې زمينه برابروي چې بانک دغه پور په شخصي ضمانت يا د جايداد په ضمانت مشتري ته ورکوي. همدارنگه بانک بعضې روان حساب لرونکو ته هم د اضافه حصول حقوق ورکوي ترڅو هغوي د اړتيا په وخت له خپلو پيسو څخه علاوه تريو معلوم حده له بانک څخه پيسې وباسي. په ځينو وختونو کې بانک مشتريانو ته نغده پور هم ورکوي چې بانک خپل مشتري په بانک کې د نغده حساب پرانيزي هر څومره چې بانک وغواړي نغده حساب ته پيسې لېږدوي، مشتري کولای شي چې له خپل نغده حساب څخه پيسې وباسي. بانکونه د اړتيا په وخت کې د سوداگرو، صنعت گرو په بيلونو تخفيف هم لگوي چې دا ټول د لنډ مهاله تمويل وسايل دي.

b. منځمهالی تمويل (Medium Term Finance): منځمهالی

تمويل هغه تمويل ته وايي چې له يو کاله څخه تر پنځو کلو

پورې وي. کاروباري ادارې د لاندې موخو د ترلاسه کولو لپاره دا ډول تمويل لاسته راوړي:

- د ماشین الاتو د نوي کولو لپاره
- د لنډو پلانونو د تطبیق لپاره
- د کاروبار د پراختیا لپاره

د منځمهالي تمويل د ترلاسه کولو وسیلې:

- Specialized financial institutions: مالي ادارې

عبارت له هغو خصوصي مالي ادارو څخه دي چې کاروباري ادارې په منځ مهاله ډول تمويلوي او په مقابل کې سود تر لاسه کوي.

- سوداګريز بانکونه (Commercial banks): سوداګريز بانکونه هم صنعتي او کاروباري ادارو ته پورنه ورکوي سوداګريز بانکونه دغه پورونه د غیر منقول جايداد په عوض کې ورکوي.

- مشران (Directors): د ګډې پانګې کمپنۍ مشران د اړتیا په وخت کې له خپلو وسايلو منځ مهالي تمويل کوي چې دغه ډول تمويل يوه کمپنۍ په ډيره اسانۍ سره ترلاسه کوي ځکه کمپنۍ د دې ډول تمويل لپاره نه کوم ضمانت ته اړتيا لري او نه اوږدې پروسې ته.

(e) اوږد مهالي تمويل (Long Term Finance): اوږد مهالي تمويل هغه تمويل ته وايي چې کمپنۍ يې د پنځو کلو څخه

د ډیر وخت لپاره تر لاسه کوي، اوږد مهالي تمويل کمپنۍ د شتمنیو د اخیستو، د نوي ماشین الاتو د نصب او د کاروبار د پراختیا لپاره تر لاسه کوي.

د اوږد مهالي تمويل د لاسته راوړلو وسایل:

- د شتمنیو پلورل: کاروباري ادارې د اوږد مهالي تمويل د تر لاسه کولو لپاره خپلې بیکار شتمنۍ پلوري. په دې ډول تمويل کې کاروباري اداره په تمويل سود نه ورکوي او په کاروبار هم کوم بوج نه راوړي، بلکې د کاروبار د بهتروالي لپاره گټمن وي.
- زیرمه فنډ: د گډې پانگې سازمان خپله ټوله گټه د ونډوالو تر منځ نه ویشي یو مقدار یې زیرمه شوي فنډ ته لېږدوي. سازمان دغه فنډ د اړتیا په وخت کې کاروي چې دا هم د کمپنۍ لپاره اوږد مهالي تمويل دی.
- د نوي ونډوال رامنځته کول: د اوږد مهالي تمويل د تر لاسه کولو لپاره کاروباري ادارې نوی ونډه وال په کاروبار کې شاملوي دا هم د تمويل یوه بڼه ډول دی ځکه په دې کې دریمې ډلې ته سود نه ورکوي. نوی ونډه وال یوازې په گټه کې شریکوي.
- خصوصي مالي ادارې: کاروباري ادارې له خصوصي مالي ادارو څخه هم اوږد مهالي تمويل د سود په مقابل کې تر لاسه کوي.

د تمويل ارزښت (Importance of Finance): تمويل د

کاروبار لپاره دومره اړین دي، لکه خومره چې د انسان بدن ته د وینې اړتیا وي نو له همدې کبله تمويل ته د کاروبار وینه (Blood of Business) وايي. په نړۍ کې د نوې ټکنالوژۍ د پرمختګ سره د نړۍ هیوادونو ترمنځ واټن کم شوي نړۍ د کلي شکل غوره کړی چې کاروباري ادارو ډیره پراختیا پیدا کړې نو له دې کبله کاروباري ادارو ته تمويل ډیر اړین دی. د تمويل ارزښت په کاروبار کې په لاندې ډول دی:

- د جوړښت لګښتونه: د کاروبار د جوړښت په وخت کې چې کوم لګښتونه راځي لکه د قانوني سندونو جوړولو، د راجسټر فیس، د ځمکې اخیستو، ماشین الاتو تهیه کولو لپاره تمويل ته ډیر اړتیا ده.
- د اومو موادو تهیه: د توکو د تیارولو لپاره اومو موادو ته اړتیا ده چې دغه اومه مواد بيدون له تمويل څخه ناممکنه دي چې تر لاسه شي. همدارنګه د کار تمامو موادو زیرمه کول ترڅو د اړتیا په وخت کې یې بازار ته وړاندې کړي چې دا هم تر ډیره بریده تمويل پورې اړه لري.
- ورځني لګښتونه: د کاروبار د ورځنیو لګښتونو د پوره کولو لپاره تمويل ته ډیره اړتیا ده ځکه بيدون له تمويل څخه د کاروبار ورځنۍ چارې پرمخ نه ځي. ددې ترڅنګ یو شمیر نور لګښتونه لکه د لیږد رالیږد، کارکوونکو

اجوره، مالیه، بیمه او نورو لپاره هم د تمویل ډیره اړتیا وي. او یو شمیر نور لگښتونه چې له مخکې څخه یې د واقع کیدو تمه نه وي.

- نوښتونه او پرمختګونه: په اوسني وخت کې که کاروباري ادارې خپل پایښت غواړي نو هغوی مجبور دي ترڅو نوي نوښتونه وکړي پرمختګونه وکړي ترڅو نوي توکي په ښه کیفیت او ښه ډیزاین بازار ته وړاندې کړي چې بیدون له تمویل څخه د دغو لگښتونو پوره کول نا ممکن دي.
- د کاروبار پراختیا: د گټې د زیاتوالي په موخه باید نوي او عصري ماشین الات نصب او وکارول شي چې د نویو او عصري ماشین الاتو رانیولو لپاره تمویل ته اړتیا ده بیدون له تمویل څخه کاروبار پراختیا نه مومي. همدارنګه په یوې کمپنۍ کې د نوي او عصري ماشین الاتو په کارولو سره د توکو د تولید په لگښتونه کې کموالی هم راځي چې دا هم د تمویل یوه اړتیا ده په یوه کمپنۍ کې.
- اقتصادي پرمختګ: په اوسني وخت کې د تمویل ارزښت دومره دی چې بیدون له تمویل څخه هېڅ کاروبار شتون نلري چې همدا تمویل دي چې انسانانو په ژوند کې یې بدلون رامنځته کړی، خلکو ته یې کار پیدا کړی، خلک د کارونو په بدله کې عاید تر لاسه کوي او اقتصادي پرمختګ یې شونی کړی دی.

مخابرات communication: د مخابراتو څخه موخه د خبر رسول او اړیکه ده. د مخابراتو په وسایلو کې ټول هغه وسایل شامل دي چې د هغوی په وسیله پیغام او خبر رسول کيږي. د مخابراتو وسایل په لاندې ډول دي:

I. ټیلی گرام: له یو ځای څخه بل ځای ته د پیغام د چټک لیږلو لپاره کارول کيږي په کاروباري ژوند کې ټیلی گرام ځانګړی اهمیت لري، ځکه د دۀ په وسیله یو کاروباري شخص خپله پریکړه یا پیغام ډیرو لږو ځایونو ته په لږ وخت کې رسوي. د ټیلی گرام لپاره یو ځانګړی فورم کارول کيږي چې له هر پوست خونې سره شتون لري په ټیلی گرام کې د پیغام په لیکلو کې باید دا کونښن وشي تر څو پیغام ډیر روښانه ولیکل شي چې د ټیلی گرام والو په اسانۍ ولولي. په ټیلی گرام کې لګښت د الفاظو په شمیر وي نو له دې کبله باید لنډولیکل شي ترڅو د ډیر لګښت مخه ونیسي.

II. ټیلیفون: ټیلیفون د لومړي ځل لپاره د سکاتلینډ اوسیدنکي الیګزنډر ګراهم بیل په کال 1877 میلادي کې رامنځته کړ. ټیلیفون کاروباري ادارو ته ډیره ګټه لري له همدې کبله په ډیر لږ وخت کې یې ډیر پرمختګ وکړ. د ټیلیفون په وسیله د خلکو تر منځ واټن له منځه ولاړ. د ټیلیفون په وسیله د بیلابیلو سیمو خلک په تفصیلي ډول خبرې کولای شي. د ټیلیفون په وسیله یو سوداګر له خپله کوره کولای شي ترڅو د بازار په هکله مکمل معلومات تر

لاسه کړي، د توکو د اخیستو او خرڅولو تړونونه وکړي. د تیلیفون په وسیله کولای شي توکو ته نوي بازارونه پیدا کړي چې کاروبار ورسره پراخېږي. تیلیفون یوازې د کاروبار لپاره گټمن ندي بلکې ټولو دولتي ادارو ته هم ډیر اړین دي ځکه په اسانۍ سره کولای شي نورو دولتي ادارو ته یا له نورو دولتي ادارو معلومات ترلاسه کړي. د تیلیفون نظام له تیلی گرام څخه بهتر دی ځکه تیلیفون د لاندې ځانگړتیاو درلودونکی دی:

- د تیلیفون په وسیله مخامخ له بل شخص سره اړیکه نیول کیږي.
- په تیلیفون کې په الفاظو پابندي نه وي ځکه دلته لگښت د وخت پر اساس وي.
- د تیلی گرام په نسبت تیلیفون پیغام ژر لیږدول کیږي.
- د لیک او تیلی گرام په وسیله بعضې خبرې ښې نه واضح کیږي مگر په تیلیفون کې په اسانۍ سره خبرې روښانېږي.

3- تیلیکس (Telex): د تیلیکس په وسیله هم پیغام ژر لیږدول کیږي چې د ټایپ ماشین په څېر کارول کیږي. کله چې مونږ وغواړو چې کوم ځای ته پیغام ولیږدو نو د لیږدول شوي ځای د پیغاماتو په ماشین د پیغام پرنټ راځي. د تیلیکس اسانتیا د هیواد په داخل او بهر کې شتون لري هغه سوداگریزې ادارې چې پراخ کاور بار ولري د هیواد په داخل

او له هیواد څخه بهر پېژندنه ولري له ټیلیکس څخه ډیره گټه پورته کوي.

4- بیسیم (Wireless): له بیسیم څخه موخه یانې بې له سیمه، دا د پیغام رسونې یوه داسې لار ده چې دۀ ته د ټیلیفون په څېر هیڅ ډول تار ته اړتیا نشته ده. ددې ماشین په وسیله پیغام لیږدول کیږي.

5- فکس ماشین (Fax Machine): له یو ځای څخه بل ځای ته د پیغام لیږدولو نوې طریقه ده چې ددې ماشین په وسیله پیغام اړ (اصل) ته ورته لیږدول کیږي. فکس ماشین له ټیلیفون سره اړیکه لري کله چې چاته پیغام لیږدول غواړي نو لومړی هغه شخص سره په ټیلیفون اړیکه نیسي د پیغام په هکله ورته خبر ورکوي له هغې وروسته پیغام د فکس ماشین ته داخلي چې دغه پیغام د اصلي کاپي په شکل د فکس بل ماشین ته لیږدول کیږي.

6- موبایل فون (Mobile Phone): موبایل فون د ټیلیفون نوي شکل دی چې دې ته گرځنده ټیلیفون هم ویل کیږي ځکه په کوم ځانگړي ځای کې نه ایښوول کیږي، چیرته چې کارونکي ځای وړ سره وي او له هر ځایه کولای شي خلکو سره په اړیکه کې شي.

7- انټرنیټ (Internet): انټرنیټ د مخابراتو یوه نوې او تیزه وسیله ده د انټرنیټ په وسیله سوداګریزې او صنعتي ادارې ګټور معلومات تر لاسه کولا شي انټرنیټ د لکونو، لکونو نیټورکونو پایله ده. انټرنیټ د موبایل، کمپیوټر، کیبل په وسیله کارول کیږي. په نړۍ کې د انټرنیټ کارول نړۍ یو کلي ته ورته کړېده.

8- برېښلیک (E-Mail): برېښلیک چې په انګلیسي کې ورته (Electronic Mail) وایي یو پیغام 186000 میل في ثانیه کې له یو ځای څخه بل ځای ته لیږدوي. برېښلیک د پیغام د لیږدولو تر ټولو اسانه او تیزه وسیله ده. د برېښلیک په وسیله کاروباري ادارې یو بل ته معلومات په ډیرې تیزی سره لېږدوي.

9- داستوزګر چوپړ (Messenger Service): دا یو داسې پروګرام دي چې په انټرنیټ کې د پیغام د لیږدولو لپاره کارول کیږي، چې د پیغام د لیږدولو ډیره تیزه وسیله ده اوسمهال مشهور داستوزګر (Messenger) او ټولنیزې پانې په لاندې ډول دي: Yahoo, MSN, AOL, Trillian, facebook, tiwtter

په افغانستان کې مخابرات: افغانستان په لومړي ځل په 1898م کال کې د ارګ په ماڼۍ (د شاه د اوسیدو ځای) کې د سیمداره تلیفون په ایښوولو سره د برېښنايي اړیکو په نړۍ

کې خپل گام پورته کړ. په 1908 کال د ټیلیفون یو کوچني سیستم چې د 25 ټیلیفوني تارونو وړتیا یې درلوده، دارگ مانی شمال خواته ولگول شو. د ټیلی گراف چوپړتیاو سیستم نصب بله هغه مخابراتي آسانتیا وه چې په کال 1914م په افغانستان کې رامنځته شوه او همدارنگه په بابر بن (د کابل ښار تاریخي بڼ دي چې مغول ظهیرالدین محمد بابرکې ښخ دی) کې د دوه کیلو واټه په ظرفیت سره د ټیلی گراف سیستم کیښوول شو چې د نظامي موخو لپاره کارول کید. په کال 1919 د ټیلیفون بیلابیل سیستمونه د 50 لاینه او 100 لاینه سویچ بورډونه د شاه دوشمشیره (ح) په پوست خونه کې نصب شول او په همدغه کال کې 14 تحصیلي بورسونه افغانستان ته ورکړل شول چې د ټیلی گراف په برخه کې له هیواد څخه دباندې زده کړې وکړي.

په کال 1920 کې د انگلستان جوړشوی د ټیلی گراف یوبل ماشین نصب شو چې تر کال 1932 پورې ترې کار اخېستل کېد. افغانستان د 1928 کال په اپرېل میاشت کې د ټیلی گراف نړیوالې اتحادیې غړیتوب ترلاسه کړ. د ټیلیگراف نړیواله اتحادیه په کال 1865 کې رامنځته شوه او په کال 1932 کې د مخابراتو نړیوالې ټولنې باندې بدله شوه. په کال 1930 کې 7 پایې ماشینونه او د لنډو څپو ټیلیگراف د مارکوني کمپنۍ چې یوه ایټالیوي کمپنۍ ده وپیرودل شول

او کابل، هرات، مزار شریف، میمنې او خوست کې نصب او مونتاز شول.

د 1933 کال په وروستیو کې یو بل سیستم چې د لوړ ځواک آنتن یې درلود له همغې کمپنۍ څخه واخیستل شو او د کابل تیلیگراف په مرکزي ودانۍ کې نصب او مونتاز شول. په کال 1949 کې د تیلیفون یوه دستگاه چې 1300 تیلیفوني مزو وړتیا یې درلوده، وپیرودل شوه چې په 1950 کال یې د کیبل شبکه بشپړه شوه. په کال 1953 م کې د زیمنس کمپنۍ څخه د تیلیفون یوه دستگاه وپیرودل شوه چې د 5000 تیلیفوني مزو وړتیا یې درلوده، چې د شبکې له بشپړېدو وروسته په کال 1957 م په کار واچول شوه.

له زیمنس کمپنۍ څخه د فرعي تجهیزاتو له برابرولو څخه وروسته د مخابراتو وزارت وکړای شول چې په کال 1959 م کې د مزار شریف - کابل او کابل - کندهار د تیلیفوني اړیکو له لارې سره ونښلوي، په کال 1961 م کې 1500 تیلیفوني مزي د چکوسلواکیا هیواد څخه وپیرودل شول او په کابل ښار کې نصب شول. په همدغه کال کابل او کندهار او همدارنگه کابل له تورخم او د هېواد له شمال سره ونښلول شول. همدغه وخت په هېواد کې 14000 کیلومیترو په اوږدوالي د 3 او 12 چینله سیستمونو په مرسته مخابراتي چوپړتیاوې وړاندې کېدې. د نړیوالو مخابرو او ترانزیت په موخه د ځمکنیو اړیکو څخه په ځینو

ګاونډیو هېوادونو لکه ایران، پاکستان او ترکیه کې ګټه اخیستل کېده او د چینلونو شمېر هم له 120 څخه زیات و.

د راډیويي ترانسیور لومړنی سټېشن چې 20 کیلو واټه ځواک لرونکی و په کابل ښار کې ودرول شو چې د راډیو له لارې کابل له پاریس سره ونښلول شو. د 1946 کال په وروستیو کې د 10 کیلوواټو په ځواک یو راډیويي لیږدوونکي او دوه داخیستونکي سټېشنونه د فیلیپس له کمپنۍ څخه اخیستل شوي ول او د پاریس، نوي ډیلي، لندن او مسکو ترانزیتي مرکزونو سره د مخابراتي اړیکې ټینګولو په موخه ګټې ته سپارل شوي و. ډیر مختیایي شبکې پروژه یا د تیلی کمیونیکشن دویمه پروژه په 1973 کال کې د تیلی کمیونیکشن نړیوالې تخنیکي اتحادیې په مشوره کابل ښار کې په لاره واچول شوه.

د درېیمې پروژې له پلي کېدو سره په نوي ښار، خیرخانه مینه او مکروریانوونو کې، فرعي اتوماتیکې دستګا وې ودرول شوې. د زیمنس کمپنۍ په مرسته 13200 تیلیفون مزي د کابل په ښار کې فعال شول. افغانستان په 1979 کال کې د آسیا پسیفیک د مخابراتي ټولنې (APT) غړیتوب ترلاسه کړ.

په 1983-1984 کلونو کې د کابل، جلال آباد، پروان، پلخمری، شبرغان او کندوز په ښارونو کې کراسبارډوله

دستگاوي ودرول شوې. د 70 يمې لسيزي په اوږدو کې د تيليفون او تيليگراف په گډون اساسي مخابراتي چوپړتياوې د ولسواليو په کچه شتون درلود. که څه هم ډيرې مخابراتي چوپړتياوې حکومتي ادارو پورې محدودې وې، خو بيا هم سيمه ايزو خلکو چوپړتياو ته لږ لاسرسي درلود. په 80 او 90 يمو لسيزو کې سياسي-ټولنيزو نښتو او جگړو نه يوازې د افغانستان بنسټونه او شتمنۍ له منځه يوړې، بلکې مخابراتي سيستمونو يې هم ويجاړ کړل. د هيواد په ډيرو برخو کې هان تردې چې اړينو مخابراتي چوپړتياو هم شتون نه درلود.

په 2001م کال کې د لنډمهالې ادارې له جوړيدو سره سم په افغانستان کې سياسي-اقتصادي او ټولنيزو پرمختگونو يو ځل بيا د هېوادوالو هيلې را ژوندۍ کړې. د انتقالي حکومت له جوړيدو څخه وروسته د 2002 کال په اوږدو کې او وروسته په 2003-2004 کلونو کې د ټاکنو له لارې د حکومت جوړيدو سره د خصوصي سکتور لپاره يو مناسب چاپيريال را منځته شو ترڅو افغانانوته په رسمي ډول له خصوصي سکتور څخه د ژوند په بيلا بيلو برخو کې گټه پورته کړي. د هيواد جغرافيايي موقعيت ته په کتو سره چې ډيرې برخې يې غرونو نيولې دي او يو ډير شمير افغانان چې د هېواد دننه او بهر کې خواره دي د مخابراتي چوپړتياوو د اسانتياو برابرول يوه اړينه موضوع ده. په افغانستان کې تر

1382 هجري لمريز کال پورې مخابراتي چوپړتياوې په ډيره لومړنۍ بڼه شتون درلود، خو د 1390 کال تر وروستيو پوري د هيواد 86 سلمه د اوسيدو سيمې د مخابراتي چوپړتياو تر پوښښ لاندې راغلې. تردې مهاله د هيواد 18 ميليونه وگړي د موبایل چوپړتياو څخه گټه اخلي. د 1390 کال تر وروستيو پورې د مخابراتو په سکتور کې شاوخوا 7.1 ميليارده امريکايي ډالره پانگونه شوې ده. په 1390 کال کې د مخابراتو له سکتور څخه 165 ميليونه امريکايي ډالر د دولت خزانې ته جمع شوي دي. د مخابراتو او معلوماتي ټيکنالوجۍ په سکتور کې له 10000 څخه زياتو کسانو ته د کار کولو آسانتياوې برابرې شوي چې مسلکي، غيرمسلکي، قرارداديان، کسبه کاران او د مخابراتي وسايلو او تجهيزاتو پلورونکي پکې شامل دي.

بانک Bank: د اقتصاد پوهنې پوهان د بانک د بيلابيلو دندو په نظر کې نيولو سره د بانک بيلابيل تعريفونه کړي دي. نو په دې اساس د بانک لپاره د يوشمېر تعريف وړاندې کول ستونزمن کاردی. دا ځکه چې بانک بيلابيلې دندې سرته رسوي چې دغه دندې د هېوادونو او د وخت له مخې توپير لري او د بانک دندې ورځ تربلې پېچلې کېږي. خو بيا هم د بانک په اړوند ځينې مهم تعريفات وړاندې شوي چې د ځينو يې په لاندې ډول يادونه کوو:

1. پروفیسور جي کروتھر (Pro. G. Crother): په خپل کتاب *An Outline of Money* کې بانک داسې تعريف کړی: "بانک یوه داسې مالي اداره ده، چې د عامو وگړو اضافي پیسې د پور په ډول اخلي او اړو خلکو ته یې په پور ورکوي یا نې بانک د پور د راکړې ورکړې کاروبار ترسره کوي."
2. پروفیسور کینټ (professor Kent): پروفیسور کینټ هم بانک د پروفیسور کراوتر په څېر تعريفوي، نوموړی وايي: "بانک یوه مالي اداره ده چې اساسي دنده یې د امانت په توگه د پیسو ترلاسه کول او بیرته ځینې نورو وگړو ته د پور په ډول د پیسو ورکول دي."
3. پروفیسور ار. اس. سیرز (Prof. R. S. Sayrs): د لندن په پوهنتون کې د اقتصاد پوهنځي استاد (پروفیسور ار. اس. سیرز) پخپل کتاب *Modern Banking* کې بانک په دې ډول تعريف کړی: "بانک یوه داسې مالي اداره ده، چې زېرمې یې د عامو وگړو ترمنځ د پورونو په راکړه ورکړه کې، د منلو وړوي. دا پدې مانا که یو شخص په بانک کې حساب ولري نو کولای شي چې له خپل حساب څخه د چک په مرسته بل چاته پورتادیه کړي او یا یې واخلې دا ځکه چې په بانک کې د ونډې درلودل ټولیز باور لري."

4. ساده تعریف (Simple definition): په ساده ډول مونږ کولای شو بانک په لاندې ډول تعریف کړو: "بانک یوه مالي اداره ده چې د باوریزو پیسو کاروبار کوي. دغه اداره په کم سود له خلکو څخه پیسې د پور په ډول اخلي او په زیات سود یې اړو وگړو ته په پور ورکوي، چې د دواړو سودونو ترمنځ تفاوت د بانک گټه تشکیلوي."
5. د افغانستان د بانکوالۍ قانون بانک داسې تعریفوي: "بانک هغه حکمي شخصیت دی چې د اعتباراتو د جوړونې یا د پانگې اچونې په منظور، خپل حساب ته له ټولو څخه په راکړې ورکړې او د پولې سپارنو یا د ورکړې وړ نورو وجوهو په ترلاسه کولو مشغول وي."
- په تاریخي لحاظ د نړۍ لومړی بانک په 1586م کال کې د وینس په نامه په ایټالیا کې تاسیس شو. وروسته بیا بینک اف انگلیند په کال 1694 کې رامینځته شو او په کال 1758 کې یې د پیسو د نشرولو اجازه ترلاسه کړه. په لومړي سر کې دغه بانک د جوائنټ سټاک (Joint Stock) په شکل رامینځته شوی و او په کال 1946 کې ملي اعلان شو. د هندوستان بانک (بینک اف ریزرو) په نامه په کال 1921 کې تاسیس شو.

د بانک ډولونه: بانک لاندې ډولونه لري:

1. صنعتي بانک Industrial Bank
2. کرنیز بانک Agricultural Bank
3. تبادلوي بانک Exchange Bank
4. مرکزي بانک Central Bank
5. سوداگریز بانک Commercial Bank

1. صنعتي بانک Industrial Bank:

دهېوادونو د پرمختګ لپاره اوږدمهاله پوړونو ته اړتيا وي. عام سوداګريز بانکونه اوږدمهاله پوړونه نشي تهيه کولای، ځکه د سوداګريزو بانکونو پوړونه د لږ وخت لپاره وي. د دې لپاره چې د صنعت د پرمختګ لپاره پوړونه تهيه شي، هېوادونو صنعتي بانکونه جوړ کړي دي. هغه بانکونه چې د صنعت د پراختيا لپاره کار کوي د صنعتي بانکونو په نامه يادېږي.

2. کرنیز بانک Agricultural Bank:

له کرنیز بانک څخه موخه يوداسې بانک دی چې کروند ګروته پوړونه تهيه کوي، چې هغوی په کيماوي سرې، ماشین الات، اصلاح شوي تخمونه واخلي او هيواد په کرنیز ډول پرمختګ وکړي.

3. د ګروې بانک Mortgage Bank:

دا ډول بانکونه ځمکې او نور ځایونه د اوږ مهال لپاره په
گروۍ نیسي.

4. مرستندوی بانک Co-Operative Bank:

دغه بانکونه د مرستو د ورکړې په اصولو جوړ شوي چې
عموماً د پورونو د ورکړې لپاره زمينې برابروي.

5. مرکزي بانک Central Bank:

په يو هېواد کې مرکزي بانک تر ټولو مهم بانک وي چې د
ټولو بانکونو د سردار په نامه هم يادېږي او په هېواد کې د
مالي نظام د پياوړتيا لپاره کار کوي. پاتې شوه دا چې دې
بانک ته ولې مرکزي بانک وايي له دې کبله دا نوم ورکړل
شوی چې د هېواد په اقتصادي او بانکوالي نظام کې مرکزي
حيثت لري.

“دې کاک” مرکزي بانک داسې تعريف کړي: ((مرکزي بانک
د هېواد بانکي او د پيسو نظام په راس کې ځای لري، چې د
هېواد د ملي گټو لپاره کار کوي.))

همدارنگه “سیرز” مرکزي بانک په اړه وايي: ((مرکزي
بانک د سوداگريزو بانکونو څارنه او په هېواد کې د پيسو
د نظام ملاتړ کوي.))

د مرکزي بانک دندې Functions of Central Bank:

مرکزي بانک د هېواد د وگړو د خوښۍ او اقتصادي
پرمختگ لپاره لاندې دندې سرته رسوي:

i. د پیسو نشرول Issuance of Money: په هغو وختونو کې

چې په نړۍ کې مرکزي بانکونو وجود نه درلود، د پیسو د

نشرولو اجازه ټولو بانکونو لرله، چې دې کار یو شمیر

ستونزې رامنځته کړې وې چې په لاندې ډول دي:

(1) د یو شان پیسو نشتوالی،

(2) د پیسو پر کچه (مقدار) د څارنشتوالی،

(3) عامو خلکو ته د پیسو نه منل،

(4) پر پیسو باور نه کول.

د پورتنیو ستونزو له کبله د پیسو نشرولو دنده یوازې

مرکزي بانک ته وسپارل شوه، چې د اړتیا په وخت کې به

پیسی نشروي او د هېواد صنعتي او کاروباري اړتیا له مخې

به د پیسو په مقدار کې ډېروالي او کموالی راولي، چې له

دې سره د پورتنیو ستونزو مخه هم ونیول شوه.

ii. د حکومت بانک Banker to the state: مرکزي بانک د

حکومتي بانک په توګه ډېرې دندې سرته رسوي. مرکزي

بانک هغه دندې سرته رسوي چې سوداګریز بانکونه یې

خپلو خاوندانو (پانګوالو) ته رسوي. مرکزي بانک د

حکومت لپاره لاندې چوپړتیاوې وړاندې کوي.

(1) د حکومت ټول حسابونه همدلته جمع کيږي،

(2) د حکومت لپاره د پورونو اخیستل او تادیه کول،

(3) د حکومت لپاره د بهرنیو اسعارو تهیه کول،

(4) د سرو او سپینو زرو په ګډون د حکومتي شتمنۍ ساتل،

(5) د حکومت لپاره په مالي برخو کې مشورې،

(6) د حکومت استازیتوب.

ii. د بانکونو بانک Bankers' bank: مرکزي بانک د هېواد

د ټولو بانکونو د سردار په توګه لاندې دندې سرته رسوي.

1. د بانکونو د پیسو ساتل: ټول سوداګریز بانکونه په قانوني

ډول پردې مجبور دي، چې د ټولو امانتونو یو خاص مقدار

له مرکزي بانک سره د امانت په ډول کیږدي، چې مرکزي

بانک د اړتیا په اساس په ساتل شوي امانت کې زیاتوالي

او کموالی راوستلای شي.

2. سپېڅلتون Clearing House: مرکزي بانک د

سوداګریزو بانکونو د حساب کوونکي یا سپېڅلتون دنده

هم سرته رسوي او د ټولو سوداګریزو بانکونو پانګه، په

مرکزي بانک کې وجود لري. ټول سوداګریز بانکونه د

مرکزي بانک په پیژندنه یو له بل سره معاملات ترسره کوي.

3. اخري پناځای: مرکزي بانک د سوداګریزو بانکونو اخري

پناځای دی. سوداګریز بانکونو چې کله پور ته اړتیا پیدا

کړي مرکزي بانک له اړتیا سره سم پور ورکوي.

iii. د پیسو پر بازار څار Controller of Money

Market: مرکزي بانک باید د پیسو بازار په بشپړه توګه تر

خپل څار لاندې راولي (د پیسو له بازار څخه مراد هغه ادارې

دي چې د پور د را کړې وړ کړې معاملې ترسره کوي.) نوموړی

بانک د پیسو د بازار د څار لپاره ځینې اقدامات تر سره کوي چې د پولې پالیسیو په نامه یادېږي.

پرتبادلې څار Exchange Control: د تبادلې د کنټرول .iv

114 | مخ

موخه د یوهېواد کرنسي د بل هېواد د کرنسي په تبدیلېدو د مرکزي بانک کنټرول دی، چې مرکزي بانک په هېواد کې ټولې تبادلې په خپل واک کې لري.

پرمختیايي رول: مرکزي بانک په هېواد کې ډیره اړینه اداره .v

ده، چې د هېواد په اقتصادي پرمختګ کې مهمه ونډه لري. په هېواد کې بیلا بیلو سکتورونو ته مالي امکانات برابروي او هېوادونه له اقتصادي بحرانونو څخه ژغوري.

سوداګریز بانک Commercial Bank:

سوداګریز بانکونه د یوهېواد په اقتصادي پرمختګ کې مهمه ونډه لري. که په یوهېواد کې سوداګریز بانکونه شتون ونلري نو د هغو هېوادونو اقتصادي پرمختګ له خنډ سره مخامخېږي؛ او په اسانۍ سره نشي کولای چې خپل اقتصادي پرمختګ ته ادامه ورکړي.

دا چې سوداګریز بانک د پرمختګ یو عامل دی، نو په اکثره پرمختیايي هېوادونو کې عام خلک پیسې سپموي، چې دغه سپماوې په دوه ډوله دي:

1. توليدي سپما: عبارت له هغې سپما څخه ده، چې د بيلابيلو اقتصادي کړنو په تمويل کې ترې استفاده کېږي؛ او په اقتصادي پرمختگ کې ونډه لري.

2. غيرې توليدي سپما: په دې ډول سپماو کې پيسې له اقتصادي جريان څخه وځي، په پيسو کې عدم تعادل را منځته کېږي، بانکونه له تادياتي ستونزو سره مخامخېږي، او د پيسو د کمبود سبب گرځي. په دغه ډول سپماو کې، عام خلک پيسې په کورونو کې زېرمه کوي.

له بله طرفه "کېنز" د غيرې توليدي سپما په هکله وايي: "همدا غيرې توليدي سپما ده، چې په اقتصاد کې د پيسو د عدم تعادل سبب گرځي"

همدارنگه د اقتصاد د علم له نظره پانگه د توليد يو عامل دی؛ چې د سپما په اساس را منځته کېږي، چې په دې نقطه کې بانکونه اساسي نقش لري، ځکه بانکونه دي چې عام خلک د رسنيو له لارې، هڅوي ترڅو په کورونو کې زېرمه شوې پيسې بانکونه ته په بيلابيلو حسابونو (جاري حساب، معيادي حساب، مضاربت) ورکړي؛ او دغه غيرې توليدي سپما په توليدي سپما بدله کړي، چې دغه تبادله د سوداگريزو بانکونو په واسطه صورت نيسي، ورسره پيسې په اقتصادي جريان کې لويږي، او د اقتصاد په بيلابيلو څانگو لگول کېږي؛ چې له يو طرفه عامو خلکو ته گټه رسوي او له بله طرفه د پيسو د عدم تعادل مخه نيول کېږي.

سوداگريز بانکونه هغه بانکونه دي، چې په مخامخ ډول د موسساتو، سازمانو او عامو خلکو په چوپړ کې دي او د بانکي سيستم مهمه حلقه تشکيلوي. سوداگريز بانکونه له مشتريانو سره سوداگريز اړيکي لري او د کړنو اصلي موخه يې د گټې لاسته راوړل دي؛ د بانکي قوانينو پر اساس سوداگريز بانکونه د پيسو کاروبار کوي، د عامو خلکو سپما شوې پيسې د امانت په ډول اخلي، اړمنو خلکو ته يې د پور په ډول ورکوي، په کم سود امانتونه حاصلوي، او په زيات سود يې ورکوي، چې د دواړو سودونو تر منځ تفاوت د بانک گټه تشکيلوي.

سوداگريز بانکونه په اکثره پرمختللو هېوادونو کې مشتريانو ته مالي اړتياوې برابرې چې د گټې په منظور د بانک دندې سرته رسوي عام خلک خپلې اضافه پيسې بانک ته د امانت په ډول ورکوي؛ او په عوض کې يې سود اخلي بانک هم اړمنو خلکو ته (صنعت کارانو، سوداگرو، کروندگرو) ته پيسې د پور په ډول ورکوي. دوی هم په بدله کې سود اخلي چې د دواړو سودونو تر منځ تفاوت د بانک گټه تشکيلوي؛ او له همدې گټې بانک خپل لگښتونه پوره کوي. سوداگريز بانکونه له هغو خلکو څخه چې پانگه ولري، او د کاروبار جوگه نه وي پانگه اخلي کاروباري خلکو ته يې ورکوي، چې پدې برخه کې بانک لاندې دندې سرته رسوي

په افغانستان کې د سوادګریزو بانکونو را منځته کېدل:

117 | مخ

په افغانستان کې د بانکونو له رامنځته کېدو څخه وړاندې صرافانو د بانک دنده سرته رسولې چې د هغوی د کړنو بڼه ډېره ساده وه، هر هغه چا چې له صراف سره د پولې راکړې ورکړې معاملې ترسره کولې د خپل سپارل شوي امانت یا د پیسو په بدل کې سند ترلاسه کاو، چې د دغه سند له مخې مالک کولای شول خپلې پېسې ترلاسه کړي او یا هم یو شخص کولای شول چې په یو ښار کې یو تن صراف ته خپلې پېسې ورکړي او په بل ښار کې د سند له مخې خپلې پېسې ترلاسه کړي چې دغه دنده په کابل ولایت کې د شهزاده سرای صرافانو سرته رسولې. د پیسو د حجم زیاتوالي او د سیستم پېچلي کېدو له امله له یو صراف سره د پیسو ساتل ستونزمن شول نو په دې اساس ټول صرافان سره راټول او یوه لویه صرافي یې جوړه کړه؛ مامورین یې وټاکل، چې د عامو خلکو د پیسو د استولو په مقابل کې یې اجوره اخیسته. ترڅو په کال (1311هـ ش) د عبدالمجید خان "زابلي" په کوښښونو، د افغان ملي بانک د 9.6 میلیونو افغانیو پانګې تا سیس؛ چې 28% د دولت ونډه او 72% خصوصي سکتور ونډه پکې لرله. تر یوې مودې، وروسته بیا دا بانک ټول ملي اعلان شو؛ یعنې د خصوصي سکتور کلمه له منځه ولاړه او د مالیې وزارت تر څارنې لاندې راغی.

د افغان ملي بانک له ملي کېدو سره سم دې ته لاره جوړه شوه، ترڅو د دولت لپاره يو بانک جوړ شي، چې په کال (1318هـ ش) د افغانستان بانک د (120-125) ميلونه افغانيو لومړنۍ پانگې په اندازه تاسيس شو.

کله چې د هېواد اقتصاد وده وکړه، د هېواد په سياسي حالاتو کې بدلون راغی، ورسره يو شمير نور بانکونه هم تاسيس شول چې عبارت ول، له:

- ❖ پښتني بانک
- ❖ گروي او تعميراتي بانک
- ❖ کرنيز پرمختيايي بانک
- ❖ گلاب الدين شيرزايي بانک
- ❖ د صادراتو د پراختيا بانک
- ❖ د صنعت د پرمختگ بانک

په هېواد کې د نوي حکومت په رامنځته کېدو سره، د نورو سکتورونو په څېر د مالي سکتور رغول هم اړين امر و ترڅو په هېواد کې يو منظم مالي سيستم رامنځته شي. نو په دې اساس په کال 1382هـ ش د افغانستان د بانکوالۍ نوي قانون تصويب شو چې له پخواني قانون سره يې په بشپړ ډول توپير درلود. د نوي قانون په اساس د افغانستان بانک د هېواد مرکزي بانک او په خپلو معاملاتو کې يې خپلواک، بانکي فعاليتونه يو ځل بيا پيل کړل. د افغانستان بانک د نوي قانون 85 مادې په اساس هر څوک يا بهرني بانکونه که

وغواړي په هېواد کې بانکي فعاليتونه پيل کړي؛ د بانکي شرايطو په پوره کولو سره د افغانستان بانک څخه د کړنو جواز ترلاسه کولای شي. د نوي قانون له تصويب سره سم په هېواد کې د بانکوالۍ سيستم د پام وړ پرمختگ وکړ. په کال 1381 هـ ش د افغانستان د بانکوالۍ د سيستم ټوليزه شتمني 60 ميلونه ډالرو، حال دا چې په اوسني وخت کې دغه شتمني څه باندې 3 مليار دو ډالرو ته پورته شوې چې د هېواد په تاريخ کې بې ساري پرمختگ دی. د افغانستان بانک له خوا د نوي قانون له تصويبېدو سره سم يو شمير سوداگريزو بانکونو د فعاليت جوازونه ترلاسه کړل چې په لاندې ډول دي:

- ❖ د افغان ملي بانک Afghan Millie Bank
- ❖ پښتني بانک Pashtani Bank
- ❖ نوي کابل بانک New Kabul Bank
- ❖ عزيزي بانک Aziza Bank
- ❖ ميوند بانک Maiwand Bank
- ❖ باختر بانک Bakhtar Bank
- ❖ افغان يونائيټد بانک Afghan United Bank
- ❖ د افغانستان نړۍ وال بانک Afghanistan International Bank
- ❖ اړين بانک Arian Bank
- ❖ د افغانستان تجارتي بانک Afghanistan commercial bank

څلورم څپرکی

سوداګري او صنعت خونه

120 | مخ

(chamber of commerce and industry)

کاروباري خلک خپلو ټولنیزو ګټو د ساتلو او پراختیا لپاره سوداګریز او صنعتي سازمانونه جوړوي چې دغه سازمانونه دموخو، کړنو او جغرافیوي موقعیت له مخې یو بل سره توپیر لري او د دغو سازمانو له ډلې یوه د سوداګرۍ خونه ده. د سوداګرۍ خونه یوه داسې اداره ده چې د سوداګرو ټولنیزې او انفرادي ګټې خوندي کوي، په کاروباري مسایلو کې ورته لارښوونه کوي په ځینو هیوادونو کې دې ته د سوداګرۍ او صنایعو خونه هم وايي چې د سوداګرۍ او صنایعو خونه د سوداګرو څخه علاوه د صنعتکارانو استازولي هم کوي. د سوداګرۍ او صنعت خونه د یوې سیمې د بیلابیلو سوداګرو، صنعت کارانو او تولیدونکو خوښمنه ټولنه ده چې په یو هیواد کې د کامرس او صنعتي کارونو د پراختیا لپاره کار کوي. همدارنګه د نړیوالو اړیکو ساتلو لپاره نړیوالې سوداګریزې او صنعتي خونې جوړېږي چې د نړیوالو سوداګریزو او صنعتي خونو په نامه یادېږي، د لومړي ځل لپاره په کال 1599 میلادي کې د سوداګرۍ خونه جوړه شوه. همدارنګه په کال 1773 میلادي په امریکا کې 1768 میلادي کې د

سوداگری، خونی منځته راغلې، چې اوسمهال د نړۍ ټول پرمختیایي او پرمختللي هیوادونه د سوداګرۍ او صنعت خونی لري.

د سوداګریزو او صنعتي خونی دندې: په هیوادنو کې سوداګریزې او صنعتي خونی د لاندې موخو د لاسته راوړلو لپاره جوړېږي:

- د هیوادونو د اقتصادي ګټو او په ځانګړې توګه د سوداګرو او صنعتکارانو د ګټو د خوندي توب لپاره دندې ترسره کوي.
- په هیوادونو کې د کاروبار، صنعت او سوداګرۍ د پرمختګ لپاره کار کوي.
- د سوداګریزو خنډونو له منځه وړل یا راکمول،
- د صنعت او سوداګرۍ مسایلو د حل لپاره کوښښونه،
- د صنعت او سوداګرۍ قوانین په منصفانه ډول عملي کول،
- د سوداګرو او صنعتګرو ترمنځ د یووالي هڅې،
- حکومت ته په اقتصادي او سوداګریزو کارونو کې سلا ورکول،
- د مالیې د کموالی لپاره هڅې،
- د حکومت، سوداګرو او صنعتګرو ترمنځ د اړیکو ټینګول،
- د هیواد په داخل او بهر کې د کاروباري موقې پیدا کول او د هیواد او سیدونکو ته معلومات ورکول،

- د وارداتو لپاره سوداگرو ته له مرکزي بانکونو څخه بهرني اسعار د ترلاسه کولو لپاره هڅې،
- په نړيوالو نندراتونو کې گډون او په هغو کې د هيوادونو توکي نندارې ته وړاندې کول،
- د هيواد اوسيدونکو ته د نړيوالې سوداگرۍ په هکله معلومات ورکول او سوداگريزې اړيکي ټينگول،
- په سوداگريزو معاملاتو کې يوشان والی رامنځته کول،
- د سوداگرو ته يه نړيوالو کاروباري سفرونو کې اسانتياوې رامنځته کول.

د افغانستان د سوداگرۍ او صنايعو خونه: د افغانستان د

سوداگرۍ او صنايعو د پخوانۍ خونې، چې 1931 ميلادي کال کې تاسيس شوې وه او يو ډول يې په دولتي چوکاټ کې فعاليت کاو او د افغانستان د سوداگرۍ د نړيوالې خونې له ادغامه، چې په 2004 ميلادي کال کې د خصوصي پانگوالو له خوا تاسيس شوې وه، د 1386 کال د کب د مياشتې پر 19 مه نېټه، چې د 2008 کال د مارچ له 9 مې سره سمون خوري، د يو غښتلي، اغېزمن او خصوصي سکتور د رښتينې استازي بنسټ په توگه رامنځته شوې ده. د سوداگرۍ خونه د يو اغېزمن او خصوصي سکتور د مدافع بنسټ په توگه، د ملي سوداگرو او پانگوالو د لازمي مرستې او ملاتړ سره سره، په افغانستان کې بهرنيو او نړيوال پانگوال هم د د يوې بريالۍ پانگونې لپاره ملاتړ او مرسته ور سره کوي،

چې د افغانستان د خصوصي سکتور په چوکاټ کې په خپلو کړنوسره خپلو موخو ته ورسېږي.

د افغانستان د سوداګرۍ او صنايعو خونه سره سربېره پر دې، چې مرکزي دفتر يې په کابل کې موقعيت لري، په 20 ولايتونو او يوه بله ولسوالۍ کې هم ولايتي څانګې لري، چې دا ولايتي خونې په بدخشان، بادغيس، باميان، فراه، فارياب، غزني، هرات، جوزجان، کابل، کندهار، کاپيسا، کونړ، کندوز، خوست، مزار شريف، ننګرهار، نيمروز، پکتيا، پروان، او تخار ولايتونو او همدا ډول په اندخوي ولسوالۍ کې هم په فعاله توګه د هېواد د خصوصي سکتور او سوداګريزې ټولنې پرواندي چوپړتياوې ترسره کوي.

په بهرنيو هېوادونو کې د خونې څانګې او اړوندې سوداګريزې ادارې:

- د افغان او امريکا د سوداګرۍ ګډه خونه
- د افغان او بریتانیا د سوداګرۍ ګډه خونه
- د افغانستان-کاناډا سوداګريزه شورا
- په عربي متحده اماراتو کې د افغانستان سوداګريزه شورا
- د افغان-کلیفورنيا سوداګريزه شورا
- په مسکو کې د افغانانو سوداګريز مرکز
- په کابل او ترکيه کې د افغان-ترک سوداګريزه شورا

- د هالنډ- افغانستان سوداگریزه شورا
- په کابل کې د کرواسي سوداگریزه شورا
- په کابل کې د قزاقستان د سوداگری او صنایعو خونو خانګه

د افغانستان او نورو هیوادونو ګډې خونې:

- -دافغان- ایران د سوداګرۍ او صنایعو خونه،
- -د افغان- پاکستان د سوداګرۍ خونه،
- -دهرات-مشهد سوداګریزه خونه،

نړېوال مرستندویان:

- د افغانستان د سوداګرۍ او صنایعو خونه له لاندې نړیوالو بنسټونو سره د افغانستان د نړېوالې سوداګرۍ د پراختیا او پیاوړتیا او سیمې له ټولو هیوادونو سره د افغانستان د اړیکو د پیاوړې کولو په موخه د نړیوالو شریکانو په توګه ترنونه لاسلیک کړي دي:

1. د سوداګرۍ او صنایعو خونه
2. د پاکستان د سوداګرۍ او صنایعو خونو فدراسیون،
3. د هندوستان د صنعت اتحادیه،
4. د قزاقستان د سوداګرۍ او صنایعو خونه،
5. د قرغزستان د سوداګرۍ او صنایعو خونه،
6. د هندوستان د سوداګرۍ او صنایعو خونو

فدراسیون،

7. د بنگلادیش د سوداګرۍ او صنایعو خونو

فدراسیون،

8. د سریلانکا د سوداګرۍ خونه،

9. د بوتان د سوداګرۍ او صنایعو خونه،

10. د نیپال د سوداګرۍ او صنایعو خونه،

11. د مالدیف د سوداګرۍ او صنایعو خونه،

12. د کروشیا د اقتصاد خونه،

13. د بلغاریا د سوداګرۍ او صنایعو خونه،

نړیوال بنسټونه: همدا ډول د افغانستان د سوداګرۍ او

صنایعو خونه د نړېوالې سوداګرۍ اتاق (ICC)، د

اسلامي سوداګرۍ خونه (ICC)، د سویلي آسیا د

سیمه ییزو سوداګریزو همکاریو خونه (SAARC)، د

وات (IRU) د ترانسپورت سازمان، د سویلي آسیا د

همکاریو د سازمان (SAARC)، د کار د نړېوال

سازمان (ILO) او د ایکویا اقتصادي همکاریو د

سازمان (ECO) غړیتوب هم لري.

نړيوال سوداگريز سازمان

:(World Trade Organization-W.T.O)

له دويم نړيوال جنگ وروسته په کال 1948 ميلادي کې د نړۍ پنځه څلويښت هيوادونه په کيوبا هيواد کې سره راغونډ او د نړيوالې سوداگري د پرمختگ لپاره يې يو تړون لاسليک کړ چې دغه تړون د سوداگري او تعريفي (General Agreement on Trade (GATT and Tariff) په هکله وه. چې د دې تړون اصلي موخه د داسې قوانينو جوړول و ترڅو نړيواله سوداگري پرمختگ او د تړون غړي هيوادونو د تادياتو بيلانس کسر لمنځه يوسي. تر لږ وخت وروسته دغه اداره په خپلو موخو کې

بريالي نشوه نو له همدې کبله دې ته اړتيا پيښه شوه ترڅو په کال 1994 ميلادي کې د مراکش په رباط ښار کې يو کانفرانس جوړ او د نړيوال سوداګرۍ سازمان (World Trade Organization-W.T.O) د جوړيدو پريکړه وکړه. نړيوال سوداګريز سازمان د نړۍ د بيلابيلو هيوادونو ترمنځ د سوداګرۍ قوانين جوړوي، نړيوال سوداګريز سازمان په 1995 ميلادي کال کې په عملي بڼه منځته راغی. د نړيوال سوداګريز سازمان مرکز د سويس په جينوا ښار کې دي. ټول 600 تنه کار کوونکي لري او د کال 160 ميلونه سويسی فرانک کلنۍ بودجه لري. نړيوال سوداګريز سازمان اوسمهال 150 غړي هيوادونه لري. نړيوال سوداګريز سازمان د پريکړې کولو حق نلري. د دې سازمان غړي هيوادونه پريکړې په خپله کوي چې د رايو په اکثريت صورت نيسي. هر غړي هيواد د يوې رايې حق لري. د نړيوال سوداګريز سازمان د پريکړونيو ټولو تر ټولو ستره مرجع وزارتې کانفرانس (Ministerial Conference) چې هرو دو کالو کې کم تر کمه د ايريزې چې په دويم قدم کې جنرل کونسل (General Council) په جينوا کې شتون لري او د غړو هيوادونو سفيران په کې ګډون کوي. د دې تر څنګ يو شمير نور کاري ګروپونه، خصوصي کوميتې او نورې کوميتې چې بيلابيل کارونه ورته سپارل شوي ترسره کوي.

د نړیوال سوداګریز سازمان موخې: نړیوال سوداګریز سازمان خپلې دندې د لاندې موخو د ترلاسه کولو لپاره سرته رسوي.

128 | مخ

- صادراتو او وارداتو کې مرسته: نړیوال سوداګریز سازمان تولیدوونکو، صنعتکارانو، ورادوونکو او صادروونکو سره مرسته او لارښوونه کوي ترڅو نړیواله سوداګری په راکړه ورکړه کې اسانتیا رامنځته کړي.
- د سوداګرۍ پراختیا: د نړیوال سوداګریز سازمان موخه د ازادې سوداګرۍ له لارې د نړیوالې سوداګرۍ پراختیا ده. ترڅو د خلکو په حقیقي عاید کې زیاتوالي راشي.
- کار پیدا کول: د نړیوال سوداګریز سازمان بله موخه په تولید او سوداګرۍ کې پراختیا رامنځته کول دي ترڅو خلکو ته مکمل کار پیدا شي او د خلکو د ژوند سطحه پورته ولاړه شي.

- د وسایلو بڼه کارول: د نړیوال سوداګریز سازمان بله موخه د داده چې په نړۍ کې شته انساني او طبیعي وسایل په بڼه توګه وکارول شي او هیوادونه په اقتصادي لحاظ پرمختګ وکړي او دهیوادونو په اقتصادي پرمختګ کې پیاوړتیا رامنځته کړي.

د نړیوال سوداګریز سازمان دندې: نړیوال سوداګریز سازمان د پورتنیو موخو د ترلاسه کولو لپاره لاندې دندې سرته رسوي:

- پر سوداگریزو تړونو عمل: نړیوال سوداگریز سازمان سوداگریزو تړونو ته د عمل جامه اغوندي واردوونکو ته د وارداتو په برخه کې اسانتیاوې رامنځته کوي او هغوی ته په دې هکله لارښوونه هم کوي.
- د سوداگریزو اړیکو پراخول: نړیوال سوداگریز سازمان د غړیو هیوادونو تر منځ سوداگریزو اړیکو ته پراختیا ورکوي او د ټینګوالي لپاره یې اصول جوړوي.
- سوداگریزو پالیسو جوړول: نړیوال سوداگریز سازمان د وخت په اساس هیوادونو ته نوې پالیسی جوړوي.
- نړیوالو سازمانو ترمنځ اړیکې: نړیوال سوداگریز سازمان په نړۍ کې د اقتصادي وضعې د پیاوړتیا په موخه د نړیوالو سازمانو ترمنځ (نړیوال بانک، نړیوال فنډ وروکوونکي سازمانونه ...) اړیکې ټینګوي او یو له بل سره همکاري کوي.
- تخنیکي مرسته: نړیوال سوداگریز سازمانونه وروسته پاتې، پرمختیايي او پرمختللو هیوادنو ته د سوداګرۍ په اړه تخنیکي مرستې کوي او په بیلابیلو برخو کې ورته لارښوونه کوي.
- سوداګریزې سلاوې: نړیوال سوداګریز سازمان غړیو هیوادونو ته سوداګریزې سلاوې ورکوي ترڅو په خپل منځ کې سوداګریز معاملات ترسره کړي.

د نړيوال سوداگريز سازمان پنځه بنسټيز اصول: نړيوال سوداگريز سازمان د لاندې اصولو له مخې خپلې دندې سرته رسوي:

130 | مخ

- بلا امتياز ه سوداگري: نړيوال سوداگريز سازمان له هېڅ يو هيواد سره امتيازي چلند نه کوي له ټولو غړو هيوادونو سره يو شان د صادراتو او وارداتو په برخه کې چلند کوي او پر ټولو يو شان قوانين تطبيقوي.
 - وارداتي او کورنيو توکو يوشان والی: وړادتي او کورنيو توکو ته په يوه سترگه کتل په دواړو يو شان ماليه وضعه کول کورنيو توکو ته په بهرنيو توکو ترجيح نه ورکول.
 - ازاده سوداگري: د نړيوال سوداگريز سازمان يو اصول دادی چې د غړيو هيوادونو تر منځ بايد سوداگري ازاده وي. د سوداگريزو خنډونو د لرې کولو لپاره د غړيو هيوادونو تر منځ خبرې کول او د ځينو ځانگړو حالاتو څخه علاوه په مقداري سوداگري د خنډونو ختمول.
 - روڼ عمل: د نړيوال سوداگريز سازمان د غړيو هيوادونو ترمنځ ټول تړونونه صاف او شفاف وي، پرکومو سوداگريز تړونونه چې عمل کوي لاسليکوي يې.
 - په محصولات کې کموالی: نړيوال سوداگريز سازمان غړي هيوادنه پر دې خبره پابندوي چې خپل محصولات کم کړي.
- د نړيوال سوداگريز سازمان د غړيتوب د اخېستو طريقه:** د نړۍ ټول خپلواک هيوادونه چې دغه لاندې مراحل طبي کړي

کولای شي د نړیوال سوداگریز سازمان غړیتوب تر لاسه کړي.

- غوښتنلیک: کوم هیواد چې غواړي د نړیوال سوداگریز سازمان غړیتوب تر لاسه کړي نو نړیوال سوداگریز سازمان ته یو غوښتنلیک ورکوي چې په دې غوښتنلیک کې د هیواد د سوداګرۍ او اقتصادي وضعې په هکله معلومات وي. نړیوال سوداګریز سازمان د غوښتنلیک د تر لاسه کولو وروسته یو کاري ډله لري دغه کاري ډله غوښتنلیک خپري تر خپرنې وروسته رپورټ وړاندې کوي.
- له نوي غړي هیواد ژمنه: د نړیوال سازمان کاري ډله له نوي هیواد څخه ژمنه (Commitment) اخلي چې په ټولو هیوادونو یو شان تطبیقېږي.
- د غړیتوب شرایط: د نړیوال سوداګریز سازمان کاري ډله له نوي هیواد څخه اړین معلومات تر لاسه کوي او د غړیتوب شرایطو مراحل طي کوي.
- د غړیتوب پریکړه: د نوي غړیتوب د تر لاسه کونکي هیواد په هکله د معلوماتو یو فایل جوړوي. دغه فایل د نړیوال سوداګریز سازمان جنرال کونسل یا وزارتې کانفرانس ته وړاندې کوي، جنرال کونسل پرې رایه اچوي که رایه مثبتې وه غوښتنلیک منظوریږي او نوی غړی هیواد د نړیوال سوداګریز سازمان پرتو کول لاسلیکوي، چې له دې وروسته هیواد د نړیوال سوداګریز سازمان غړی ګڼل کیږي.

افغانستان په 2004 کال کې د نړیوال سوداګریز سازمان د
څارن په توګه د دغه سازمان غړیتوب ترلاس کړ.

د ونډو بازار

Stock Exchange

د دې لپاره چې د کمپنۍ په هکله مو په لومړي څپرکي کې
بشپړه څېړنه وکړه، نو اړینه بریښي ترڅو د کمپنیو ونډې
څنګه پیردول او پلورل کیږي د موضوع د روڼتیا لپاره اړینه
ده چې د ونډو بازار وپېژنو. کله چې څوک د ونډو په پېرلو
سره په کمپنۍ کې ګډون یا شرکت کوي نشي کولای خپل
ګډون کله چې یې زړه وغواړي له منځه یوسي بلکې ترڅو
چې کمپنۍ وي دا کار نشي کیدای خو له دې سره سره ځینې
ګډون کوونکي بیا هم غواړي خپله ونډه په نغدو بدله کړي
ځکه خو ونډو پیردونکي ته له وړاندې د دې خبرې ضمانت
ورکول اړین وي چې د اړتیا په وخت دوي څنګه کولای شي
ترڅو خپله ونډه په نغدو بدله کړي؟ همدارنګه په نړۍ کې له
صنعتي اوښتون وروسته ډیرې لویې صنعتي او
سوداګریزې ادارې رامنځته شوې چې د دې کمپنیو تمویل
او د پانګې د لیرد د اسانتیاو له کبله د ونډو د بازار اهمیت
لا پسې ډیر شو. د ونډو د بازار له کبله لویې کمپنۍ په
اسانۍ سره پانګه ترلاسه کولای شي. د ونډو بازار کمپنیو
ته اوږد مهاله تمویل برابروي.

د ونډو بازار هغه بازار ته وايي چې د کمپنيو ونډې او نورو ارزښتناک اسناد وپيرل، پلورل له يو وگړي بل وگړي ته پکې دليږدولو چارې ترسره کيږي.

همدرانگه گارگ (Gorg) د ونډو د بازار په هکله داسې وايي: د ونډو بازار د وگړو يو ټولنه ده چې د اجورې په مقابل کې عامو خلکو ته ونډې او بانډونه پيري او پلوري چې د خصوصي قواعدو په داخل کې دغه معاملات ترسره کوي. د ونډو بازار د دې لپاره جوړ شوي ترڅو ونډه لرونکي ونډې په نغدو بدلې، په کمپنۍ کې گډون ختم، همدارنگه هغه خلک چې غواړي ونډې وپيري په کمپنيو کې گډون وکړي. په عمومي ډول د يوې کمپنۍ ونډه دوه ډوله پلور کيږي. يو ډول يې هغه ده چې دوه کسان په خپل منځ کې د کومې ادارې له منځگريتوب پرته يې پلوري او دويم ډول يې هغه دي چې د ادارې په منځگريتوب پلورل کيږي، دغې ادارې ته سټاک مارکيټ (Stock Market) وايي کومه چې د ونډو خرڅولو څارنه او يايې منځگريتوب کوي. د ونډو کومه راکړه ورکړه چې له بازار څخه بيرون صورت نيسي، هغې ته Over The Counter Transactions وايي چې ځانگړي قوانين نلري ځکه خو يې زده کولو ته هم اړتيا نشته او کومه راکړه ورکړه چې په بازار کې دننه ترسره کيږي ځينې اصول لري چې زده کول يې اړين دي، هغه دا چې د ونډو بازار يوه شخصي اداره وي د حکومت او اجازې او څارنې لاندې پکې د هغو کمپنيو

د ونډو راکړه ورکړه تر سره کېږي، کومې چې د باور وړ وي او څه ناڅه پښتوانه هم ولري. دغه ډول کمپنیو ته Listed Companies لیست شوې کمپنۍ وايي د کومو ونډې چې له بازار څخه د باندې هم پلورل کېږي. د دغه ډول کمپنیو ونډې کله له جوړښت څخه وروسته او کله هم دمخه د حکومت له اجازې وروسته پلورل کېږي او کله خويې لا د ونډو د تیارولو دمخه حکومت کمپنۍ ته د ونډې د پلورلو اجازه ورکوي چې موقته اجازه (Provisional) ورته وايي. پلورنکي هم جلا وي د کومو کمپنیو ونډې چې په بازار کې دننه نشي پلورل کېدای هغو ته Unlisted Companies کمپنۍ وايي.

د ونډو د بازار ځانگړتیاوې: د ونډو بازار لاندې ځانگړتیاوې لري:

1. د ونډو د بازار غړي محدود وي. ټول غړي د غړیتوب د تر لاسه کولو لپاره د ونډو له بازار سره ځان راجستروي چې د ونډو د بازار له خاورته یو پیژند کارت ورکول کېږي او هغې وروسته شخص کولای شي ونډې وپېري او یا یې وپلوري.
2. د ونډو بازار د هیواد یوه قوي مالي اداره وي چې د هیواد د وگړو پانگه او پانگونه په کې شامله وي.

3. د ونډو او نورو ارزښتناکو اسنادو پیرل او پلورل د ونډو په بازار کې د ځانگړو قوانینو په اساس ترسره کېږي چې د هیواد د حکومت لخوا منل شوي وي.
 4. د ونډو بازار په خپله ونډې نه پلوري بلکې خپلو غړیو ته د ونډو د پیرلو او پیرو دلو موقې برابروي.
 5. د ونډو د بازار غړي په تمویل کې ډیره پوهه لري، نو له دې کبله د ونډو په بازار کې پانگونه ناقصه نه وي.
 6. د ونډو په بازار کې بیرون خلک مستقیماد ونډو پیرودل او پلورل نشي کولای.
 7. د ونډو په بازار کې د ونډو کاروبار په ډیره امانتوالۍ سره ترسره کېږي.
- د ونډو د بازار دندې:** د ونډو بازار د هیواد د اقتصادي پرمختگ لپاره لاندې دندې ترسره کوي:
- د ونډو بازار په هیواد کې خلک پانگونې ته هڅوي.
 - د ونډو بازار په هیواد کې د پانگې لیرېد رامنځته کوي.
 - د ونډو بازار د ځانگړو قوانینو له مخې خپلې دندې ترسره کوي، نو له دې کبله دلته د جعلی او نورو غیرې قانوني کړنو مخنیوی کېږي.
 - د ونډو د بازار له کبله په هیواد کې کورنۍ او بهرنۍ پانگونه پراخوالی پیدا کوي.

• د ونډو بازار د خلکو وړې وړې سپماوې په لویو لویو گټمنو صنعتي او سوداگریزو کمپنیو کې لگوي.

• د ونډو د بازار له کبله د لویو لویو صنعتي او سوداگریزو کمپنیو جوړول اسانېږي.

• د ونډو بازار پانگوالو ته د ونډو او نورو ارزښتناکو سندونو د قیمتونو په هکله معلومات ورکوي ترڅو هغوي ته د ونډو په پیرلو او پلورلو کې اسانتیاوې رامنځته شي.

د ونډو د بازار غړیتوب: د ونډو په بازار کې هر څوک نشي کولای ونډې وپلوري. ددې کار د ترسره کولو لپاره د ونډو د بازار غړیتوب اړین دی چې د فیس یا اجورې په ورکولو تر لاسه کیږي. دا ځکه چې هلته کوم کارونه ترسره کیږي ډیر غټ، نازک او په ځانگړې طریقه ترسره کیږي. د هغه اصلاحات هم جلا وي چې نابنده او کم تجربه سړی تیروي او د ونډو په بازار کې د کیدونکو کارونو مسوولیت د ونډو د بازار د ادارې پر غاړه وي او هغه نشي کولای د هر سړي د کار مسوولیت په غاړه واخلي ځکه خو د بازار غړیتوب ترلاسه کول اړین دي.

د ونډو د بازار غړیو ډولونه: د ونډو د بازار غړي لاندې ډولونه لري:

▪ **منځگړی Broker:** منځگړی د ونډو د بازار يو داسې غړی دی چې د ونډه پيرونکي او پلورونکي ترمنځ د استازي په توگه کارکوي چې د ونډو پيراو پلور د عامو خلکو لپاره کوي او د خپلو چوپړتياو په بدل کې اجوره اخلي، کوم ته چې منځگړتوب (Brokerage) وايي. منځگړی په خپله د ونډو پلور او پيرنه ترسره کوي بلکې پيرونکو او پلورونکو ته اړين مالومات ورکوي او په ونډو کې د پانگونې په اړه سلاوې هم ورکوي. کله چې ونډو پيرونکي او ونډه پيرونکي ورته اختيار ورکړي نو هغه ورته د استازي په توگه کار ترسره کوي.

د ونډو په باراز کې منځگړتوب: د ونډو د بازار غړي د خپل ځان او منځگړي په توگه د نورو خلکو لپاره د اجورې په بدل کې ونډې اخلي، که بل څوک ونډه پيرل غواړي د ده په مرسته يې له غوښتنې وروسته پيرلای شي چې دغه غوښتنه درې ډوله وي:

- د مارکيټ بيه Market Order: په دې غوښتنه کې منځگړی ته ويل کيږي چې ماته د فلانۍ کمپنۍ ونډه د مارکيټ په بيه واخله.
- ځانگړې غوښتنه Limited Order: په دې غوښتنه کې منځگړی ته ويل کيږي چې که ونډه پر دې

قیمت سره پیدا کیده ویې پېره او که نه پیدا کیده مه یې پېره.

- مشروطه غوښتنه Stop Order: په دې غوښتنه کې د ونډې څښتن منځگړی ته وایي چې که د ونډې بیه په خپل حال وه او یا پورته شوه نومه یې پلوره او که بیه یې ولویده نو وپېره.

▪ **دنده وال (Jobber):** دنده وال د ونډو د بازار حقيقي استازی وي چې د ونډو او نورو ارزښتناکو اسنادو د څښتن په توگه د ونډو او نورو اسنادو پېرودل او پلورل ترسره کوي چې د ونډو او نورو اسنادو د گټې او زیان مسوول وي او د استازي او کاروند په توگه کار نه ترسره کوي چې له مشتریانو سره مسقيما توگه په اړیکه کې نه وي. بلکې د ده او مشتریانو ترمنځ دلال د استازي په توگه کار ترسره کوي او د ونډو د قیمت په هکله ورسره خبرې اترې کوي. دنده وال په عمومي ډول د هررنگه ونډو پېرودل او پلورل نه ترسره کوي، بلکې د ځانگړو ونډو پېرودل او پلورل ترسره کوي او دهغوی په هکله تازه تازه معلومات له ځان سره ساتي.

د ونډو د بیو ټاکل: د ونډو په بیو کې کمښت او زیاتوالی راځي چې په دې کې د کمپنۍ د جايدادونو ډیر لاس وي داسې چې د جايدادونو د بیو د لوړوالي سره د ونډو بیې هم

لوړیږي او له دې پرته نور ډیر لاملونه شته چې د ونډو په بیواغیزې لري د بیلګې په توګه د ګټې امکانات، د غوښتلو اورسولو ځواکونو پیاوړتیا، سیاسي حالت، هوا حالت او همداسې غیرې مادي لاملونه لکه اوازې او تخمینونه دا چې باندني توکي هم د ونډو په بیواغیز لري نوځکه ویل کیږي چې د ونډو بیې د کمپنۍ رښتوني حالت استازي توب نشي کولای. د کومو ونډو بیه چې لوړه شي د ونډو د بازار په اصطلاح کې Bull Market وایي او د کومو بیې چې راوړیږي هغوی ته Bear Market وایي.

ونډه پېرونکي: د کمپنیو ونډې دوه ډوله پېرودل کیږي:

- ځینې خلک ونډې په کمپنۍ کې د ګډون په نیت پیري له ځان سره یې ساتي او کلنۍ ګټه یې ترلاسه کوي خو داسې خلک ډیر کم وي.
- ځینې نور خلک بیا ونډې د سوداګرۍ لپاره پیري داسې چې ونډې کمه بیه پیري او په لوړه بیه یې پلوري چې د دواړو بیو ترمنځ تفاوت د شخص ګټه جوړوي. د بیو د لوړوالي له امله کوم عواید ترلاسه شي هغو ته Capital Gain وایي دا سوداګرۍ د اټکل له مخې تر سره کیږي داسې چې په اټکل سره دا معلومولای شي. د دغو ونډو بیې په راتلونکي کې لوړیږي او د هغو نورو بیې رالویږي د اټکل دغه

کار ته Speculation وایي چې کله سم او کله ناسم

خیري.

140 | مخ

سته باز Speculator: د ونډو بازار یو داسې منظم منډوي دی چې په هغه کې ونډې پیرل او پلورل کیږي. د ونډو پیروونکي او پلورونکي یا پانګوال وي یا سته باز، پانګوال د ګټې په موخه ونډې پیري او سته باز ونډې دوړاندوینې په نظر کې نیولو سره ونډه د ژر ګټې لپاره پیري د ونډې په بازار کې ډیر سته بازان وي چې د بیلابیلو ځانګړتیاو په اساس ورته نومونه ایښوول شوي چې په لاندې ډول ترې یادونه کوو:

- **سندا Bull:** کله چې د ونډو په بازار کې د ونډو قیمت پورته لاړ شي نو سندا یا بیل ورته وایي. بیل سته باز هغه سته باز ته وایي چې د ونډو په بازار کې د ونډو د قیمت د لوړوالي څخه ګټه لاسته راوړي دا سته باز د قیمت د لوړوالي په موخه ونډې او نور ارزښتناک اسناد پیري کله چې د وړاندوینې له مخې قیمت پورته لاړ شي نو دي ډیره ګټه لاسته راوړي.

- **خرس (Bear):** دا ډول سته باز ته ځکه خرس وایي چې دا د ونډو د قیمت د ټیټوالي په موخه ونډې او نور ارزښتناکه اسناد پیري. که د خرس

وړاندوینه سمه ثابته شوه نو ډیر ګټه تر لاسه کوي.

• Stag: دا ډول سټه باز د نویو کمپنیو ونډې په دې موخه پیري ترڅو په راتلونکي کې پرې ګټه تر لاسه کړي، چې د ده دا هیله وي چې په راتلونکي کې د ونډو قیمت پورته ولاړ شي او ګټه په لاسته راوړي.

د ونډو پیرل او پلورل: ونډې درې ډوله پیرل کېږي:

1. حاضره سودا Spot sale: دغه راکړه ورکړه په ساده ډول ترسره کېږي داسې چې ونډه وپلورل شي اوبیه یې تر لاسه شي په عمومي توګه په دغې سودا کې د ونډې سند له یوې اوونۍ وروسته تر لاسه کېږي.
2. په پور سودا Sale on Margin: په دې سودا کې د ونډې یو څه بیه سمدستي ورکول کېږي او نوره پور وي لکه لس سلمه بیه یې ورکړې پاتې نوي سلمه پور وي. دغه ډول سوداوي زیاتره د دلالتانو په مرسته تر سره کېږي داسې چې دلالت ته ویل کېږي چې ماته د فلانۍ کمپنۍ ونډه په Margin ډول سره واخله دلالت او پیردونکي ترمنځ د نغدو پیسو سلمه هم ټاکل کېږي داسې چې لس سلمه یې نغدي او پاتې نوي سلمه پور وي او دلالت یې بیا پلورنکي ته ورکوي. دلالت کله په دغه پور باندې له ونډو پیرونکو سود

اخلي او کله يې نه اخلي. او کله داسې هم وي چې دوه يا خو ورځې ورته ټاکي که د دې په منځ کې پور ادا کړي سود ترې نه اخلي له هغه وروسته بيا سود غواړي. د بيلگې په توگه دلال ونډه پيرونکي ته وايي که پور دې په درو ورځو کې خلاص کړ نو سود درڅخه نه غواړم او له هغه وروسته به سود راکوې. په دې ډول راکړه ورکړه کې د لالانو يوازنی موخه کمیشن يا مزد او د خپل کار جاري ساتل وي چې له امله يې د لالان پور ورکولو ته هم تيار وي.

د ونډو د اخېستولارې چارې: يو شخص کولای شي په لاندې بڼه د ونډو په بازار کې ونډه وپيري:

- له دلال سره اړيکه: يو شخص نشي کولای مخامخ د ونډو په بازار کې ونډه وپيري. لومړی بايد له دلال سره اړيکه ونيسي. د ونډو د پيرلو او پيړودلو په وخت لومړی له دلال سره اړيکه نيول کېږي.
- فرمايش ورکول: ونډه پيړودونکی لومړي دلال ټاکي له ټاکلو وروسته هغه ته خپل فرمايش ورکوي. دلال د ده فرمايش په خپله کتابچه کې ليکي. د لال د فرمايش په اساس د ونډې پيرل او پيړدول کوي.
- دنده وال سره اړيکه: دلال د خپل مشتري له فرمايش سره يوازې له دنده وال سره اړيکه نيسي او له هغه

سره د ونډو پر قيمت خبرې کوي او دنده وال ته دا نه څرگندوي چې هغه بل چاته ونډه پيري نو له دې کبله دنده وال دلالت ته د ونډو دوه قيمتونه وايي چې يو قيمت د پلورلو او بل د پيرودلو د دواړو قيمتونو ترمنځ تفاوت د دنده وال گټه وي. له دې وروسته دلالت له خپل مشتري سره اړيکه نيسي او د ونډو د قيمت په هکله ورسره خبرې کوي که مشتري پر قيمت راضي شي نو دلالت له دنده وال سره بيه خلاخوي.

• تړون: کله چې دلالت د ونډې قيمت له دنده وال سره پرې کړي نو هغه يو تړون جوړوي چې دغه تړون ليک درې کاپيانې لري چې يوه کاپي مشتري، بله ځان ته او درېيمه دنده وال ته ورکوي. دغه تړون کې لاندې ټکي شامل وي:

- د دلالت نوم او پته
- دلالت ته ورکړل شوې اجوره
- د ونډې قيمت او نور معلومات
- د دنده وال نوم او پته
- د مشتري نوم او پته
- د معاملي د اجرا وخت

• د معاملي تصفيه: د ونډو په بازار کې د ونډو پيرل او پيرودل په نغده او پور دواړو ترسره کېږي. که ونډه په نغده ډول پلورل کېږي په اووه ورځو کې بايد

پيسې ورکړل شي او که د پور په ډول وي نو بايد په دوه اوونيو کې تصفيه شي.

د ونډو د بازار اقتصادي ارزښت: د ونډو بازار د هيواد په اقتصاد کې ځانگړی ځای لري چې د هيواد په اقتصادي پرمختگ کې لاندې رول تر سره کوي:

➤ د پانگې لاسته راوړل عامه لميټيد کمپنۍ پانگې دلاسته راوړلو لپاره ونډې پلوري او پانگه لاسته راوړي.

➤ پانگونه کې ډير والی: د ونډو د بازار په سبب عام خلک خپلې وړې سپماوې سره راټولوي د کمپنيو ونډې پيري چې ورسره په هيواد کې پانگونه ډيريږي.

➤ د سپما دودول: د ونډو د بازار له کبله عام خلک خپلې وړې وړې سپماوې راټولوي، پانگونه په کوي چې ورسره په هيواد کې د سپماو رامنځته کول دوديري.

➤ د پور اسانتيا: که د يو شخص پورته اړتيا پيښه شي نو د ونډې په مقابل کې کولای شي ډيره په اسانۍ له بانک او نور مالي ادارو څخه پور ترلاسه کړي.

➤ صنعتي پرمختگ: د ونډو بازار لويو لويو کمپنيو ته د پانگې په برابرولو کې له هغوي سره مرسته کوي

نوموړې کمپنۍ پرمختګ کوي چې ورسر صنعتي پرمختګ هم رامنځته کېږي.

➤ ډاډمنه پانگونه: د ونډو په بازار کې ونډې د ځينو ځانګړو قوانينو په وسيله تر سره کېږي چې دغه کاروبار ډیر روڼ وي نو له دې کبله په دې کې پانگونه ډیره ډاډمنه وي.

➤ د پانګې ښه کارول: د ونډو په بازار کې د ونډو قيمت د عرضې او تقاضا په اساس ټاکل کېږي. د ونډو بازار د ونډو د قيمت په اړه هره ورځ خلکو ته مالومات ورکوي، نو له دې کبله پانګوال خپله پانګه په هغو کمپنيو کې لګوي چېرته چې ډیره ګټه وي نوڅکه وسایل هم په ښه توګه کارېږي.

اخځلیک

- 1- د افغانستان د بیمې قانون
- 2- د افغانستان مرکزي احصائیه، د صنعت راپور، 1390 هـ
- 3- د افغانستان مرکزي احصائیه، د ترانسپورت راپور، 1390 هـ
- 4- د افغانستان مرکزي احصائیه، د بهرنۍ سوداګرۍ راپور، 1390 هـ
- 5- بشرمل، خان ولي خان، نړۍ د بدلون په لور، (ناچاپ)
- 6- پښتونځار، عبدالودود، (کورنۍ صنعت پیاوړتیا غواړي)، سپوږمۍ ویبپاڼه، 2007 ز
- 7- تڼیوال، پوهنوال ظریف او پوهاند حمیدالله امین، جغرافیای اقتصادي افغانستان، ختیز بیارغونې اداره، ۱۳۸۲ هـ
- 8- ایوبی کندهاری، محمد نادر، اقتصادي نظریات، صحاف نشراتي موسسه، ۱۴۲۴ هـ
- 9- ارشاد، اورنگزیب، افغانستان پیژندنه، دانش خپرندویه ټولنه، ۲۰۰۶ م
- 10- امیري، عبدالحق، په افغانستان کې سوداګري، د اریک د ګرځنده کتابتونونو اداره، ۲۰۰۶ م
- 11- عثمانی، مفتي محمد تقی، اسلام او نوی اقتصاد، نفیس خپرونډیه علمي ټولنه، ۱۳۸۳
- 12- حسین، خادم، اصول تجارت، نوید پبلیشر،

- 13- اصول بنکاري، پارت 1، حسين، خادم، نوید پبليشر،
14- دافغانستان د ملي اقتصاد، مزده، احمد وحيد، ميوند خپرونديۀ ټولنه، 2008
- 15- Ganeri, Anita, *From Cubit to Kilogram*, Hong Kong, Wing King Tong Co. Ltd, 1996
16- Salvatore, Dominick, *International Economics*, (Fordham University), 2012
17- www.tkg.af/pashto/economy/others/ (Accessed 2012)
18- <http://siteresources.worldbank.org/INTAFGHANISTAN/Resources/PashtoUpdateAPR2012.pdf> (Accessed 2012)
19- <http://www.acci.org.af/pa/about-us/about-acci.html> (Accessed 2012)
20- <http://mcit.gov.af/en> (Accessed 2012)
21- <https://www.motca.gov.af/index.php?id=33> (Accessed 2012)
22- <http://www.bing.com/Dictionary/search?q=define+transportation&qpv=definition+of+transportation&FORM=DTPDIA> (Accessed 2012)
23- <http://ankandhk.hubpages.com/hub/Joint-Stock-Company> (Accessed 2012)
24- <http://cso.gov.af/fa/page/7108> (Accessed 2012)
25- <https://www.motca.gov.af/index.php?id=16> (Accessed 2012)

بناغلي محمد داود نيازي، د بناغلي ډگروال ريډيگل خان زوی دی. په
1367 ل ل، د لغمان الينگار ولسوالۍ په شينگارې کلي کې زيږيدلی

دی

دده او د ملگرو د معلوماتو له مخې، نوموړي په وړکتوب کې له نورو
کوچنيانو سره جوت توپير درلود. نور کوچنيان چې ډير مهال به يې په
چم گاونډه کې پر جگړه، وخت نا وخت لوبو او نورو مستيو تېراو
بناغلي نيازي به ددوی په توپير هر کار په پوره سنجيدگۍ او پاملرنې
سره ترسره کاو.

نوموړي د وړکتوب ډير مهال په لغمان کې ندى تېر کړی. يوازې دوه
درې ټولگي يې هلته لوستي خو په هېواد کې د سياسي اړي گړي پر

مهال د نورو هېوادوالو په شان کوزې پښتونخوا ته کډه شول. منځنۍ زده کړې يې هلته وکړې او ثانوي زده کړې يې، کابل ته له راستنېدو وروسته په احمد شاه بابا مېنه- کابل کې بشپړې کړې. نوموړی له لېسې وروسته د ننگرهار پوهنتون، اقتصاد پوهنځي ته بريالی شو او په 1389 ل ل کال کې له ياد پوهنځي څخه فارغ شو.

ښاغلی نیازی چې زه پېژنم، زړه سواند انسان دی. له انسان سره مینه لري، پر بې تاوتریخوالي مبارزه باور لري. د لوی افغانستان ټول توکمونه ورته گران دي او د ټولو لپاره د یوشان حقونو غوښتونکی دی او د لوی افغانستان له سوداگرو سره يې نډه جوړه.

لکه څنگه چې نوموړي په کوچنيوالي کې له پوهنيزو چارو سره مینه درلوده او س هم په لا بې کچه مینه پر پوهنيزو هلو ځلو، کتاب ليکنه او کتاب چاپونه تنده ماتوي. له دې وړاندې يې د بانکوالۍ په نامه يو اثر په پښتو ليکلی او دا کتاب (کاروبار) يې دويم اثر دی.

کاروبار کتاب په پښتو ژبه کې په لومړيو کتابونو کې راځي چې ډيرو خلکو ته په تېر بيا پښتنو ته به د کاروبار په برخه کې ډيرې لارې رودي وروښيي.

عبدالودود پښتونځار

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library